

BURMESE
CLASSIC
.com

ရန်ကင်း ကျွန်း

အဂ္ဂိအမှန်နှင့်မဂ္ဂိမမှန်

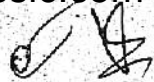

ကျော်မြသန်း

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန်

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
 နှစ် ခု ဝာ
 ကမီ၊ အဖ၊ အမေသမား
 အနန္တော အနန္တ ငါးပါးအား
 ဦး ထိပ် ထား လျက်
 မောင်ကင်ဌေး
 ရွှေဟင်္သာစာပေ

မြတ်ဗွတ်အောင်

“သုတေသင်၊ သူစင်၊ ပညာရှင်ကို မိန့်တုင့်စကား
တစ်ခွန်းကြားကာ၊ ပတ္တမြား ဆန်ကျိုး၊ အဖိုးပြည်တန်၊
စကန်မုချ တစ်လုံးရဖို့၊ နဂ္ဂဖိုးခွန်၊ ကျိုးကဲလွန်၏”

(မယုဒစဝလင်္ကာသစ်)

ဤစာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍...

(တစ်)

စာရေးသူသည် ဘိုးတော်များ အကြောင်းကို "ဘိုးတော်ကင်း" "ဘိုးတော်ဂျီကာ" စာအုပ်များနှင့် နတ်ကတော်များအကြောင်းကို "ကနားစီး မောင်မောင်လတ်"၊ "နတ်ကတော်စိန်ဖျက်ခုံး"၊ "ထိုများရှေးကျွန်ကွန်" စာအုပ်များ၊ ဗေဒင်လက္ခဏာ ဆရာများအကြောင်းကို "မနောလှဗဟာသမ္မာ"၊ သိဒ္ဓိနှင့် နေအေး စာအုပ်များဖြင့် ဝတ္ထုဇာတ်လမ်း ပို့၍ ရေးသားခဲ့ပါသည်။

အောင်မြင်မှုလည်း အတိုက်အလှောက် ရရှိခဲ့ပါသည်။

အားပေးချီးမြှောက်သည့်စာများ၊ တုံ့ပြန်ရရှိသလို၊ ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းသံနှောသည့် တုံ့ပြန်စာများကိုလည်း ရရှိခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူက သူတို့စားပေါက် စားလမ်းကို ခလုတ်သွားတိုက်မိတော့လည်း ရေးကြတော့တာပေါ့။

ရှိပါစေ။

ဝမ်းသာခြင်းဖြစ်ရသလို ဝမ်းနည်းမှုလည်းခံစားရပါသည်။

ဝမ်းနည်းမှုခံစားရသည်မှာ ဆဲရေးတိုင်းထွာ ကြိမ်းမောင်းသည့်စာများကြောင့် ဖဟုတ်ပါ။

ဘိုးတော်တွေအကြောင်း ရေးလိုက်တော့မှ ဘိုးတော်တွေ ဝတ်စံလုံးကနေ နှစ်လုံးဖြစ်လာကြသည်။

နတ်ကတော်တွေအကြောင်း ရေးလိုက်တော့ နတ်ကတော်တွေ တိုးပွားလာကြသည်။

ဗေဒင်၊ လက္ခဏာဆရာတွေအကြောင်း ရေးလိုက်တော့ ဗေဒင် လက္ခဏာဆရာတွေ သောက်သောက်လဲ ပေါလာသည်။

စာရေးသူပဲ သူတို့အတွက် ဣဒဏ် ပေးလိုက်တာပဲလို့များ ဖြစ်သွားလေလားဟု သံသယ ပွားမိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် လွတ်လပ်စွာကိုးကွယ်ပိုင်ခွင့်ကိုအဟန့်
အတား ပြုလုပ်လိုသည့်ဆန္ဒနှင့် စေတနာ လုံးဝမရှိပါ။

မိမိကိုယ်မိမိ ဗုဒ္ဓဘာသာစစ်စစ် ဖြစ်နေပြီ မဖြစ်နေပြီ
ကို ပြန်လည်ဆန်းစစ် စေလိုသော စေတနာဖြင့် ရုေးသင့်ရေး
အပ်ရာများ ရေးသားရသည်မှာ ဤဘာအုပ်၏ ပရောဂျက်ရှယ်
ဆုတ်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ ထိပါး ပုတ်ခတ်ရန်ဆန္ဒနှင့်
စေတနာ လုံးဝ မထားရှိပါ။

ဝတ္ထုပုံစံ မဟုတ်သော ဆုတပဒေသာ ပုံစံဖြင့် ရေးဖွဲ့ပါ
သည်။

(သုံး)

ဆရာမင်းခွန်(ဇော်ကျွန်း)၏ "အယုအမြင်နှင့် ကိုးကွယ်မှု
စင်ကြယ်သန့်ရှင်းရေး ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဩဝါဒတော်
များ" စာအုပ်ထဲကြီးကို လူငယ်ပိုင်းထက် လူကြီးပိုင်းကပို၍
အလေးထား ဖတ်ရှုကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏စာအုပ်များကိုမူ လူငယ်ပိုင်းနှင့် လူလတ်ပိုင်း
က ပို၍ အဖတ်များပါသည်။

ယနေ့လူငယ်၊ နေ့စဉ်လူ လူကြီးဖြစ်မည့် လူငယ်များကို
လက်ဆင့်ကမ်းလိုသောဆန္ဒဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ရေးသားပါ
သည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် မိရိုးဖလာ ဓလေ့ထုံးစံအစွဲ ရင့်သက်
နေသူများ (ဝါ)အရောင်အဆိုးခံပြီးသူများအတွက် မဟုတ်
ပါ။ အရောင်အဆိုး မခံရသေးသည့် လူငယ်များ အတွက်သာ
ဖြစ်ပါသည်။

အရိုး-အမုန်နှင့် မရှိ-မမုန်ကို ခွဲခြားစိတ်ဖြာ သုံးသပ်ဝေဖန်
၍ သမ္မာဗိဇ္ဇာ ကပ်ငြိစွဲထင် နေသူ ဖြစ်ပါစေဟု ဆန္ဒ
ပြုလျက်....!

သန့်စင်သော စေတနာ မေတ္တာဖြင့်..

ကျော်မြသန့်

ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူများနှင့် သက်ဆိုင်သည့် မှန်မြတ် သိရှိစင်သော၊ စစ်မှန်တိကျသော၊ မရွှေ့မလျှား မပြောင်းလဲ သော ဝေဒဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာထွန်းကားလျက် ရှိနေသည်မှာ လည်း အထင်အရှားပင်။

အယူဝါဒမှန်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာ စေရန် ဣစ္ဆာရီ နည်းပေး လမ်းညွှန်ပြသမည့် အရိယာ သံဃာ ဆရာတော် အရှင်သုမြတ်များလည်းရှိနေကြသည်။

တရားပွဲများ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာများလည်း နေရာအနှံ့ ရှိနေသည်။

စားရိတ်စကတစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မပေးရသည့် (၇) ရက်၊ (၁၀)ရက်၊ တရားစခန်းများလည်း ဝါတွင်း ဝါပ ဖွင့်လှစ် ပြုတ်ခေါ်လျက်ရှိနေသည်။

အားရဖွယ်ရာ သာသနာ့ရောင်ဝါ ထွန်းလင်းတောက်ပ လျက်ရှိနေသည်ဟု ဆိုရမည်ပင်။ သို့ပါလျက်.....

(* * *)

(* * *)

မြန်မာနိုင်ငံတွင် မိမိတို့သက်ဝင်ယုံကြည်ကိုးကွယ်ရာ ဘာ ဝါကိုးလေးရပ် ရှိသည်။
လွတ်လပ်စွာယုံကြည်ကိုးကွယ်ခွင့်ပေးထားသည်။
ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်ခြင်း ပြဿနာအလျဉ်းမရှိ။
ထို့အတူ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေများကိုလည်း လွတ် လပ်စွာ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခွင့် ပေးထားသည်။
အတေးအခေါ် အယူအဆပိုင်းနှင့် သက်ဆိုင်သည်များ လည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပင် ခြေတင် ဆွေးနွေးခွင့် ပေး ခဲ့သည်။
ဤသည်မှာ ယနေ့ပကတိ အခြေအနေပင် ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

၁၆ (၈) ကျော်မြသန်း

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာထံသို့ ဗြဟ္မာဏ အယူဝါဒများ
ရောထွေးမှတ်ထင် လုပ်လာကြသည်။

ရောမေ့လာကြသည်။

ဗြဟ္မာဏ(ဝါ)ဟိန္ဒူအယူဝါဒကို ဗုဒ္ဓ၏ အယူဝါဒယောင်
ယောင် ဖန်တီး တည်ထွင် လာကြသည်ကိုလည်း ကြားသိစော့
ရှိုနေရသည်။

ထူထိုက်၏ဗြဟ္မာဏဝါဒမှာ ဗြဟ္မာဏဝါဒစစ်စစ်မဟုတ်။

နို့တစ်ဝက်၊ရေတစ်ဝက်ဟုဆိုရမည့် ဗြဟ္မာဏဝါဒဖြစ်၏။

ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကို အလေးထားသည့် ဝါဒဟူလည်းဆိုနိုင်
သည်။

သမထကျင့်စဉ်ဟူ၍တော့ အမည်တတ်သည်။

သို့တစေ သမထကျင့်စဉ် မမြောက်။

ဟိန္ဒူဖထိဒေဝီ ယောဂီကျင့်စဉ်များနှင့်လည်း မတူ။

ဟိန္ဒူယောဂီကြီးများမှာ လူသူကင်းဝေးရာ-တောသို့ ထွက်
၍ဂူအောင်းပြီး တစ်ကိုယ်ရေ နေထိုင် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြ
သည်။

အရှိုအမှန်နှင့် မရှိမမှန် (၉) ၁၇

ဗုဒ္ဓစရိယာကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြသည်၊အစွန်းရောက်အကျင့်
ကို ကျင့်ကြသည်။

တချို့ဆိုလျှင် မနက်လရက်ဘက်နီးထပြီ၊ စားသောက်
ပွယ်ရာများ စားသောက်၍ ယောဂ အကျင့်စခန်းဝင်ကြ
သည်။

နေရောင်ရှိနေသမျှ ထိုင်ရာမထ ပထဝီကသိုက်၊ ဝန်ရှင်
သည်။

တချို့က နေကသိုက်၊ ရှိကြသည်။

တချို့က ခြေထောက်ဘစ်ဘက်တည်း၊ ထောက်၍ နာရီ
ပေါင်းများစွာ ရပ်ပြီး မျက်ဝန်းကို တစ်နေရာတည်းသို့စူးစိုက်
ထားသည်။

တချို့က တင်ပျဉ်ခွေ ဖွဲ့ထိုင်လျက် လက်ဘစ်ဘက်ကို
မြှောက်၍ နာရီပေါင်းများစွာ နေထိုင်ကြသည်။

ထိုထက်ပြင်းထန်သူများက နှယ်မြက်သစ်ပင်များ၊ တွင်
ပျဉ်ဖွဲ့ခွေ၍ ထိုင်နေသည့် နွေကုန်ပေါ်သို့ ထိုးဘက်လာအည့်
တိုင် ထိုင်ရာမထ နေထိုင်၍ ယောဂကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြသည်။

တချို့ကတော့ ထောင့်ကံကိုမမို၊ ရွာနီးချုပ်စပ် တောရပ်
ကိုမို၍ ယေဝဂကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြသည်။

အိန္ဒိယက ယောဂကျင့်စဉ် ကျင့်ကြသည့် ယေဝဂီများမှာ
အိမ်ထောင်သားမွေးမနေ၊ အသားမစား၊ ရာသက်ပန် သက်
သတ်လွတ်စားသည်။

လူအများနှင့်လည်း ရောရော ထွေးထွေးမနေ၊

လောကီ လူသားတို့၏ကိစ္စ အထွေထွေနှင့်လည်း မရော
ယှက်။

သီးသန့်နေထိုင်ပြီး သူတို့ယောဂကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြသည်။

စာရေးသူတို့ဆီက ဂန္ဓာရီဂီဇာ၊ အကျင့်စခန်းဝင်များနှင့်
တော့ လမ်းလားမှ မတူ။

သည်များက....

(***)

အိမ်ထောင်သားမွေး နေထိုင်ကြသည်။

တောရပ်ကိုမမို၊ အိမ်ခြေတိုက်တာများကိုမို၍ ဓာတ်နန်း
ဓာတ်စခန်း ဘာညာဘာညာတွေ ဖွင့်ကြသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ သက်သတ်လွတ် စားသည်။

အများဆုံးသမားက ဝါတွင်းကာလမျှသာ။

၉-ရက် အစိဋ္ဌာန်း၊ ၂၇-ရက်အစိဋ္ဌာန်း၊ ၄၅ ရက်အခါခွဲနှင့်
ဝင်သူများပင်လျှင် သက်သတ် လွတ် မလွတ် မပြောနိုင်သော
အားဖြည့် အချို့ရည်နှင့် အားဆေးအမျိုးမျိုးကိုမှီဝဲစားသုံးကြ
သည်။

မီးလွတ်စားသည့် အဆို အပြော ရှိသူ များကသည်
အများဆုံး သုံးရက်တာမျှသာ စားကြသည်။

ဘုရားတက်၍ ပုတီးစိပ်သည်။

အဲဒီလေခက်တော့ မှန်မှန်ကန်ကန်လုပ်သည်။

သို့တစေ သီလ ဆောက်တည်မှု အားနည်းလည်။

အင်း၊ အိုင်၊ ခလွဲ၊ လက်ဖွဲ့များ လုပ်ပေးသည်။

အင်း၊ ဖယောင်းတိုင်များ စီရင်ပေးသည်။

ပွဲတိုင်း၊ ဆေးပေါက်၊ ဆေးဆိုးလုပ်ပေးသည်။

၂၀ ၀ ကျော်ပြသန်း

အိမ်ထောင်ရေး ပြဿနာ အရွပ်အထွေးများ၊ ဝိသမ၊
တောဘစီးပွားရေးကိစ္စအထွေထွေနှင့် ဆက်နွယ် ပတ်သက်ရာ
များကို လုပ်ပေးသည်။

ဘာကိုမဆို ယုံကြည်လွယ်သည့်စရိုက်ရှိသည့် မြန်မာလူမျိုး
နှင့် တေးတီးကောင်းသူတို့ ညွှင်ရိုက်ကြရာ ခင်သစ်တွေ ပေါ်
လာသည်။

ဒီကြားထဲ ဇုန် ခုနစ်အတွင်း စာနယ်ဇင်း များကလည်း
မထူးထွေသည်များကို ထူးထွေသည့် အံ့ရာသော်၊ အခရာ
အသားများဖြင့် ပြူးတူး ပြုတ် ပေါ်နေကြသည်။

လူတွေကလည်း ဟုတ်နီးနီးထင်ပြီး လှူရှားကြရသည်။

အဖတ်တင်တာက ငွေကုန်လူမန်းခြင်းသာ။

(* * *)

လွန်ခဲ့သည့်နှစ်က ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ဦး၏ အသက်တစ်ရာ
ပြည့်ပွဲ။

အရှိတမုန်နှင့် မဖိုမမုန် ၀ ၂၁

စာနယ်ဇင်းတွေက ဈေးကွက်ဝင် သဘင်းအဖြစ် ဖော်ပြ
ကြသည်။

ဈေးသတင်းတွေ ပြောလိုက်ကြသည်ကလည်း ကတော
မတတ်။

အဲဒီကိုမှ မရောက်ရင် ယခုခုနက်ဖြန်ပဲ အာဖြစ်တော့
မလိုလို့။

အထူးသဖြင့် စီးပွားရေးနှင့် ကျန်းမာရေး မကောင်းသူ
များမှာ အဲဒီနေ့ဆို ရာကျော်ဘိုးဘိုးဆီ ရောက်လျှင် အားလုံး
အဆင်ပြေသွားမည်။

တခြားနေ့တွေ ရောက်တာထက် အဲဒီနေ့ ရောက်ဖို့ ပို
အရေးကြီးသည်။ မရောက်ရောက်အောင် သွားမှဖြစ်မည်။

ဈေးထဲမှာလည်း ထိုအကြောင်း၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ
လည်း ထိုအကြောင်း၊ တစ်အိမ်တစ်အိမ်ကူးသန်း၍ ပြောကြ
သည်မှာလည်း ထိုအကြောင်း။

သို့ရက်ပိုင်းက ထိုအကြောင်းမလွဲ၍ အခြား အကြောင်း
ပြေငြစရာမရှိဘဲဖြစ် ဖြစ်နေကြသည်။

၂၂ ၀ ကျော်မြသန်း

ကားကြီးများနှင့် သွားလျှင်ရာကျော်ဘိုးဘိုး စခန်းချရာကို
အဝင်အထွက် ခက်မည်။

ကားလမ်းမှ ဖွဲ့ဆင်း၍ မြေလမ်းအတိုင်း အတွင်းသို့ ဝင်ရ
မည်။

ကားလေးများနှင့် မဖြစ်မည်။

ပါပလီကာ၊ ဟိုက်လတ်၊ နံမတ်အနက်နှင့် အငှားလိုက်
နေသည့် ကားကလေးများကို အလှအယက်ရှာကြသည်။

နောက်ကဲ့သို့များမှာ ကားငှားမရသောကြောင့် တလည်
လည်ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ကားအငှားဈေးဧကလည်း နာရီနှင့်အမျှ တက်စျေးဖြစ်နေ
သည်။ ကိုယ့်ဆီကိုယ်တည့် နှစ်ထောင်သုံးထောင်ဖြစ်သွားသည်။

နောက်ပိုင်း သုံးထောင်ငါးရာ၊ လေးထောင်အထိ ပေးပြီး
ငှားကြသည်။

ငွေကြေးက အကြောင်းမယူတ်၊ ရောက်ဖို့က အကြောင်း။

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် ၂၃

ကတ-တွေလည်း ရန်ကုန်မြို့ပြင်ရောက်သည်အထိ ပါကုန်
သည်။

မနက် နှစ်နာရီထိုး စသွားသူများပင်ရှိကြသည်။

သူတို့ကတော့ အတွင်းပိုင်းရောက်သည်အထိ ကားနှင့်စီင်လို့
ရကြသည်။

ခြောက်နာရီလောက်မှ ထဆုံးသူတွေက အတွင်းပိုင်းကို
ဝင်ဖို့မဆိုထားဘိ ကားလမ်းမကြီးအပေါ်မှာပင် ကားရပ်ထား
ဖို့ နေရာရှာမရ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ကားတွေနှစ်ထပ်ဖြစ်ကုန်သည်။

နောက်ကျသူများကတော့ တစ်မိုင်ကျော်ကျော်မှာ ကား
ရပ်ပြီး ခြေကျင်လျှောက်ကြရသည်။

အစားအသောက်လည်းပြတ်၊ ရေလည်းပြတ်ဖြစ်ပြီး ဗုက္က
ရောက်ကုန်ကြသည်။

ကားဖြန်ထွက်ဖို့ ကြတော့လည်း ကားတွေပိတ်ဆို့ အညှပ်
ပြီး ပြန်ချင်ပါလျက် ပြန်လို့မရ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ဝါးမျှားဆို ရာကျော်ဘိုးဘိုးကိုပင်မတွေ့လိုက်ရဘဲ အပြန်
ပေးနိုင်ခဲ့ရသည်။

ချေးတစ်ရွဲ၊ ဖုန်တထောင်းထောင်းနှင့် အစာငတ်ရေပြတ်
ဖြစ်ပြီး အတော်ကြီး ကသိကအောင်ဖြစ်ကြရသည်။

ပြန်လာသူတိုင်းလိုလိုပင် ခြုံသံပါအောင်ညည်းကြသည်။

ငွေကုန်လှပန်း ခရီးကြမ်းမှာ ညည်းညူသံများ ပြောမဆုံး
ပေါင် တောသုံးထောင်ဖြင့် အဆုံးသတ်သူများသည်။

ဘာမှလည်း မရလိုက်ကြ၊ ဘာမှလည်း မဖြစ်လိုက်ကြ။

ကလေးများ ပြောလေ ပြောထစကားလို ဘာကြီးမှန်းလဲ
မသိဘူးနှင့် အပြီးသတ်လိုက်ရသည်။

ရာကျော်ဘိုးဘိုးမှာ ဘုရားတည်၊ ပုတီးစိပ်၊ သမထထိုင်၍
အကျင့်စခန်း စင်နေသည် သူတော်စင်တစ်ယောက်ဟု အများ
ကပင် အဆိုပြုထားသူ၊ အသိအမှတ်ပြုထားခံရသူပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပါ။

သူ့အကြောင်းနှင့်သူ၊ သူ့ကိစ္စနှင့်သူ ရှိပါလိမ့်မည်။

သို့တစေ၊ လူတွေကို ဘာပေးညာပေးတော့ ပေးလိမ့်မည်
မထင်၊ တကယ်သူတော်စင်များမှာထိုသို့သော ဘာညာဘာညာ
တွေကို ပေးလေ မရှိသလို ပေးရိုးထုံးစံလည်းမရှိ။

ခခခတ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဆိုလိုက်သည်နှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထံသို့
အပြေးအလွှား သွားရောက်ကြစမြဲရှိကြသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျင့်ကြံ အားထုတ်မှုနှင့် မည်သည့် အတိုင်း
အတာအထိ ပေါက်ရောက်နေသည်၊ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ အကျင့်
စခန်း ဝင်နေသည်ကို စိတ်ဝင်စား၍ နည်းနာ နိဿရည်းကို လို
ချင်သောကြောင့် မဟုတ်ပေ။

ဥပုပစ္စည်းအဆောင်၊ အင်းအိုင်ခလွဲ၊ လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းများ
ရလိုရငြား သွားကြသူက တစ်ရာမှာ ကိုးဆယ်ကိုးယောက်ဟု
ဆိုရသော် လွန်အံ့မထင်။

ပြီးတော့ သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကိုလည်း နာမည်
ဖျက်လိုက်ကြသေးသည်။

“ချွန်ပါတ်ပေးသည်ဟု”

နံပါတ်ကိုတော့ တိုက်ရိုက်ပေး။

၂၆ ၀ ကျော်မြသန်း

အဆိုပါသူတော်စင်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ အမှတ်မထင်
ပြောလိုက်သည့် စကားအမိပွယ်ကို အတိတ်ကောက်ယူရသည်
(၇) ဆိုကြသည်။

ဥပမာ....

“သွားလမ်းဖြောင့်အောင် ကြိုးစားကြ”

သွားလမ်းဖြောင့်မှ ပြန်လမ်းကောင်းမည်ကို တရားသဘော
ဖြင့် ဆင်ခြင်ရန် ပမာပေးပြောဆိုသည်ကို သူတို့က ချဲ့အတိတ်
နိပါတ်ကေဇွန်ကြသည်။

သွားလမ်း-ခြေခက်၊ ဖြောင့်အောင်-ငါး၊ ကြိုးစားကြ-နှစ်

၆+၅+၂၊

“ကံကောင်းတာကိုဆောင်၊ မကောင်းတာကိုရှောင်၊ ဒုက္ခ
ခပ်သိမ်းကင်းဝေးငြိမ်း” ၂

ကောင်းက နှစ်၊ မှအောင်းက ငါး၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်းက ခုနှစ်၊

၂+၅+၇၊

အရှိုအမှန်နှင့် မရှိမမှန် ၀ ၂၇

ချဲ့သမားတွေက အဲသည်လိုမျိုး နိပါတ်အတိတ်ယူ၍ ချဲ့ကဏန်း
ဖော်ကြသည်။

သူတို့က နာမည်အလွန်ကြီးသည့်သက်သတ်လွတ်ဆရာတော်
ကြီးကိုပင် အလွတ်မပေး။

ဆရာတော်ကြီးက....

ဝေဟနဌာပိုင်း-အား
ပုံစံဖြင့် မင်းတပ်တော်သွယ် (၁)
အရှိုအမှန်

“သင့်ရာကို သင့်ရုံချင်ချိန်စား”

ကုန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်သည့် သြဝါဒပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ဝါကို သူတို့က ချဲ့ကဏန်းဖော်ကြသည်။

၆+၆+၂၊

သည်သို့သည်ပုံ အတိတ်ကောက်၍ ချဲ့ကဏန်း ဖော်ကြပုံကို
ရေးရရင် ရေးစရာတွေအများကြီး၊

ကုသိုလ်မရ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကြသည်။

ထားဘိတော့။

၂၈. ၉ ကျော်မြသန်း

လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်စုနှစ် နှစ်စုလောက်က ဟိုးဟိုးကျော်
ဟိန်းဟိန်းတောက် ကျော်ကြားဆင်ရှား နာမည်ကြီးခဲ့သည့်
ဒေသနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကျေးများအကြောင်းကို သာဓကဆောင်၍
ဖော်ပြရသော်။

(တစ်)

မြောက်ပိုင်း၊ မင်းဘူးမြို့၊ မယ်ဘွေကုန်းကျေးရွာ၊
မယ်ဘယ်ကုန်းဟူ၍လည်း အသံထွက် အခေါ်အဝေါ်ပြုကြ
သည်။
ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ၊ နောက်တစ်ပါးအမည် ရှိပါသေး
သည်။ အဓိကပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတဖြစ်ပါသည်။
ဘိုးထွန်းအောင်၊
ဇနီးသား။

၃၀ ၀ ကျော်မြသန်း

ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးတို့၏ ဓာတ်စခန်း။

နာမည်ကျော်ကြား ထင်ရှားခဲ့သည်မှာ ဟိုးဟိုးကျော်၊

ကျန်းတစ်တန်း၊ ရေတစ်တန်သွားရသည့် ခရီးကြမ်း။

သို့တစေ အထက်အောက် မြို့ရွာပေါင်းစုံက သွားသူများ
မှာ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်။

ရှမ်းပြည်နယ်နှင့် ကချင်ပြည်နယ်အစွန်အဖျားကပါ ကြ
သည်။

သည်လောက် ဝေးဝေး လံလံက လာကြသည်ကိုလည်း
မပြောနှင့်။

မယ်ဘယ်ကုန်းသတင်းကလည်း ဟိုးဟိုးကျော်အောင် ကြီး
မား ကျယ်ပြန့်သည်။

ဘိုးထွန်းအောင်တို့၏ အံ့မခန်းအစွမ်းထက်မြက်ပုံ၊ လောကီ
ရေးရာ အဖြာဖြာကို ဖြစ်မြောက် အောင်မြင်စေအောင် လုပ်
ပေးနိုင်စွမ်းရှိပုံ၊ စသည် စသည်များကို ဖော်ကျူးထားသည့်
စာအုပ်ထူကြီးလည်း ထွက်လွှာသည်။

အရှိုအမှန်နှင့် မရှိမမှန် ၀ ၃၀

ဘိုးတော်တွေ ခေတ်စားနေသည်ကာလ။

မဟိန္ဒီစေတီ၏တွေ နေရာအနှံ့အပြား ပေါ်ပေါက်နေသည့်
ကာလ။

စာအုပ်ကို ရေးသားသူကလည်း နယ်နယ်ရရ မဟုတ်။
သာသနာရေးဆိုင်ရာ ခရိုင်အဆင့် အငြိမ်းစားအရာရှိကြီး။

ထို့စာအုပ်ကြီးပါ အကြောင်းအရာများကို ထောက်ခံထား
သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီးတွေ။

ဆေးလောကတွင် လူသိများသည့် အထူးကုပါရဂူ ဆရာဝန်
ကြီးများလည်းပါသည်။

အငြိမ်းစားယူပြီးသည့် အရာရှိကြီးများလည်း ပါသည်။

စီးပွားရေး လောက နယ်ပယ်တွင် ထင်ရှား ကျော်ကြား
အောင်မြင်နေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများလည်းပါသည်။

သည်တေ့လည်း နာမည်မဟိန်း ဘယ်ခံနိုင်စွာပ။

ဘုန်းကြီးဦးပဏ္ဍိတနှင့်ဘိုးထွန်းအောင်တို့ကထွက်ပေါ်ပေါက်
ကိစ္စပြီးဆုံးနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်နိဒ္ဒါ။

အထက်ဆိုင်ရာများ ညွှန်ကြားချက်အရ နောက်ဆုံးအဆင့် တွင် သတ္တဝါများကို ကယ်တင်ရန် လောက၊ လောကီနယ်ပယ် မှ အပြီးအပိုင်မထွက်ခွာရသေးဘဲ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နေရသည်။

စနေသားက ဘိုးထွန်းအောင်၏ကိုယ်ပွား။

လောကီရေးအသွေထွက်စွာကို လုပ်ပေးနေရသူ။

စာအုပ်ကြီးစာမာရော၊ အပြင်စကားများ အဆိုအရတေ အဖုခန်းပြစ်ရပ်ဆန်းများဟု ပြောရမည်မျိုးများပါသည်။

မယ်တဖန်ကုန်း ဓာတ်စခန်းသို့ ဂျစ်ကားဖြင့် သွားနေစဉ် ဂျစ်ကားတာလပတ်အမှီး အောက်သို့အိကျသွားသည်။

လက်ဖြင့် စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်ရာ အမှီးပေါ်တွင် လူ တစ် ယောက် ထိုင်နေသည့်ပုံသဏ္ဍာန်ကို စမ်းသပ်မိသောကြောင့် ခေါင်းပြု၍ အပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်ရာ ဘိုးထွန်းအောင် အား ထင်ထင်ရှားရှားကြီး တွေ့လိုက်ရသည်ဆိုတာမျိုး။

တစ်ခါက ဓာတ်စခန်းမှ အပြန်ခရီးတွင် ရှေ့ဂျစ်ကားအမှီး ပေါ်တွင် ရုတ်တရက်ပေါ်လာပြီး တင်ပျဉ်ခွေဘိုင်လျက် တွေ့ လိုက်ရသည် ဆိုတာမျိုး။

ခရီးထွက်တော့မည့်ဆဲဆဲ ဘိုးထွန်းအောင်၏ကသံကိုနားထဲ တွင် ကြားလိုက်ရသောကြောင့် ဂရုတစိုက် နားထောင်လိုက်ရာ ခရီးထွက်မည့်အချိန်ကို နှစ်နာရီရှေ့ လိုက်ဟု အမိန့်ပေးသံပေါ် လာကြောင်း၊ ခရီးထွက်မည့်အချိန်ကို နှစ်နာရီရှေ့ပြီး ထွက်ခဲ့ သောကြောင့် အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့သည်ဆိုတာမျိုး။

လမ်းဖြတ်တိုက်ပွဲ ဆင်နွဲရန် စောင့်ဆိုင်း ပြင်ဆင်ထားသည့် ရန်သူများကို အောင်ပွဲ ဆင်လိုက်ရသည် ဆိုတာမျိုး၊ စုံမှစုံ၊ အံ့မခန်းစရာတွေချည်း။

ဓာတ်စခန်း အပေါ်ထပ်သို့တက်ရန် လှေကားတစ်ခုထည်း လာရှိသည်။ အခြားနေရာမှတက်လာဖို့ရန်သယ်လိုမှုမပြုနိုင်သည့် အပေါ်ထပ်သို့ လှေကားတစ်ခုတက်မသဘာဘဲ မျက်စိရှေ့ ခမောက် တွင် ကိုယ်ထင်ပြ ဘွားခနဲ ပေါ်ထွက်လာသည်ဆိုတာမျိုး။

ဓာတ်စခန်း ဖွင့်ထားသည့် အဆောက်အအုံမှာ ခြေတံရှည် ဝါးဆောက်အအုံ။

အတော်မြင့်သည်။ တွယ်တက်လို့မရ။

လှေကားထောင်ပြီးတက်မှရသည်။

လွှဲကားနှင့်တက်လာလျှင်လည်း ပြတင်းပေါက်အဝင်လာရမည်။

ခု ဝင်လာတာက ပြတင်းပေါက်တာအစာအစာ မဟုတ်သလို လွှဲကားက တက်လာခြင်းလည်း မဟုတ်၊ မျက်စိရှေ့မှောက်သွားခနဲ ပေါ်လာသည်ဆိုတာမျိုး။

ပျောက်သွားသည့်အခါ အပေါ်ထပ် ထပ်စပ်လုံး အနှံ့အပြား လိုက်ရှာပေးမယ့် မတွေ့ရဆိုတာမျိုး။

အထူးကု ပါရဂူဆရာဝန်ကြီးတွေက တစ်နှစ်ထက် ပိုမခံဟု ပြောလိုက်သည့် ပြင်းထန်စွာ ခံစားနေရသော ဝေဒနာကို တိုးထွန်းအောင်ပေးလိုက်သည့် ရေမန်းသုံးခွက် သောက်လိုက်ရုံဖြင့် ပကတိ လူကောင်းတစ်ယောက်လို ကျန်းမာသွားသောကြောင့် ဝေးလံသော ခရီးကြမ်းဖို့ သွားရောက်၍ ထွက်ရင် ပေါက် ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတကံ သွားရောက် ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည် ဆိုတာမျိုး။

ခွဲစိတ်ရန် သတ်မှတ်ပေးထားသည့် နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာမှာ တိုးထွန်းအောင်ပေးသည့် ပန်းသီးတစ်ခြမ်းစားရုံဖြင့် မခွဲစိတ်ရဘဲ ရောဂါပျောက်ကင်းသွားသည်ဆိုတာမျိုး။

နှစ်ရှည်လများ ခံစားနေရသည့် အစာအိမ် ဝေဒနာမှာ မီးကြမ်းငှက်ပျောသီး မီးဖုတ်တစ်လုံး စားရုံဖြင့် ယူပစ်လိုက်သလို ပျောက်သွားသည် ဆိုတာမျိုး။

စီးပွားပျက်၊ အိမ်ထောင်ရေး အခြေအနေယိုင်ပြီးထောင်ထဲ ဝင်ရသော နှလုံးခဲခဲ၊ မယ်ဘယ်ကုန်းသို့ ရောက်သွားရာ တိုးထွန်းအောင်က လက်နှင့်သပ်ပေးပြီး အင်းတစ်ချပ် ပေးလိုက်ကြောင်း၊ ထိုအင်းကို အစောင်တာပြီး လှုပ်ငန်း ပြန်လွှင့်ခဲ့သည့်နောက် မထင်မှတ်သော အောင် စီးပွားအရ လှုပ်ငန်းများ ပြန်လည် တိုးတက်လာပြီး၊ အိမ်ထောင်ရေးသာမက အစစ်အရာရာ အောင်မြင်သွားသည်ဆို ကာမျိုး။

တိုးထွန်းအောင် သူ့ အိမ်ကိုကြွလာသည့်မနား မယ်ဘယ်ကုန်းက ပြန်လာသည့်မိတ်ဆွေဖြစ်သူကား ပြောပြရာ မိတ်ဆွေဖြစ်သူမှာ အကြွေးကြီးဖြစ်ပြီး အိမ်နေက တိုးထွန်းအောင်ကို ဓာတ်ခန်းမှာ သူ့စိတ်တိုင် တွေ့ခဲ့ရကြောင်းနှင့် သူ့ မိခင်ကြီး ပျက်စီးဝေဒနာအတွက် တွေ့လိမ်းရသည့် အေးကတင်တစ်ယောက်ပင် ပေးလိုက်ကြောင်းဆိုတာမျိုး။

မယ်ဘယ်ကုန်း ဓာတ်ခန်းမှာ အိပ်ပျော်နေစဉ် ဖခင်နှင့် လန်ဒီနိုသည့်အခါ လက်ထဲမှာ ဓာတ်လုံးတစ်လုံး

၃၆ (၉) ကျော်မြဲသန်း

သည်ကို တွေ့လိုက်ရကြောင်း၊ ထိုခေတ်လုံး ရသည့်နေ့ကစပြီး ကြံစည်သမျှအောင်၊ လုပ်သမျှဖြစ်သနည်ဆိုတာမျိုး။

ဘိုးထွန်းအောင်ကို လူဝတ်နှင့် တွေ့ရသလို ရခေသ အသွင်၊ ဟုန်းကြီးအသွင်နှင့်လည်းတွေ့ရသည်။

တစ်နေ့တည်း အသွင်သုံးမျိုး အပြောင်းအလဲနှင့် တွေ့ရ သည်ဟုလည်း ဆိုကြပြန်သည်။

အဲဒီလိုဆိုတာမျိုး အပြောတွေက အများကြီး။

ကျောက်ဘောင်တာတို့ ရာထူးနှစ်ဆင့်လောက်ကျော်ဘက် သွားတာတို့၊ နိုင်ငံခြားသွားဖို့အစီအစဉ်ဖွဲ့ဖက်ပြီးမှ အစီအစဉ် အသစ်ဖြင့်ပို၍ကောင်းသည့် နိုင်ငံသို့သွားရတာတို့၊ ကျိန်းပေပေါက် ရှုံးမည့် ထခြေဆန် ရောက်နေသည့်အမှုကြီး ပြန်နိုင် လိုက်တာတို့၊ ပြန်ရလိမ့်မည်ဟု လုံးဝမျှော်လင့်စရာ မရှိသည့် ကြေးမြဲတွေ့ အကုန်အစင် ပြန်ရလိုက်တာတို့ဆိုသည့်အပြော တွေကလည်း ပေါကြွယ်လှန်းဘိဇိဟု ဆိုရမည်သို့။

သဘာဝယုတ္တိတန်သည့်အပြောထက် သဘာဝယုတ္တိမတန် သည့်အပြောတွေ့ သောသောညီအစ်ကား မယ်ဘယ်ကုန်း

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် (၉) ၃၇

ခတ်ခန်းသို့ သွားရာလမ်းမှာ ဖြန်တထောင်းထောင်း ထနေ သည်။

မယ်ဘယ်ကုန်းက ပြန်လာသူများကို တစ်ဆင့်တစ်ဆင့် သော အဆက်အသွယ်များဖြင့် မေးမြန်း ကြည့်သည့်အခါ ပြောသလောက် မဟုတ်ပါဘူးဟုဆိုသူကို မတွေ့ရ။

အချိန်ကလေး ဘိုးတော် ခေတ်တစ်ခန်း ထနေသည့် အချိန်ကလေး။

ရန်ကုန်မှာ တည့်တည့်ပန်းတေ့ စိုင်းစိုင်းလည်နေသည့်ဂိုက်း သရာကြီးများ (၁၂) ဘိုးတော်ကြီးများပင် မယ်ဘယ်ကုန်း ခတ်ခန်း မရောက်လိုက်ရမဖြစ်အောင် သွားကြသည်။

မိမိဆွေ တစ်ယောက်ပေးလာသည့် စာအုပ်ကြီးကိုဖတ်ပြီး သန့်နောက် စာရေးသူသည် မရှိမရှိပြန်လာသည်။

ပညာဂုဏ်၊ ရာထူးဂုဏ်၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုဂုဏ် အလွန် မမင်း သာ လွန် သူ များ က ထူးခြားသည့် ကိစ္စမျိုး တွေကြောင်း ရေးထားသည်ကိုလည်း မဖတ်လိုက်မှ နည်း။

၃၀ ၀ ကျော်ပြသန်း

အရေးအပြောနှင့် ဝေဒနာပီတိ ခံစားရသည်ထက် ကိုယ်တို့
ဝေဒနာပီတိခံစားချင်စိတ် တပွားပွား၊ တက်ကြွလာသည်။

မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်ကလည်း သွေးဖိုပြင်ဆင်နေကြသည်။

သုံးယောက်ပေါင်း လေဝင်းကျော်ရန် အတူလိုက်ပါမည်
ဟု စကားပါးလိုက်ရသည်။

မယ်တယ့်ကုန်း ထူးခြားတာ မထူးခြားတာထား။

မကျွေးမြသလွန်နှင့် ရွှေစည်းခုံဘုရားဖူးရမည်။

မင်းဘူး စက္ကထိန်းဘုရားဖူးရမည်။ နဂါးပွက်ရောက်မည်။
သွားလမ်းလာလမ်း အဆင်သင့်လျှင် ရွှေစက်တော်နှင့်ကျောင်း
တော်ရာကို ရောက်မည်။

စရိတ်စက ကုန်ပေမယ့် အချိုးတော့ မရှိနိုင်။

ဘုရားဖူးရမည်ကို အမြတ်ဟုထွက်ပြီး လိုက်ရန်ဆုံးဖြတ်
လိုက်သည်။

အတူသွားမည့် နှစ်ယောက်မှာ ကိုမြင့်သိန်းနှင့် ကိုအောင်
ကြီး။

အချိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် ၀ PE

သူတို့နှစ်ယောက်က ရန်ကုန်မြို့တွင်သာမက မြန်မာပြည်
တစ်ဝှမ်းလုံးတွင် နာမည်ကြီးနေသည့် ဂိုဏ်းကြီး နှစ်ဂိုဏ်း၏
အဆင့်မြင့် ဆရာအဆင့်ရောက်နေသည့် ဂိုဏ်းအဖွဲ့ဝင်တွေ။

ကျွန်တော်က လေ့လာရေးသမား၊ ရုပ်ဝါဒသမား၊
ပရမတ္ထသမား။

ကိုမြင့်သိန်းက ကျွဲရှင်ဆရာ။

ဣစ္ဆာသယ၊ ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းဝင်။

ကိုအောင်ကြီးက အေဂါခေဂါ ငွေစာရင်းမင်းကြီးရုံးက
ရုံးအုပ်။

မစနုစစိတ္တ၊ ခွါဒဂိုဏ်းဝင်။

ကျွန်တော်က ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းတွင် ရုပ်ရှင်လက်ထောက်
မန်နေဂျာ။

ပတေခက်တစ်ခေဂါ၊ စာပေသမား။

တစ်ရပ်ကွက်တည်းအတူနေကြသလို ခင်မင်ရင်းနှီးစွာစည်း
ပွဲသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်၍ လေကန်ဖော် ကြော်ငြာဖက်။

၅၀ ကျော်မြသန်း

ကျွန်တော်က ဘာဂိုဏ်းမှ မဝင်သော်လည်း သူတို့နှစ်ယောက် အငြင်းအခန့်လုပ်လေ့ရှိသည့် ဂိုဏ်းဂဏဆိုင်ရာများကို နားရည်ဝနေသွား

သူတို့နှစ်ယောက်က သူတို့ဂိုဏ်းအကြောင်းနှင့် ဘယ်သူ့ဂိုဏ်းက ပို၍ထက်မြက်သည်၊ မို၍စွမ်းသည်ကို အားစိုက်ငြင်းခုံလေ့ရှိကြသည်

ကိုဖြင့်သိန်းတို့၏ အေး၊ ပြုံး၊ ပွင့်၊ ဟန်၊ ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းက သမ္မာပိုရင့်သည်။

ဘိုးတော်အေး၊ ဘိုးတော်ပြုံး၊ ဘိုးတော်ပွင့်၊ ဆရာဟန် (၀၇)ဘိုးတော်ဟန်။

နတ်တကျ စုစည်းမှုရှိတာကတော့ မနောစိတ္တပွဲပွဲခံရိုဏ်း။

တစ်ပြည်လုံး ဂိုဏ်းဝင်များ စုစည်း၍ ဆွေးနွေး နှီးနှောပလှယ်သည့် ညီလာခံသဘောမျိုးအထိ လုပ်နိုင်သည်။

ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်း၏ မြစ်ဖျားခံရာမှာ ဣစ္ဆာသယ၊ မဟိဋ္ဌစေဂိုဏ်းဖြစ်၏။ မူလဂိုဏ်းတင် ဘိုးတော်သုံးဦးပဲရှိသည်။

အရှိအမှန်နှင့် မရိုမမှန် ၅၁

အေး၊ ပြုံး၊ ပွင့်။

မူလအခေါ်မှာ ဆရာအေး၊ ဆရာပြုံး၊ ဆရာပွင့်။

နောက်တော့ ဘိုးတော်အေး၊ ဘိုးတော်ပြုံး၊ ဘိုးတော်ပွင့်ဟူ၍ ဖြစ်လာသည်။

ရွှေရင်ကျော်က အားပြိုင်ဂိုဏ်း။

ဂိုဏ်းနှစ်ဂိုဏ်း ကွဲသွားသည့်အလျှောက် စုစည်းမှုလည်း အားနည်းသွားသည်။

အခြေခံဂိုဏ်းလုပ်ငန်းစဉ်နှင့် ကျင့်စဉ်နှင့်လုပ်နည်းလုပ်ဟန်များမှာမူ ထူးထူးခြားခြား ကွဲပြားခြားနားမှုမရှိ။

အနည်းအကျဉ်းလောက်သာကွဲလွဲသည်။

အဖွဲ့ဝင်အင်အားမှာမူ ရွှေရင်ကျော်က ပိုတောင့်သည်။

အတူတကွ ခရီးသွားဖော်အဖြစ် လက်တွဲကြမည့် ယောက်အနက် သူတို့နှစ်ယောက်ကပို၍ စိတ်ပါဝင်စေ့လျော်၊ အလေးအနက်ထားသည်။ ကျွန်တော်က သူတို့နှစ်ယောက်၏

မဝင်စားပေမယ့် အဆောင်ကောင်းလေး ဘာလေးရသလိုရငြား
ဆန္ဒသဘောထားတော့ရှိသည်။

မကွေးမှာ တစ်ညအိပ်ပြီး ဘုရားဖူးကြသည်။

မနက်မိုးလင်းဘိပ်ရာထပြီးနောက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်
ကြရာတွင် ကိုမြင့်သိန်းက စာရေးသူအား ဦးဘညီချက်အားဖြင့်
သတိပေးစကား ပြောလာသည်။

ယုံတာ မယုံတာအပထား၊ သူတို့ ဖိသားလောက်အောင်
လေ့လာ စူးစမ်းတာမျိုးမလုပ်နိုင်ဖို့အကြောင်း၊ သူတို့ကစူးစူး
စမ်းစမ်း၊ စပ်စပ် စုစု လုပ်တာ သိပ်မနှစ်သက်သည့် သဘော
ရှိကြောင်း ပြောသည်။

ရှစ်နာရီလောက် မင်းဘူးတက်ကမ်းသို့ ကူးခဲ့ကြသည်။

ကိုအောင်ကြီးက သူ၏ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် အိမ်သို့
ဝင်ပြီးမှ မယ်ဘယ်ကုန်းကို ခရီးဆက်ကြမည့်အကြောင်း ပြော
သည်။

ကိုအောင်ကြီး၏မိတ်ဆွေဖြစ်သူကို အိမ်မှာ အဆင်သင့်ပင်
တွေ့ရသည်။

သုနှင့်တကွသီလံကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း။

မမျှော်လင့်ဘဲ သွေလိုက်ရသောကြောင့် ကိုအောင်ကြီး၏
သူငယ်ချင်းဖြစ်သူက ပျူပျူငှာလိုက်လိုက်လှဲလှဲ ဝမ်းသာ
အားရ ဆီးကြိုသည်။

ကိုအောင်ကြီးက မိတ်ဆက်ပေးသည်။

မြို့ခံ၏ နှုမည်မှာ ကိုသောင်းမြင့်။

ထိုက်၏အခြေအနေနှင့် တိုက်ရှေ့တွင် ဂျစ်ကားတစ်စီး
ရပ်ထားသည်ကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် စီးပွားရေးအခြေအနေ
ကောင်းသည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

ထိုက်က နှစ်ထပ်တိုက်။

ညှော်ခန်း၏ အပြင်အဆင်မှာ ရိုးရိုးပင်။

သူက ဘွဲ့ရပြီးဖြစ်သော်လည်း အစိုးရ ဝန်ထမ်း မလုပ်ရ
ကုန်သည်လုပ်ငန်းဖြင့် ကိုယ့်ရပ်မြေမှာပင် အေးအေးလူလူ
နေထိုင်နေသူဖြစ်၏။

၄၄ ၀ ကျော်မြသန်း

သူတို့ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် အတူ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းများ ဘယ်သူဘယ်ရောက်၍ ဘာတွေလုပ်ကိုင်နေကြသည်ကို ပေးမြန်းပြောဆိုနေစဉ် လက်ဖက်ရည်ပွဲရောက်လာသည်။

ကိုသောင်းမြင့်ကိုယ်တိုင် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်များကို ရှေ့အရောက်ချပေးပြီးလက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးသည့်တိုင် ကျောင်းနေဖက်များအကြောင်း ပြောနေသည့် သူတို့နှစ်ယောက်မှာ စကားဆက်မပြတ်နိုင်ကြသေး။

အတော်ကြာ ပြောဆိုပြီးမှ စကားဆက်ပြတ်သွားသည်။

သည်တော့မှ ကိုသောင်းမြင့် လာရင်းကိစ္စကို ကိုအောင်ကြီးအား မေးသည်။

ကိုအောင်ကြီးက မယ်ဘယ်ကုန်းသွားဖို့ ရောက်လာသည့် အကြောင်း ပြောလိုက်ရာ ကိုသောင်းမြင့်ထံမှ “ဗျာ” ဟူသော အာမေဇိုတ်သံ ထွက်လာသည်နှင့်အတူ သူ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် အံ့ဩရိပ်ထင်ပျသွားသည်။

“ကိုအောင်ကြီးနဲ့ဗျာ၊ ဒီလောက်အဝေးကနေ ဘာဖြစ်လို့”

ကိုသောင်းမြင့်က ပြောလက်စ စကားကို ရှေ့မဆက်ဘဲ ရပ်လိုက်သည်။

နေ့ကပြီးမှ စကားဆက်သည်။

“အင်း...လေ...ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကောင်းပါတယ်၊ ကျွန်းဘဉ်တို့ နှစ်ယောက် ပြန်ဆိုကြရတာပေါ့၊ နို့မဟုတ်ရင် ဆုံဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကဲ...ကျွန်တော့်အိမ်မှာပဲ တည်းရမယ်၊ ရေခိုးချိုးလိုက်ကြဦး၊ ထမင်းစားသောက်ပြီးမှ သွားကြတာပေါ့”

ကိုအောင်ကြီးက မယ်ဘယ်ကုန်းသွားဖို့ စိတ်စောနေသည့် အလျောက် ထမင်းထတွက် ဘာမှမစီစဉ်ရန်ပြောပြီး မယ်ဘယ်ကုန်းကို ခရီးဆက်မည့်အကြောင်း ပြောသည်။

“နေပါဦး ကိုအောင်ကြီးရာ၊ ဘာလို့များ ဒီလောက်အရေးကြီးနေတာလဲ၊ ကျွန်တော်တို့အိမ်ကိုရောက်ပြီးမှ လမင်းမမားဘဲ သွားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ မယ်ဘယ်ကုန်းကိစ္စက အရေးကြီးတာမှ မဟုတ်တာ၊ ကဲ...ရေခိုးကြရအောင်”

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေက မိုင်းပေါင်း သုံးရာကျော် ခရီးအစား အရေးတကြီးထားပြီး ရောက်လာကြသူများဖြစ်၏။

၄၆ ၀ ကျော်မြသန်း

မယ်ဘယ်ကုန်းခရီးနှင့် ဆယ်ခိုင်ဝေးသည့် ဒေသခံပုဂ္ဂိုလ်
ကတော့ မယ်ဘယ်ကုန်းကိစ္စက အရေးကြီးတာမှ မဟုတ်တာ
ဘု ပေါ့ပေါ့တန်တန်စကားမျိုးပြောလိုက်သည်။

“ဗျာ” ဟူသော အာပေဒိုဘ်သံ။

မျက်နှာပေါ်တွင် အံ့ဩရင်ထင်ပျသွားခြင်း။

မယ်ဘယ်ကုန်းကိစ္စက အရေးကြီးတာမှ မဟုတ်တာ ယူ
သော အပြော။

စိတ်ထဲမှာ မရိုးမရွတ်မမျိုးကြီးပဆိုသလို ဖြစ်သွားရသည်။

မေးချင်စိတ်ကို ထိန်းမရတော့၊ မေးလိုက်သည်။

“ကိုသောင်းမြင့်ရော မယ်ဘယ်ကုန်းကို ရောက်ဖူးမှာပေါ့
နော်”

“ကျွန်တော်တော့ စိတ်မဝင်စားလို့ မသွားပါဘူးဗျာ”

ကိုသောင်းမြင့် အဖြေပေးပို့က တိပြတ်သည့် ရိုးရိုးစင်းစင်း
အဖြေ။

အစိုအမှန်နှင့် မနှိုမမှန် ၀ ၇၂

မယ်ဘယ်ကုန်း ဓာတ်စခန်း၏ ထူးခြားချက်တွေ ကြားမိ
ခဲ့ကြားမိ ပြောင်မေးလိုက်ရသည်။

သူက ဟိုရောက်သည်ရောက်မို့ ဟိုပြောသည်ပြောကြားတာ
တွေ ရှိကြောင်း၊ ဒါပေမယ့် စိတ်မဝင်စားကြောင်းပြောသည်။

မင်းဘူးက လူတွေကော မသွားကြဘူးလားဟု ထပ်ဆင့်
အမေးကို စိတ်ဝင်စားသူ အနည်းအပါး သွားကြတာရှိကောင်း
ရှိမည်ဖြစ်သော်လည်း အများစုက စိတ်ဝင်စားမရှိကြောင်း၊
မသွားကြကြောင်းပြောသည်။

“ကိုအောင်ကြီးက အဲဒီသွားဖို့ ကိစ္စနဲ့ လာတာလို့ ပြော
လိုက်တော့ ကျွန်တော်ဘောင် တော်ဘော်အံ့ဩသွားတယ်”

ကိုသောင်းမြင့်က မပြုံးတုံ့တုံ့ ပြုံးတုံ့တုံ့ မျက်နှာပေးဖြင့်
အဖြေပေးသည်။

ကလေးတွေပြောသည့် အပြောမျိုးဖြင့် ပြောချရရင် ဘာ
ကြီးမှန်းလဲမသိဘူး ဆိုရမလို့။

မိုင်ပေါင်း သုံးရာ လေးရာ ငါးရာကျော်မက ခရီးမစကို
ဖြတ်သန်းလျက် စိတ်ဝင်စားလာကြသည်။

၄၀ ၀၅ ကျော်မြသန်း

အနီးကလေးသမားတွေကတော့ စိတ်မဝင်စား။

တယ်လိုဟာကြီးပါလိမ့်။

ရောက်ချင်သူတွေကအနီးလေးခရီးကိုကျော်ခိုင်းပြီး မျက်နှာ
လွဲကြသည်။

စကတည်းက ယဉ်သကိုဟု ဆိုရမည်သို့ပါလား။

ထမင်းစားသောက်ပြီး ကိုသောင်းမြင်ကိုယ်သိုင် သူ၏ ဂျစ်
ကားဖြင့် မယ်ဘယ်ကုန်းကို ထိုက်ပို့သည်။

သူက ပို့ပြီးပြန်မည်။ အပြန်ခရီးတော့ကိုယ် ဆစီအစဉ်နှင့်
ကိုယ်။

ဂျစ်ကားနှင့် သွားကြရင်း စာအုပ်ကြီးထဲမှာ ဖယ်ဖူးသည့်
အတိုင်း ဂျစ်ကားခေါင်မိုးပေါ်၊ ခါမှ မဟုတ် ဘောနက်ပေါ်
မှာ ဘိုးထွန်းအောင်များ ပေါ်လာလေမလားဟု စိတ်ထဲမှာ
ဖြစ်ပေါ်မိသည်ကိုတော့ ဝန်ခံပါရအေး။

ပုန်တော့ တထောင်းထောင်းထနေလို့များ ဘိုးထွန်းအောင်
ပေါ်မလာလေသလား။

အရှိုအမှန်နှင့် ဖရိုဖမှန် ၀၅ ၄၉

နာဇီကြည့်လိုက်မိသည်။

တစ်နာရီထိုးရန် ဆက်မိနစ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို အလောသုံးဆယ် ချလိုက်ရသည်။

မယ်ဘယ်ကုန်းကို အလျင်မဝင်ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများသို့

အလျင်ဝင်ပြီး လေ့လာစူးစမ်းကြည့်မည်ဟု။

ကိုဘော့ခင်ကြီးတို့နှစ်ယောက်ကို မယ်ဘယ်ကုန်းသို့ အရင်
ယွန်းကြဖို့နှင့် ကျွန်တော်က မယ်ဘယ်ကုန်းကို ညနေအရောက်
လာမည့် အကြောင်းပြော၍ မယ်ဘယ်ကုန်း ရောက်ခါနီးတွင်
ကိုသောင်းခြင်အား ကျေးဇူးတင်စကားပြောပြီး နှုတ်ဆက်၍
ကင်းနေခဲ့သည်။

ကျွန်တော် ဆင်းနေသည့်နေရာမှ မယ်ဘယ်ကုန်းကို လှမ်း
ညိုနေရသည့် နေရာ။

နှစ်ခေါ်သာသာလောက်ခင်းသည့်ရွာသို့ရောက်သွားမည်။

၅၀ ၀ ကျော်မြသန်း

အသက်လေးဆယ်ကျော်လောက်မှီမည် အိမ်ရှေ့ ကပြင်ထွင် ထိုင်နေသည့် ရွာသားကြီးတစ်ယောက်နှင့်တွေ့သည်။

မယ်တယ် ကုန်းညိုလာရင်း သည်ဘက်ရွာကိုမရောက်မှီပူးလို လေးလည်သည့် အကြောင်းပြော၍ စီးကရက်ထုတ် တည်ပြီး စကားစမြည်ပြောပြောပြောရသည်။

“လာတဲ့လူစော့ကတော့ အများကြီးပဲ၊ ကျုပ်တို့လဲ နှစ် ခေါက်လောက်တော့ ခရောက်ပါတယ်၊ တာမှ သိပ်ထူးထူး ခြားခြားမတွေ့လို့ နောက်ပိုင်း မသွားတော့ဘူး”

“ဘိုးထွန်းအောင်ကိုကောတွေ့ဖူးသလား”

“တွေ့ဖူးပါတယ်၊ သူက ကျွန်တော်တို့ ခေသကမဟုတ် ဘူး၊ မော်လမြိုင်ဘက်က ထရုတ်ကပြားလို့ ပြောတာပဲ”

“ခင်ဗျားတို့ရွာကလူတွေကော မသွားကြဘူးလား”

“သွားတဲ့လူလဲရှိပါတယ်၊ တော်တော်များများကတော့မ သွားကြပါဘူး”

ကရိုအမှန်နှင့် မရှိမမှန် ၀ ၅၁

အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်အရွယ်ရှိ ရှေ့မိနောက်မိဦးကြီး တစ်ယောက်နှင့် တွေ့ပြီး မေးမြန်းခဲ့သည်။

“ခပြားတော့ ပြောကြတာပဲ၊ ကျုပ်တို့ကတော့ ဘာသိ တာသာပဲနေတယ်၊ လူတွေဘုရားရုန်းမို့ မျက်စိနောက်လို့ မသွားပါဘူး၊ ကျုပ်တို့သွားလဲ ဘယ်သူကမှ အရေးမစိုက် ပါဘူး၊ သရိုးပုတီးတို့ ပန်းသီး ဓာတ်လုံးတို့ ဆေးဝါးတို့ ပေးတယ်ပြောတာပဲ၊ ကျုပ်တို့ဘနီးအနားက လူတွေကတော့ တစ်ခါမှ မရဖူးပါဘူး”

ဦးမှန်က ဤဘို့ပြောလိုက်သည်။

နောက်တစ်ရွာရောက်တော့သည်။ ထိုနည်းလည်းခံကောင်း ပါပဲ။

သိပ်စိတ်ငင်စားသည့်ပုံမျိုး မတွေ့ရ။

ပြောကြတာပဲဆိုသည့်အပြောကိုသာ စိတ်မပါတာပါပြောရ ချသည်။

ဘယ်လိုပါလိမ့်၊

ခြေလှမ်းတစ်ရာ တစ်ရာငါးဆယ်လောက် လှမ်းရုံဖြင့်
နေရေးညပါအချိန်မရွေး ထသွား ထလာ လုပ်နိုင်သူတွေက
စိတ်ဝင်စားသည့်ပုံမပြု၊ ထူးခြားတပကတော့ တကယ်ကို
ထူးခြားပါသည်ဆိုသည့် လေသံထွက်မလာ။

ဘယ်လိုဘာပါလိမ့်၊

မိကုန်က ကျွန်တော့်အဖို့ စိတ်ဝင် စားစရာ ဖြစ်ရသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း မင်းဘူးကံမြင့်သောင်းက မပြုံးတုံ့တုံ့
ပြုံးတုံ့တုံ့အမူအရာ ပြုလိုက်လေသလားမသိ။

ညနေလေးနာရီသာသာလောက် မယ်ဘယ်ကုန်း ဓာတ်
စခန်းသို့ ရောက်သွားသည်။

ဓာတ်စခန်းရောက်တော့လည်း ပရိသတ်က များသလား
မပြောနှင့် ချောင်ချောင်ချိချိထိုင်ရုံရာငင်မရှိ။

“နိမိသောင်”ဟု ဘွဲ့မည် ပေးထားသည့် ဇေတီကို တွေ့ရ
သည်။

“နိမိသောင်”၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ “နောင်မှသိ”

နိမိသောင် နောင်မှသိအမည်ပေးထားပုံကလည်း တစ်မျိုး။

ခုမှသိ နောင်မှသိရမည်ဆိုသည်ဆိုသော လေလား။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဇေတီပုထိုးဆိုသည်မှာ ရှိခိုးဦးချ ထိုက်
သည်ဟူသော မိရိုးဖလာအစွဲ ရှိသည့်အတိုင်း ဦးသုံးကြိမ်မျှ
လိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်တို့ရောက်စဉ်က တွေ့ရသည့် ဘိုးထွန်းအောင်မှာ
ပီတိဖြူစင်ကြယ်နှင့်။

လည်ပင်းမှာ ချောမွေ့နက်ပြောင်နေသည့် အလုံးကြီးကြီး
ပုတီးတစ်ကုံး ဆွဲထားသည်။

ညာဘက်လက်မှာ အလုံးသေးသေး ပုတီးတစ်ကုံး ပက်
ထားသည်။

ရင့်ကျက်သော လူ့ခြေကို ဆောင်ထားသည်။

၅၇ ၀ ကျော်မြသန်း

သွ၏ပြုံးဟန်မှာ သိက္ခာပြုံး၊ သမာဓိပြုံး၊

စကားသိပ်မပြော၊

အပေါ်ထပ်ဘုရားခန်း၊ ဘုရား^{အရေ}တောင် တည်တည်
ငြိမ်ငြိမ်ထိုင်နေသည်။

ထုံးစံနှင့်အညီ ပွဲများကိုလည်း ပြင်ဆင်ထားသည်။

အောက်ထပ် ဓာတ်ခခန်း အဝန်းအဝိုင်းတွင် ဝေယျာဝစ္စ
လုပ်နေသူ လေးငါးယောက် တွေ့ရသည်။

သူတို့က စကားမပြောလိုသည့် ဟန်ပန်အမူဘရာ ဆောင်
ထားသည်။

ဟိုသွား၊ ဒါသည်သွား ဆွားလာလှုပ်ရှားနေသူများကို အကဲ
ခတ်သောအကြည့်မျိုးဖြင့် ကြည့်ကြသည်။ သဘောမကျသည့်
အမူအရာပြုကြသည်ကိုလည်း အကဲခတ်မိသည်။

ရောက်လာသူအများစုမှာမူ ဓာတ်ခခန်း အပေါ်ထပ်တွင်
ငြိမ်ငြိမ် သတ်သက် နေကြသူများသည်။

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် ၀ ၅၅

ပုတီးစိပ်ကြသည်။

သမထအာရုံယူသည်ပုံစံမျိုးဖြင့် ထိုင်ကြသည်။

စကားကိုပင် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်မပြောကြ။ တိုးတိုး
သက်သာပြောကြသည်။

ဦးကမ်းသတ်မှတ်ချက်ရှိ၍လား၊ ကိုယ့်အသိနှင့် ကိုယ်ပဲ
လားဆိုသည်ကိုတော့မသိ။

ကျွန်တော်ကမူ ရောက်ကတည်းက အငြိမ်မနေ။

ခြေတံရှည် ဓာတ်ခခန်း အဆောက်အအုံကိုပတ်ချာလှည့်၍
စေ့စေ့စပ်စပ် လိုက်ကြည့်သည်။

လူတစ်ယောက်အောက်ကနေ မတ်တတ်ရပ်ပေးထားလျှင်
တိုသူ၏ ပခုံးပေါ်မှာစီဆင့် အပေါ်ထပ်သို့ရောက်နိုင်မရောက်
နိုင်။ ဘုရားခန်းအောက်ဘက်ဘွင် ၅က် အံ့ထိုး အံ့ဖွဲ့မျိုး
ရှိမရှိ၊ နောက်ဘက်ဘွင် အံ့ထိုးအပေါက်မျိုး ရှိမရှိ၊ အစူးစိုက်
စိုက်၊ စူးစမ်းလေ့လာသည်။

၅၆ ၀) ကျော်ပြသန်း

ထိုသို့လေ့လာနေစဉ် လူတစ်ယောက်အနား ရောက်လာပြီး၊ သူ့တို့စခန်းတွင် ဒီလိုသွားသွားလာလာလှုပ်လှုပ်ရှားရှား မနေဖို့လာပြောသည်။

သူ့ပြောပုံမှာ တိုတိုပြတ်ပြတ်။

ဘာကြောင့် ညာကြောင့်လို့ မေးရန် မသင့်သောကြောင့် ဟု ဝံ့ကဲ့မီဟု ပြန်ပြောလိုက်ရသည်။

အပေါ်ထပ်သို့ပြန်တက်ခဲ့ရသည်။

(* * *)

အပေါ်ထပ်တွင်မူ အားလုံးပင် ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ရှိနေကြသည်။

ဦးပဏ္ဍိတကြွလာမည်ကို စောင့်မျှော်နေကြခြင်းဖြစ်၏။

ဦးပဏ္ဍိတက နေ့တိုင်း မကြာ။

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် ၀) ၅၇

ကြံချင်သည့်နေ့မှ ကြသည်။

ဦးပဏ္ဍိတကြံချိန်မှာ မနက်အချက်ဘက်ချိန်နှင့် ညဦးပိုင်းတွင် ဖြစ်သည်။

အချိန်မှန်မရှိ။

ကြွလာရင်ဘုရားခန်းမှာ ရုတ်တရက်ပေါ်လာလည်။ ပြောစရာရှိတာပြောဟောစရာရှိတာဟောပေးပြီးပြန်ကြသွားသည်။

အနီးကပ်ဖူးခွင့်မရသလို လျှောက်တင်စရာရှိသည်ကိုလည်း လျှောက်တင်လို့မရ။

တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ်ခွင့်ရှိသူမှာ ကိုးထွန်းအောင်နှင့် စနေသား။

လူတို့အပြောအရတော့ စနေသားဆိုသည်မှာလည်း တခြားမဟုတ်။ ဘိုးထွန်းအောင်ပဲဖြစ်သည်ဟု ပြောကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ရောက်သည့် လည်အချိန်တွင် စနေသားအဖကို မတွေ့ရပါ။

၅၀ ၀ ကျော်ခြံသန်း

ညရွှစ်နာရီထိုးရန် ငါးမိနစ်အလိုတွင် ဦးပဏ္ဍိတ ကြွလာသည်။

ဆရာတော် ကြွလာတော့မည်ပြန်၍ လက်အုပ်ချီပြီး အားပြုကြရန် ဘိုးထွန်းအောင်ကပြောသည်။

ဦးပဏ္ဍိတ ကြွလာပြီး

မှန်အိမ်ထွန်းထားသည့် တိုင်ဖုံးအကွယ်တွင် တစ်ဝက်ပေါ်ရပ်နေသည်။

သင်္ကန်းစတ်ယားဘော်လည်း သင်္ကန်းကို ခေါင်းမြီးခြံ၍ သင်္ကန်းစဖြင့် နှာခေါင်းဖုံးအောင် ပုတ်ထားသည်။

မျက်လုံးလောက်ကိုသာ ဖြင်ရသည်။

မျက်နှာအနေအထား တယ်လို့ မှီသဏ္ဍာန်ရှိသည်ကို လုံးဝ နီးပါး မမြင်ရ။

မသဲမကဲ့ပုံရိပ်တစ်ခုကို ဘော့နေ ရာဘီသို့သာ မှီချေသည်။

သီလပေးသည်။ ရှစ်ပါးသီလ။

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် ၀ ၅၉

သီလပေးပြီးနောက် ဆုတောင်းစကားပြောသည်။

“ကောင်းတဲ့စိတ်ကိုမွေး၊ မေတ္တာကိုရှေ့ထား၊ ဘေးကင်းရန်ကွာရှို့ကြစေ”

သို့ပူဇော်

နောက် လက်ကိုင်မြှောက်လိုက်တာ တွေ့လိုက်ရသည်။

ဆေးလုံးတလေးများကို ပရိတ်သတ်ခေါင်းပေါ်သို့ ဖြန့်ကြဲပေးသည်။

သုံးကြိမ်ဖြန့်ကြဲပေးသည်။

လက်အုပ်ချီပြီး မျက်စိကိုမှိတ် ဘုရားကိုအာရုံပြု။

ကျွန်တော်ကတော့ မျက်စိမမှိတ်ဘဲ မွေးရုံမွေးပြီး ကြည့်နေလိုက်သည်။

ဘေးသို့လှည့်၍ အတွင်းဘက်သို့ဝင်သွားသည်။

“ဘုရားကိုအာရုံပြုရင်း သက်သာသလိုနေကြပါ”

၆၀ ၇) ကျော်မြသန်း

မည်သူက ပြောလိုက်သည်သေး၊ အသိတစ်သိထွက်လာသည်၊

ဦးပဏ္ဍိတ ပြန်ကြသွားပြီ၊

ဘိုးထွန်းအောင်က ဖလားကိုကိုင်ခြောက်၍ "ဥဒါဗ္ဗိအောင်" ကိုးကြိမ်ခွတ်သည်၊

ဖလားကို သူတို့ထဲမှတစ်ယောက်ကို ပေးလိုက်သည်၊

သရိုးပုတီးတစ်ကုံးစီလိုက်ပေးသည်၊

ဖလားထဲသို့ အလှူငွေများထည့်ကြသည်။

ပုတီးဝေငှပေးခြင်းနှင့် အလှူငွေထည့်သည့်တက်သို့ အာရုံ ရောက်သွားသောကြောင့် ဘိုးထွန်းအောင်ကို သတိပေး လိုက်မိ၊

ဆတိရ၍ ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ဘိုးထွန်းအောင်ကို မူလ နိုင်နေသည့်နေရာတွင် မတွေ့ရတော့၊

မီးထုံကူး၍ ထွက်ရပ်ပေါက်သွားသော ဦးပဏ္ဍိတကိုယ်တော် နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရပုံမှာ ထိုမျှသာ၊

မန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက်မကိုက်သည့်ခရီးမှာ အပြန်တွင် မွေး ကြိုင်နေသည့် လျှားပုတ်ဆေးအရွယ် ဆေးလုံးလေး နှစ်လုံးနှင့် သရိုးပုတီးတစ်ကုံးသာ ရခဲ့ပါသည်။

သုတိအဆိုအရ ဦးပဏ္ဍိတမှာ ထွက်ရပ်ပေါက်သွားသော် လည်း သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆက်လုပ်ရန်၊ သတ္တဝါများ အား ကယ်တင်ရန်နှင့် ဘိုးထွန်းအောင်ကိစ္စ မပြီးသေးသော ကြောင့် ကိစ္စပြီးစေရန် ကြပ်မတ်ဖို့ လှာရောက်နေခြင်းဖြစ်သည် ဟု အလွန်အမင်း ယုံကြည်သူများက ပြောကြသည်ကို ကြားခဲ့ ရသည်။

ဦးပဏ္ဍိတက ခေါင်းမြီးခြုံ၍ နှာခေါင်းကို ပိတ်ထားခြင်း မှာ လူတွေနှင့် ဦးနိုးစပ်စပ်မတွေ့ဆုံခြင်းမှာ အကြောင်းရှိသော ကြောင့်ဟု ခြုံပြောကြသည်။

သုတိအပြောအရ ထွက်ရပ်ပေါက်ခန်း ပြီးဆုံးသွားသော ဟိုလိမ္မားသည် လူတို့၏အန္တိအသက်ကိုပခံနိုင်၊

ကိလေသာနှင့် ရစ်ထွေးနေသည့် လူသားတို့၏ အန္တိအသက် ပျမှု သူတော်စင်တို့နှင့် စပ်အပ်လှပရ၊

၆၂ ၀ ကျော်မြဲသန်း

သို့ကြောင့် လူတို့နှင့် ဝေးရာမှာနေပြီး နှာခေါင်းကို ပိတ်ထားရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောကြသည်။

ရှင်အဇ္ဈပေါ်က၊ ရှင်မထီး၊ ဘားမဲ့ဆရာတော်၊ ရက်ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်၊ ဘိုးဘိုးအောင် စသော ရာဇဝင် အစဉ်အလာနှင့် ထွက်ရပ်ပေါက် သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် လောကအတွင်းသို့ တစ်ဖန် ပြန်လည်၍ ဆက်နွယ်မှု ရှိသည်ဟု မကြားဘူးပေ။

ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်အား၊ ခုတော့ ကြားဖူးရပြီ။

နောက်ပိုင်းတွင် စနေသား၊ ရန်ကုန်သို့ မကြာခဏ ရောက်လာသည်။ သူတို့အဆို ကြွလာသည်ဟု ကြားနေရသော်လည်း ပစ္စေဖြစ်တော့ပေ။

ရန်ကုန်သို့ ရောက်သည်အခါ ယုံကြည်တိုးကွယ်သူများနှင့် တွေ့ဆုံလေ့ ရှိသည်။ လမ်းနှင့်တိုက်ကို အတိအကျသိသော်လည်း ဖော်ပြရန်မလိုအပ်သောကြောင့် မဖော်ပြတော့ပါ။

စကား ဆိုသည်အတိုင်း ကားပြီး ပြောကြဆိုကြတာတွေက တော့ အများကြီး။

ရန်ကုန် ရောက်သည်အခါ လာရောက် ကြည်ညိုသူများ အတွက် ပြန်လှန်ပေးသည့် အဆောင် လုပ်နည်း လုပ်ဟန်မှာ တစ်မျိုး။

လက်ကိုင်ပဝါ အသစ်များ ယူဆောင်လာ၍ စနေသား စတည်းချသည့် မြို့လယ်ကတိုက်ကို သွားရသည်။

စနေသားထံသို့ လာရောက်ကြသူများမှာ စနေသားအား ကန်တော့ပြီး ယူဆောင်လာသည့် လက်ကိုင်ပဝါများကို စနေသား စခန်းချသည့် တိုက်ရှင်မှတစ်ဆင့် ပေးရသည်။

စနေသားကလက်ကိုင်ပဝါကို သူ့ပါးစပ်နားကပ်၍ အာရုံစိုက်ပေးသည်။

မန်းမွတ်ပြီးသည့်နောက် စနေသားက လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် သူ၏မျက်နှာကို ပုတ်သုတ်သည်။

ပြီးလျှင် ပြန်ပေးသည်။

ပြန်ပေးသော လက်ကိုင်ပဝါတွင် ထူးခြားသော အသွင်တစ်မျိုး စွဲထင်လာသည်ဟု ပြောကြသည်။

၆၄ (၈) ကျော်ပြသန်း

အာရေဗေးခြင်းနှင့် မျက်နှာကို ပွတ်သွပ်ပေးခြင်းမှာ ဓာတ်ကူးပေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု အယူခံခဲ့ကြသည်။

လှိုဏ်ကူးပေးသည့် လက်ကိုင်ပင်၏ကို မသန်ရှင်းနေရာနှင့် နှာရေးကိစ္စများ သွားသာရာမဟုတ် အခြေအောင်ထားလျှင် စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးကိစ္စဟူသမျှတို့ကို လိုရာပြီး မြောက် ခရီးခရောက်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

လက်ကိုင်ပင် ပေးသူများက ငွေပေးကြီးဆဲသို့ ဖတ်ရာ တစ်ဆယ့်တစ်ကျပ်ပေး ငွေကြေးကို ထည့်ဝင်ရသည်။

ထိုထက်လျော့၍မရ၊ ထိုထက်သာလို့ရသည်။

ကိုယ်ကလိုချင်လျှင် ပေးရသည်မှာ နိဟာမသဘောဟု ဆိုရမည်။

ခုကော့လည်း မယ်ဘယ် ကုန်းကို သွားသူမရှိတော့

မယ်ဘယ် ကုန်းအကြောင်းကိုလည်း မပြောကြတော့

ဦးပဏ္ဍိတတို့၊ ဘိုးထွန်းအောင်တို့၊ စနေသားတို့အကြောင်း ပြောကြဆိုကြသည့် အသံများသည် ထိတ်ဆိတ်သွားလေပြီ။

အရှိအမုန်နှင့် မရှိမမုန် (၈) ၆၅

ဟိုးဘိုးကျော် ဟိန်းဟိန်းတောက်ခဲ့၊ နာမည်ကြီးခဲ့သည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ တကယ်ပဲ ထွက်ရပ်ပေါက်သွားလေပြီလား။

ဒါမှမဟုတ်....

လမ်းလျှောက်ဝိဇ္ဇာပဲ ဖြစ်သွားလေပြီလား ဆိုသည်ကိုမူ....

အကြံအဖန်သည် တစ်ခဏ၊

အမုန်အကန်သည်သာ ထင်ပရ။

ဤသို့ပဲဆိုရလိမ့်မည်ဟုသာ။

* * *

ဘိုးမင်းခေါင်က မိဘများအား အိပ်မက်သုံးကြိမ် ပေး၍
ပြောသည်။ ဓာတ်ဆက်ရှိသော မောင်စိန်ကို ဓာတ်ကူး ပေး
သည်ဟူ။

အိမ်မက်နှစ်ကြိမ်ပေးသည်အထိ မိဘများကဘာမှမလုပ်ဘဲ
နေကြသည်။

သုံးကြိမ်မြောက် အိပ်မက်ပေးသည့်အခါတွင်မူ ပွဲထိုး
ဖူးသည်။

မောင်စိန်ကို ခြောက်လပြည့်နေ့တွင် ရှင်ပြုခေးပေးရမည်။
ရှင်ပြုရန်အတွက် ငွေကြေးကို မောင်စိန်က ပေးလိမ့်မည်။

ထိုငွေကို ရှင်ပြုရန်အတွက်မှတစ်ပါး အခြားကိစ္စများတွင်
ပေးဆွဲရ။

ထိုစဉ် အဘိုးအကျအိပ်မက်ပေးသည်။

ထိုသို့အိပ်မက်ပေးပြီး ငါးရက်မြောက်နေ့တွင် မောင်စိန်
က သူ့အတွက် ပုတီးခယ်ပေးရမည်ဟု ပြောခဲ့သည်။

(နှစ်)

ထိုထိုသော ဘိုးဘော်များထက် ထူးခြားသော ဘိုးတော်
တစ်ယောက်လည်းပေါ်ဖူးသည်ကို တွေ့မိသိရှိလိုက်ရသည်။

နေရာဌာနက ကြည့်မြင်တိုင်ဘက်မှာ၊
နေရပ်လိပ်စာ မိဘအမည်းကလေးအမည်များကိုမူ အထိ
အကျမဖော်ပြတော့ပါ။

ဘိုးတော်လေး မောင်စိန်၏ဘသက်မှာ ကိုးနှစ်၊

မူလတန်းကျောင်းသားအရွယ် ဘိုးတော်လေးပေး၊

ဘိုးမင်းခေါင်ဓာတ်စီးပြီး အကြားအမြင်ဟောသည်။

၆၈ ၀ ကျော်ကြောင်း

ပုတီးဝယ်ပေးရန် ပြောသည်မှာ သားကမိဘကိုပြောသည့် ပုံစံမျိုးဖြင့် ပြောခြင်းမဟုတ်။ ဖခင်ဖြစ်သူအားအစိန်ပေးသည့် ပုံစံဖြင့် ပြောသည်။

ဖခင်၏အမည်မှာ ကိုအောင်ခင်။

အလုပ်အကိုင်က သုံးဘီးအငှားမောင်းသည်။

ကိုအောင်ခင်မှာ မိမိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း နံနက်အိမ်ရာထု အိပ်ရာဝင် ဘုရားရှိခိုး ဆည်မှလဲ၍ အခြားသော ဘာသာရေးနှင့်ဆိုင်ရာ ပြုမူမှုများ ကို ပြုလုပ်လေ့မရှိ။

မိသားစုခြောက်ယောက်၏ စားဝတ်နေရေး ခံပြုလည် စေရန်အတွက် သုံးဘီးမောင်းပြီး ခုနီးကန် လှုပ်ရှား နေရ သည်။

သူ၏ဝင်ငွေမှာ အပိုအလှူမရှိ။

မိသားစုလောက်ငှမိကိုပင် မနည်းကြိုးစား ရှာဖွေနေရ သည်။

လားသမီး သုံးယောက် ရှိသည်။

အကြီးနှစ်ယောက်က မိန်းကလေး။

ကတိယဒါကြိမ်အိပ်မက်ပေးပြီး ငါ့ရက်မြောက်နေ့မနက် တွင် သားဖြစ်သူ မောင်စိန်က သူ့အား တစ်ခါမှမခေါ်ဝေါ် ပူးသည့် အခေါ်အဝေါ်ဖြင့် ခေါ်ပြီး ပြောသည်မှာ ဤသို့....

“ဟေ့...အောင်ခင်၊ ဒီနေ့ကားထွက်ပြီး ပြန်လာရင် ငါ့အတွက် ပုတီးတစ်ကုံးဝယ်ခဲ့၊ ဆက်ဆက်ဝယ်ဖြစ်အောင် ဝယ်ခဲ့”

“ဖေဖေကြီး သားအတွက်” ဟူ၍သာ သူလိုချင်သည်ကို ပြောတတ်သည်။

ခုလို ခေါ်ပုံပြောပုံမျိုး တစ်ခါမှ မပြောဖူးခဲ့။

သူလည်း တစ်ခုတည်းဖြစ်သွားသည်။

ချက်ချင်း အိပ်မက်ကို ဆက်ခံပြီး ဘာမှ မပြောဘဲ ကာမိ

ဂါင်းညိတ်ပြီး အိပ်မက်ထွက်ခဲ့သည်။

၇၀ ၀ ကျော်မြင်း

အုန်အုန်မှာ ကားထုတ်ပြီး ထွက်လာလာချင်း လမ်းထိပ်မှာ ခရီးသည်နှင့် အဆင်သင့်သွားတိုးသည်။

ခရီးသည်ငှားသည့်နေရာက ရွှေတိဂုံဘုရားကို

တောင်းသည့်ကားခကို တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မဆစ်။

ကားရှားသည် ခရီးသည် အမျိုးသမီး နှစ်ယောက်မှာ ပြောသည့်ဈေးနှင့် ကားပေါ် တက်လိုက်ကြသည်။

သူ၏ကားမောင်းသက်တမ်းတွင် တစ်ခါမှ မကြံဖူးသည့် အဖြစ်ဟု ဆိုရမည်။

တောင်းသည့်ကြေးကိုမဆစ်ဘဲလိုက်သည့်ခရီးသည်အဖော် ရှားသည်။

သူတို့ ကားမောင်းသူများမှာ ဈေးဦးလှန်မှာကို ကြောက်ကြသည်။

ဈေးဦးလှန်ရင် တစ်နေ့လုံး ကားဆွဲလို့မကောင်း။

အများကတော့ အဲဒီလို အယူအဆရှိကြသည်။

အရှိုအမှန်နှင့် မရှိုမမှန် ၇၁

ထို့ကြောင့်လည်းသူကဈေးဦးမလှန်အောင်အပိုမတောင်းသည့်ထုံးစံဈေးပဲ တောင်းလိုက်သည်။

တောင်ဘက်မုခ်သို့ ပို့ရသည်။

ကားခက တစ်ဆယ်ငါးကျပ်။

ခရီးသည်အမျိုးသမီးကြီးက တစ်ဆယ်တန်နှစ်ရွက် ထုတ်ပေးသည်။

သူက ငွေငါးကျပ်ပြန်အမ်းရန် အိတ်ထဲသို့ပိုက်ဆံခွက်မည် အပြု အမျိုးသမီးကြီးက “နေပစေပြန်မအမ်းနဲ့တော့၊ ကလေး မုန့်ဖိုးပေါ့ကွာ” ဟု ပြောပြီး စောင်းတန်းမှ ဘုရားပေါ်တက် သွားကြသည်။

သူလည်း ချက်ချင်း သားဖြစ်သူမှာလိုက်သည်ကို သတိရ ဆောကြောင့် စောင်းတန်းသို့ဘက်ပြီး ပုသီးဆိုင်မှ ပုတီးတစ် ကုံး ဝယ်လိုက်သည်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လို့ပဲ ပြောရမလား မသိ။

ဝယ်လိုက်သည့် ပုတီးတန်ဖိုးမှာ ငါးကျပ်။

ကလေးမုန့်ဖိုးဟု ပြောပေးသားသည့် ငွေပိုငါးကျပ်မှာ သူ့သားမှာလိုက်သည့် ပုတီးဖိုး ဖြစ်သွားသည်။

ထိုနေ့က ကားဆွဲရသည်မှာ ခါတိုင်းထက် အဆင်ပြေသည်။ ဝိစိသပြန် မျက်နှာပန်းဘာလောက်အောင် ဝင်ငွေရသည်။

သူ၏သားငယ် မောင်စိန်လေးသည် နောက်နေ့က ဧပြီပုတီးစိပ်သည်။

သားဖြစ်သူအား အာစိပ်သလဲဟု မေးကြည့်သည့်အခါ မုန့်သရဏ ဝတ္ထုမိ၊ ဓမ္မသရဏ ဝတ္ထုမိ၊ သံဃသရဏ ဝတ္ထုမိ သရဏဂုံ သုံးပါး ရွတ်ဆို၍ ပုတီးစိပ်သည်ဟု ပြောသည်။

ဝါကတော့ ကိုအောင်ခင်၏အပြော။

“နောက်ပိုင်း ဘာတွေဖြစ်သလဲဆိုတာ ဆက်ပါဦး။”

ထိုနေ့က ရပ်ကွက်ထဲမှ အမြဲအမ်း ဘုရားထက် ပုတီးစိပ်သည့် ဓမ္မာရုံလှကြီး ဦးလှမင်းကို ကိုအောင်ခင်က ထိုအကြောင်း ပြောပြသည်။

သာအက်လုပ်ရမည်ကို အကြံဉာဏ် တောင်းသည်။

ဘိုးမင်းခေါင်ပုံအားသစ်ပုံဝယ်၊ အမွှေးနံ့ သာပက်ဖြန်းပြီး ရန်ကုန်ပန်းဆက်၊ ဖယောင်းတိုင်ငါးတိုင်ထွန်းပေး၊ တတ်နိုင်ရင် ဘိုးမင်းခေါင်အတွက် ရည်စူးပြီးပွဲထိုး၊ သူ့ဘိုလုပ်ငန်းကိုဝင်ငန်း တွေ အဆင်ပြေလာလိမ့်မည်ဟု ဦးလှမင်းက ပြောလိုက်သည်။

သူတို့ကလည်း ထူးခြားမည်ဆိုသောကြောင့် လှုပ်ကြသည်။

မောင်စိန်လေးက သူတို့အိမ်သို့ ဝင်ထွက်နေထူ ဇနီးဖြစ်သူ၏ အပေါင်းအသင်းများကိုမမေးဘဲနှင့် စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးကိစ္စများကို နှစ်ခွန်းစ သုံးခွန်းစ ပြောသည်။ ဟောသည်။

မေးတိုင်းလည်း မပြော၊ သူပြောချင်မှပြောသည်။

ထိုအကြောင်း တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားပေါက်ပြီး ဟောင်းပျံ့လွယ်သည့် ဈေးသည်များ၏ နှုတ်ဖျားသို့ ရောက်လွှားသည်။

ထိုသတင်းစကားမှာ နယ်ကျော်သို့တိုင် ပျံ့လွင့်သွားပြီး ဟိုအရပ် သည်အရပ်က အခေးအပြန် ပြုလုပ်သူများပါနေကြကြသည်။

မောင်စိန်လေးက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် မနေတတ်သေးသည့်
ကလေးအရွယ်။

ကျောင်းမသွားခင် အပေါင်းအဖော်များနှင့် ကစားသည်။
ကျောင်းက ပြန်လာတော့ကလည်း ကစားသည်။

မေးချင် မြန်းချင်သူတွေက လာကြသည်။

ခိုခင်ဖြစ်သူက သားဖြစ်သူကို ခေါ်ရသည်။

မောင်စိန်လေးက ခေါ်တိုင်းမလာ။

လာပြန်တော့သည်။ ဟောချင်မှ ဟောသည်။

မေးမြန်းရန်လာသူများက စိတ်ရှည်ရှည်ဖြင့် စောင့်ရသလို
တစ်ခါတည်းလာရုံမျှနှင့် ကိစ္စ ပြီးချင်မှပြီးသည်။

အဲဒါကိုပဲ ထူးသည်ဟု ဆိုကြသည်။ -

အဟောအပြောကလည်း ဟုတ္တီပတ္တီမဟုတ်။ -

သူ့ပါးစပ်ထဲတွေ့သလို နှစ်ခန်းသုံးခန်းပြောပြီး ပြီးရော။

ငွေကြေးတော့မယူ။ ဖယောင်းတိုင် တစ်ထုပ်ပဲယူသည်။
ယူတော့ကလည်း ဟုတ်သည်မဟုတ်သည်အပထာ။ လာမေးကြ
သည်။

တချို့ကလည်း ဖယောင်းတိုင် တစ်ထုပ်အပြင် မုန့်ဖိုးဆိုပြီး
တစ်ဆယ် ဆယ်ငါးကျပ် ပေးသွားကြသည်။

တစ်နှစ်နီးပါးလောက်တော့ စည်စည်ကားကား အဝင်
အထွက်များသည်။

တစ်နှစ်ကျော်တော့ တဖြည်းဖြည်း အဝင်အထွက် ကွဲ
သွားသည်။

နောက်ပိုင်း အမေးအမြန်း မလာကြတော့သလို ဘိုးတော်
လေး မောင်စိန်လည်း အဟောအပြော ရပ်ဆိုင်းသွားသည်။

လုံချည်ကွင်းသိုင်းနှင့် ကစားသည့်အရွယ်။ ကိုးနှစ်သား
ဘိုးတော်လည်း ပေါ်ပူးသည်။

ထားဘိတော့....

(* * *)

ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်အဖြစ် အမည်ခံယူ၍ ကိုးကွယ်မှုမပြုထိခင်
သောကြောင့် ဟိမရောက် သည်ပရောက်၊ ဘဝလမ်းကြောင်း
ကမောက်ကမ ဖြစ်နေသူတွေအများကြီး။

သို့ကလို ဟိုမရောက် သည်မရောက် ကိုးကွယ်မှုမပြတ် ထင်သူများကြောင့်လည်း ဘိုးတော်အမည်ခံတွေ၊ နတ်ကတော် တွေ စားသောက်လားနေကြသည်။

ကိုးကွယ်သူ အစစ်အမှန်သည် ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓ၊ သံလာ အသိစွဲ ထင်ပါလျက်က တခြားသော ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် အားထားရာကို ရှာဖွေခြင်းမှာ လောဘကြောင့်ဖြစ်၏။

ဖြတ်လမ်းနည်းဖြင့် ကြီးပွား ချမ်းသာလိုသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ဖန်တီးမစနိုင်စုမ်းရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်ကြားဖြင့် ရှာဖွေချဉ်းကပ်ခြင်း။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ရှိလိမ့်မည်ဟူသော အမှတ်မှား အသိမှားကို စက်ခံလာခြင်း။

နောက်ဆုံးတွင် မရှိနိုင်ရာသည်ကို ရှိနိုင်ရာသည်ဟု အတေး ချော်၍ ရှိလိမ့်နိုးနိုး မျှော်ကိုးချက်ဖြင့် ရေလိုက်လို့ပြီး ကိုယ် ပျိုးပျိုး အဖြစ်အပျက်များနှင့်ကြုံတွေ့ စခန်းသိမ်းရခြင်းသာ ဖြစ်တတ်ကြသည်။

တကယ်တော့ ဖန်တီးမစနိုင်စုမ်း ရှိသည်ဟု ထင်မတ်ခြင်း ဝိရသုမှာ တန်ခိုးရှင်လည်းမဟုတ်၊ လူ့ယား ဖန်ဆင်း၍ ဗြဟ္မာ ဘုံက သက်ဆင်းလာသူ သိကြားဗြဟ္မာလည်း မဟုတ်။

အကျင့်သီလ ဆောက်တည်မှု၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု၊ သမထ ပေါက်မြောက်အောင် သမာဓိထူထောင်မှု ထူးထူးခြားခြား ပရိပေါ့သိလျက် သူလိုငါလို ထူးမခြားနားသမားတို့က ဂိုဏ်း ဆရာတို့၊ ဘိုးတော်တို့အမည်ခံ၍မျက်လှည့်လက်သွယ်၊ ပစ္စယကံ နည်းထက်အနည်းငယ်သာသောနည်းများဖြင့်လှည့်စားမှုအလေ့ အလေ့ ပြုလုပ်နေကြသည်ကိုလည်း ပစ်ခတ် ယုံကြည်ကြသည်။

ထေရဝါဒ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ အစစ်အမှန် ထွန်းကားလျက်၊ ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ အစစ်အမှန်ဆုံး၊ အစင်ကြယ်ဆုံး၊ ကျမ်းဂင်းကျမ်း ပြတ်ကြီး မှီပြီးဖြစ်ပါလျက်၊ ဟောပြောပြသမည် ဆရာတော် သံဃာတော်မြတ်များ ရှိပါလျက်၊ အစစ်အမှန်ကို ပယုဘတ်၊ ကမ္မားအမှန်ကို မဝေဖန်တတ်သူများကြောင့် ထိုထိုသော ဘာ ကရန် ပါကရန်ပုဂ္ဂိုလ်များ ခေတ်စားလာခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ထိုသူတို့သည် ထေရဝါဒ သာသနာတော်မြတ်နှင့် ဆန့်ကျင်သော မဟာမဂ္ဂ၊ ဝေဒ၊ ဗြဟ္မဏ ဝါဒကို မြန်မာ့နည်းပြန်မာ့နည်း ပြု၍ အသက်ပြန်သွင်းနေကြသော ဂိုဏ်းဂဏဆရာများ၊ ဘိုး တော် အမည်ခံများ ပြန်လည်ခေတ်စားလာသည်မှာ မပျားရေ

အတွက်၊ ရာထူးရာခံအတွက်၊ ဟိဟိုသည်သည် လောကီရေးရာ ကိစ္စအထူးထူးအတွက်၊ ရေလိုက်လုံ၍ လမ်းကြောင်း မှားနေ သူများကြောင့်ဟု ဆိုရပေမည်သာ။

(***)

လောကီလူသား ဟူသမျှသည် ကိုယ်၏ အကျိုးစီးပွားနှင့် ကိုယ်နှင့်မသက်ဆိုင်သူ၏ အကျိုးစီးပွား ယှဉ်တွဲလာလျှင် ကိုယ်၏ အကျိုးစီးပွားကိုသာ အလေးထားလုပ်ကြံစေခြင်းသည်မှာနိယာမ တရားပင်ဖြစ်၏။

မ့စဉ်စွမ်း၊ ဖန်တီး ပြုပြင်နိုင်စွမ်း ရှိပါသည်ဆိုသော ဘိုး တော်များ၊ ဂိုဏ်းဆရာကြီးများ တကယ်ရှိသည်ဆိုပါစို့။

ကိုယ့်အတွက်၊ ကိုယ် ဆွေမျိုး သားချင်းတို့အတွက် ကြီး ပွားချမ်းသာအောင်မလုပ်ဘဲ ကိုယ်နှင့်မပတ်သက်သောတစ်ပါး သူများအတွက်အလုပ်ပျက်အကိုင်ပျက် တစ်ပါးသူများအတွက် လုပ်ပေးနေသည်မှာ သဘာဝကျမကျ စဉ်းစားလျှင် အလွယ် ဆုံး နည်းဖြင့်ရလာတဲ့ အဖြေပေ၂လားပါလိမ့်မည်။

ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ္တိ၊ နှစ်စပ်ကျွမ်းကျင်သော ဆရာတော်သိသာ တော်ကြီးများရှိပါလျက် တလွဲဆဲပင်ကောင်း၊ အပြောသန်သူ များအား ချဉ်းကပ်လျှင် ကုသိုလ်ဖြစ်၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ပြီးသံသရာ ခရီးလမ်းကြောင်းတွင် အကောင်းမထင်၊ အဆိုးထင်မည်မှာ သေချာသည်။

ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟူ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ အလွယ်ပြော နေကြသည့် ကျမ်းဂန်လောကကားရပ်နှစ်မျိုးအနက် စကားပြော နှင့် ပြောလျှင် ကုသိုလ်သည် ကောင်းကျိုးကိုဖြစ်စေ၍ မကောင်း ကျိုးကို ပိတ်ပင်သည်။

အကုသိုလ်ဟူသည် မကောင်းကျိုးကိုဖြစ်စေ၍ ကောင်းကျိုး ကို ပိတ်ပင်သည်။

ငွေကိုခင်မှ ငွေက ကိုယ်ကို ပြန်ခင်သည်ဟူ၍ လောကလူ သားတို့ ပြောရိုးဆိုရိုးစကားရှိသည်။

ကုသိုလ်ရေးကို မပြတ်လုပ်နေမှ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေမှ၊ ကုသိုလ်၏ စွမ်းအင်သတ္တိ ကောင်းကျိုးမှ ကုသိုလ်အကျိုးက မရှိအောင် ပြန်၍ထင်ဟပ်လာမည်ပါ။

၈၀ ၆ ကျော်မြသန်း

ကောင်းသောအလုပ်သည် ကုသိုလ်း
မကောင်းသောအလုပ်သည် အကုသိုလ်း

ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနများ၊ စေတီပုထိုးများ၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်
မှု ပြုသင့်သော ရဟန်းသံဃာများထံ သွားရောက်၍ တရားနာ
ခြင်းသည် ကောင်းသောအလုပ်။

ဘိုးတော်အမည်ခံ၍ လောကဏကျီးကို ရှေးရှုနေသူများ၊
အရက်ဆက်မှ အလုပ်ဖြစ်သည်ဆိုသော နတ်ကတော်များ၊
ကျော်အောင်ညာ၍ ကျော်ငြာဖြင့်ရိုက်စားလုပ်နေသော ဗေဒင်
ဆရာများထံ သွားကြခြင်းသည် မကောင်းသောအလုပ်။

ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်ကို ခွဲခြားနိုင်စွမ်းရှိပါမှ မိမိအတွက်
အကျိုးဖြစ်မည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းရိုသ်သာများ၊ စေတီပုထိုးများ၊ အရိယာနယ်ဝင်
ရဟန်းသံဃာများထံသွားရောက်သည့်အခါ မိမိဆန္ဒအလျောက်
အလှူဒါနပြုရသည်ပဲရှိသည်။ မတတ်စွမ်းလှ၍ အလှူဒါနပြုနိုင်
လျှင် သံသရာအတွက် ကောင်းကျိုးရမည်။

ယိတိုက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်များထံသွားလျှင်မူ ဘေးကြီးညာကြေး
ဆိုသည်များပေးရန်အတွက် ငွေပါရမည်၊ ပေးရမည်။

အရှိုအမှန်နှင့် မရှိမမှန် ၆ ၈၁

တချို့ ဘိုးတော်တွေက အခကြေးငွေမထားဟု ဆိုသော်
လည်း ကိုယ် မျက်နှာပန်းလှေအောင် လက်ဆောင်ပစ္စည်းကအစ
အပေးအကမ်းရှိရမည်။

နတ်ကတော်ဆီသွားလျှင်လည်း ငွေပါရမည်။

ဗေဒင်ဆရာဆီ သွားလျှင်လည်း ငွေပါရမည်။

ကိုယ် အတွက် ပြန်ရမည်မှာ သူတို့ပါးစင်ထဲက လှေကရာ
ပြောသည့် "လေ" သာရမည်။

"အာလူးလာမပေးနဲ့ လေတွေနည်းနည်းလျှော့"

အဲဒါ သူတို့ကိုပြောရမည့် စကား။

ယနေ့ ခေတ်ဝားနေသည်မှာ ခေတ်ဆင်၊ ခေတ်ရိုက်နှင့်
ပြော။

ဘိုးတော်အမည်ခံတွေကလည်းလုပ်သည်။

နတ်ကတော်တွေကလည်း ခေတ်နှင့်အပြိုင် လုပ်နေသည်။

၈၂ ၀ ကျော်မြသန်း

ပေခင်ဆရာတွေက မြီးမြီးမြက်မြက်ရသည့်ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင် ယတြာတွေကို အထူးတလည် တီထွင်လုပ်ကိုင်နေကြသည်။

နက်နက်ထင်ထင် ပညာဉာဏ်နှင့် သတိယှဉ်လျှင် ထိုထိုသော ကိစ္စများမှာ ရှင်တော်ဗုဒ္ဓတရားသဘောနှင့်မညီညွတ်မှုမဆက်နွယ် မသက်ဆိုင်ပါ။

သို့တစေ၊ သက်ဆိုင်သယောင်ဘုရားယတြာဟူ၍ ဝေါဟာရ သစ် တီထွင်၍ လုပ်ကိုင်နေကြသည်များလည်းရှိသည်။

ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင်၊ ယတြာကိစ္စများမှာ သိပ္ပံ ခေတ် အတွေးအခေါ် အယူအဆအာရ လက်မခံနိုင်စရာဟု ဆိုရမည် ပြစ်စေကာမူ မှန်ဝါးမသွား၊ တိမ်မြုပ်မသွားဘဲ ဆက်လက် ရှင်သန်နေဆဲပင်ရှိသည်။

- ဓာတ်ရိုက်များလျှင် ဓာတ်ရိုက်တတ်သည်။
- ဓာတ်ဆင်များလျှင် ဓာတ်ကြင်တတ်သည်။
- ယတြာများလျှင် ဗျာပါဒသောကပေတတ်သည်။

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် ၀ ၈၃

သို့စေကာမူ အိယောင်ဝါးဆရာများက ပေါ့ပေါ့ဆဆ စလွယ်တကူပင်လုပ်ကိုင်နေကြရုံမက ဗုဒ္ဓ၏ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် ပြောဟူ၍ပင် မသုံးနှုန်းအပ်သည့် အသုံးအနှုန်းကို အစရဲ ပျားရဲ သုံးလာကြသည်အထိ လွန်ကျူးလာသည်။

ယတြာနှင့်ပတ်သက်၍ ဝိဂြိုဟ်ပြုထားသည်မှာ ဤသို့.....။

ဣန္ဒြိယ၊ နိဗ္ဗိယ၊ ဖလံ၊
ပဝတ္ထဏီတိ၊ ယတြာ၏။”

- ဣန္ဒြိတာ၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ဖလံ၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုး၊ အသိုမရှိအပ်သောအကျိုးတို့ကို၊ ယဝတိဝတ္ထ ပြစ်စေတတ်၏၊ ရောက်စေတတ်၏။
- ဣတိတသ္မာ၊ ထိုအကြောင်း ကြောင်း ကြောင့် ယတြာ၊ ယတြာ မည်၏။

“အလိုမရှိအပ်သောအကျိုးကိုလည်း ပေးဝေတတ်၏ ဆို ပြည်ကို သတိပြုရာ၏။

၀၄ ၀ ကျော်မြသန်း

ကိုယ်တာလုပ်နေသည်ကို သတိနှင့်ယှဉ်ကြပါ။

သတိနှင့်ယှဉ်မှ အမှန်သိမည်။

အမှန်သိမှ အသိမှန်မည်။

ကိုးကွယ်မှုဆိုင်ရာနှင့်ပတ်သက်၍ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အရှင်
ဝေဠုလားဘိဝံသဆရာတော်ကြီး၏ အဆုံးအမမှာ ဤသို့။

- မြန်မာနိုင်ငံသည် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ၊
စစ်စစ်မှန်မှန်၊ တွန်းကားရာ နိုင်ငံအဖြစ်
ကျော်ကြား ထင်ရှားလျက်ရှိပါသည်။ -

- သံဂါယနာအဆင့်ဆင့်တင်ပြီး လက်ခံ အတည်ပြုထား
သော မြန်မာနိုင်ငံ၏ "ပိဋကတ်သုံးပုံကျမ်းတော်မြတ်"
များသည် ဗုဒ္ဓအလိုကျ ဖာစစ်မှန်ဆုံး အစင်ကြယ်ဆုံး
ကျမ်းမြတ်ဖြစ်ပါ၏။

- ယင်းကျမ်းစာများကို သာသနာ့သမိုင်း (တစ်လျှောက်
သာသနာ့အာဇာနည် အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်ကြီး

များက မြတ်နိုး တန်ဖိုးထားခြင်းကြီးစွာဖြင့် မူရင်း
မပျက်၊ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တော်မူခဲ့ကြပါ၏။

- သို့သော် ဤမျှစစ်မှန်စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒ
- ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မြတ်ကို ခေတ်အဆက်ဆက်
- ပင်ပန်းကြီးစွာ လက်ဆင့်ကမ်း သယ်ဆောင်ခဲ့ပါလျက်
- ဗုဒ္ဓကျမ်းစာများနှင့် ဝေးကွာ
- ဗုဒ္ဓဝါဒ၊ အခြေခံ သဘောတရားများကို
- နား မလည်သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အချို့သည်
- ထေရဝါဒ၊ သာသနာတော်မြတ်နှင့်
- ဆန့်ကျင်ခြားနားသော၊
- မဟာယန၊ ဝေဒ၊ ဗြဟ္မဏ၊ ကျမ်းလာ
- အဟူအဆ အမူအလေ့များ၌
- မို့လျှင် ပျော်ပိုက်နေသည်ကို အတုပြု၍ နေရပါသည်။
- ရတနာသုံးပါးနှင့် ကံကံ၏အကျိုးကိုသာအားကိုးပူဇော်
- ဟူသော ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအပုဂ္ဂိုလ်နေပါလျက်ရှိ

၀၆ ၇ ကျော်ပြသန်း

ဘိုးတော်၊ မယ်တော်၊ နတ်ကတော်၊ မဟိန္ဒရာ၊
သုတော်စင်ဂိုဏ်းဆရာများကို အမြတ်တနိုး
ကိုးကွယ်နေကြသူများလည်းရှိပါ၏။

- ထေရဝါဒဗုဒ္ဓကျမ်းစာလာ ဘုရားရှိခိုးများ
ပြဋ္ဌာန်းတရားတော်များ၊ ပရိတ်တော်များ ရှိပါလျက်
“ဥ” “ဩောင်” ခံသော သိဗ္ဗိဆိုင်ရာ၊ ဂါထာ၊ မန္တ
များကို....
ရွတ်ဖတ်နေသူတို့လည်း ရှိပါ၏။

ထေရဝါဒ လှမ်းကြောင်းမှ တိမ်းစောင်း သွေဖည်လျှောက်
ကြီးစွာသော မတော်တော်ဘနှင့် မောဟအချိန်အဟုန်ကြောင့်
ဘေးဖြစ်စေမည့် “ကိုးကွယ်ရာ” အမှားအမျိုးမျိုး “နောက်
သို့” “မျက်ကန်းပမာ” ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်ပါ
နေသူများ သတိထင်ထင်ဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင်စေရန် ဆရာတော်
ကြီးက အဆုံးအမပေးခြင်းဖြစ်လေသည်။

အမှားအမှန်ကို တိကျစွာ သိရန်ခဲယဉ်း၏။
အမှားအမှန်ကို စိစစ်ခဲ၏။

အမှားအမှန်ကို ဝေဖန်ခွဲခြား၍
အမှားပယ်ပြီး အမှန်ကို ပြုလုပ်ရန်ခဲယဉ်း၏။
ထိုခဲယဉ်းခြင်းလေးမျိုးတို့ကို လွတ်မြောက်အောင် အထူး
အားထုတ်သင့်၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ အဆုံးအမ၌ တည်အောင် ကြိုးစားပါမှ
ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် စင်စစ်ဖြစ်လိမ့်မည် ပါတည်း။

နို့မဟုတ်ရင် အမောင် တောင်မှန်း ခြောက်မှန်းပသီးလမ်း
ဆုံးရလိမ့်မည်ပါ။

* * *

ပို၍ချွဲကားလာသည့် တိုးတိုးတိတ်တိတ် အဆိုအပြောများ
တယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အောင်နိုင်ခိတ် ဓာတ်ကျ သော ကြောင့်
ဟူပါ၍။

အညွှန်းပြထားသည့် ဘုရားပုရားများမှာ တစ်ချို့နှင့်တစ်ဆူ
အလှမ်းဝေးသည်။ -

ခြေကျင်ခရီးနှင့်လှိုမရ၊ ကားနှင့်မှ။

ကိုယ်ပိုင်ကားရှိသူတွေက ကိုယ်ပိုင်ကားနှင့်။

ကိုယ်ပိုင်ကား မရှိသူတွေက အငှားကား၊ အသေးအကြီး
များနှင့်။

အုံးအုံးကြွက်ကြွက် သည်စီစီဖြစ်သွားသည်။

အချင်းချင်း လက်တို့၍ ပြောကြသည်။

တယ်လီဖုန်းဖြင့် လေလှိုင်းထဲက ဆက်သွယ်သတင်းပေးကြ
သည်။

ဆယ်လူလာဖုန်းဖြင့် နှိုးဆော်ကြသည်။

ဘောတနှင့် မောဟတွဲကြပြီပါ။

(သုံး)

မကြာသေးခင်က ရန်ကုန်မြို့တွင် စာနယ်ဇင်း မီဒီယာမှ
တစ်ဆင့် လှုံ့ဆော်လိုက်သည်မှ ဘဝင်မကျစရာ၊ အုံးအုံး
ကြွက်ကြွက်စီစီညည်ညည်ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ကြားသိလိုက်သည်။

ဘဝင်မကျစရာမှ တကယ့်ဘဝင်မကျစရာဟုဆိုရမည်ပါ။
ကောင်းသလိုလိုနှင့် မမက်ဟု ပြောရမည်ဖြစ်ရပ်။

“တစ်နေ့တည်းအပြီး၊ “ဘုရားတွင်ပုတီးစိပ်ရမည်” -

လိုအင်ဆန္ဒကိုစွဲအထပြီးမြောက်စေမည်။

၉၀ ၀ ကျော်မြသန်း

ကားပေါ်ကဆင်း၊ ဘုရားပေါ်ခပ်သူတ်သူတ်တက်၊
ကပျာကယာဘုရားရှိခိုး၊

ကသောကမော့ ပုတီးစိပ်၊

ဘုရားပေါ်က အပြေးအလွှားပြန်ဆင်း၊

ကားပေါ်ပြန်တက်၊ နောက်ခရီးဆက်၊

ထိုသို့ဖြင့် ဘုရားတစ်ဆူမှတစ်ဆူသို့ မာရသွန်ခရီးဆက်ကြရ
သည်။

“နေမြင့်လေ အရူး ရင့်လေ” ဆိုသလို၊ နေမြင့်စေစိတ်
ရှော့ ကိုယ်ပါ ပင်ပန်းလာလေ။

အာရုံမယူနိုင်တော့၊

ပုတီးပတ်ပြီးရေးကိုသာ အဓိကထားရသည်။

တစ်နေ့တည်းနှင့် အပြီးဆိုတော့သည်။ တက်သူတ်ရိုက်ကြ
ကြရသည်။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ဗသက်၊

ကဲ...ပသို့ရှိပါလေစ။

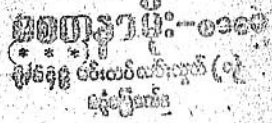
အရှိတမုန်နှင့် မရှိမမှန် ၀ ၉၁

ဤနည်းဖြင့် ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ်ကြသည်များလည်း ရှိ
သည်။

ကောင်းမှုပြုသည်တော့ မှန်သည်။

သို့လော်....

ဘာတွေဖြစ်ကုန်ကြပြီလဲဟု ဆိုရမည်သာပါ။

စိပ်ပုတီးနှင့် သမထ။ ←

သတိပြုရမည့်ကျေးဇူးရှင်ပဋ္ဌာန်းသိစွဲ ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အဋ္ဌန္တဏန္ဒက၏ ဩဝါဒ အဆုံးအမမှာ ဤသို့ပါ....။

- ထေရဝါဒ၊ ပိဋကတ်တော်များတွင် ပုတီးဖျာသော အသုံးအနှုန်းမပါရှိပါ။
- ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာကြီးများ စိပ်ပုတီးကို အသုံးပြုတော်မူခြင်းမရှိပါ။
- မြတ်စွာဘုရား ရှေ့လက်ထက်တော်စာ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၊ စိပ်ပုတီး

အသုံးပြုတော်မူခြင်းမရှိပါ။

- ဝထရဝါဒ၊ ဗိဇ္ဇကတ်ခတ်များတွင် -
ဝိပဿနာ၊ ဘာဝနာပွားများနည်းများသာ
ဖော်ပြထား၏။

- စိပ်ပုတီးစိပ်နည်းကို
ဖော်ပြထားခြင်းမရှိပါ။

- ဘုရားရှင်က ခွင့်ပြုတော်မူသော
ရဟန်းအသုံးအဆောင်၊
ပရိက္ခရာပစ္စည်းများတွင်လည်း
ပုတီး လုံးဝ ပါဝင်ခြင်းမရှိပါ။

- အချို့က သမထအရာတွင်
သမာဓိဖြစ်စိမ့်သောငှာ

စိပ်ပုတီးအကူအညီ
လိုသည်ဟု ထူဆကြ၏။

- ဆင်စစ်သော ကာလသုံးတန်တွင်
ဆီးတားမထင်၊ အကုန်သိမြင်တော်မူသော
သဗ္ဗညုလိင်္ဂနှင့်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် -
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ ။

စိပ်ပုတီးကို အသုံးပြုရန် တိပ်လျှင် -
လိုအပ်သည်ဟု

ပိဋကတ်သုံးပုံတွင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်မှာ -
ကောန်ဖြစ်ပါ၏။

ဘုရားရှင် တိတိကျကျညွှန်ပြတော်မူခဲ့သော
အလုပ်ကိုလုပ်မည့်အစား

ဘုရားရှင် တိတိကျကျပြဋ္ဌာန်းအပ်သော
သမထ၊ ဝိပဿနာအလုပ်များကိုသာ
ပဓာနထား ဆောင်ရွက်အပ်ပါ၏။

“ပုတီးစိပ်တာတွေ၊ အာရုံပြုမှုကောင်းတယ်၊ ပုတီးလုံးဝ
ချောက်ချောက်နဲ့ချပြီး ပါးစပ်က စကားပွားအောင် ငါတို့
လို မဖြစ်ဘူး”

“ကျေးတော်ကြီးနှစ်ပါး သူ့ယယ်ချင်းတွေ ခြေခံကြတာ၊
ပယ်ပင်း...စိပ်ယိုက်တဲ့ ပုယင်းပုတီးက တချောက်ချောက်၊
ပုယင်းစပ်ကဖြင့် မြင်းအီးပေါက်သလို”

“အဲဒီလိုဆို ကာ အပြောထခြား အလုပ်ထခြား မဖြစ်ဘူး
လား” *မိမိ သူ့အား*

ပုတီးစိတ်တာတော့ ဘုန်းကြီး သိပ် သဘောမတူချင်ဘူး၊
ပွားသမထ ပုတီးမပါဘဲပွားလည်းရပါတယ်၊ပိပဏ္ဍနာပွားပါ၊
အလေ့အထ ရလာပြီဆိုတော့ ဝီအလုပ်ကို မလုပ်ဘဲ မနေနိုင်
ပါဘူး”

ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒမှာ ကောင်းသည်ထက် ပို၍
ကောင်းတာကို (၀၇) အကျိုးရှိတာထက် ပို၍ အကျိုးရှိတာကို
လမ်းညွှန်ပေးခြင်းဖြစ်သည်ကို သတိမူအပ်လှ၏။

(* * *)

ယုံပြင် တစ်ဝ ပင့်ပတ္တိဝန်ဆောင် ဘာသာရေးဆိုင်ရာဇာပေ
များနှင့် ဓမ္မ လျော်နေသည့်ထီးချိုင့်နတ်ဆိုးအမည်ခံ သည်တော

ဆရာတော်ကြီးကံမှောက်သို့ စာရေးဆရာကြီး ဆရာသင်္ခါနှင့်
အတူရောက်ရှိသွားခဲ့၏။

သည်တော ဆရာတော်ကြီးမှာ နောင်နှင့် ဟခုကခါတွင်
ဗေကျော်ဇောရ ဖြစ်နေသည့် ဘိုးတော် အောင် ပင်း ခေါင်
အကြောင်းကို အစင်းသိအတွင်းသိ သိရှိခဲ့သူဖြစ်၏။

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ဖြစ်လာမည့်ပုဂ္ဂိုလ် ထီးပျိုင့်နယ်
တွင် နေထိုင်စဉ်ကတည်းက သိရှိခဲ့သည့်အလျောက် မန္တလေးမြို့
ကုန်း သတင်းစာ(ဗဟိုစည်း)မှာ မှတ်တမ်းသည်း လဲကောင်း လဲနိုင်
ပါသည်။ “ဧကားချပ်”တွင် ပယ်ပယ်နယ်နယ် ထုတ်ဖော်ရေး
များခဲ့သည့် ဆရာတော်ကြီးလည်းဖြစ်သည်။

စိပ်ပုတီးနှင့်ပတ်သက်သည့် ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒမှာ
ပေးလေးအနက် ဆင်ခြင်အပ်သော/ဩဝါဒဖြစ်လေသည်။

“စိပ်ပုတီး၏ မူလအစ”

ယနေ့ခေတ်အခါတွင် သာသနာတော်မြတ်သည်

“ပဒိယတ္တိ” “ဧရာ” “ပဋိပတ္တိ” ပါ။

ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လျက်ရှိ၏။

၉၆ (၈) ကျော်ပြောင်း

- ပုပတ္တိ ဝန်ဆောင် သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်များက ပရိယတ္တိတာဝန်ကို ရွပ်ရွယ်ခဲ့၍ ခံဆောင်ရွက်နေသကဲ့သို့၊
- ပုပတ္တိဝန်ဆောင် အရှင်မြတ်များကလည်း ဝိပဿနာခန်းများ ဖွင့်လှစ်ပြီး ယောဂီဘို့အား တရားပြုခို့ ချသျှက်ရုံ၏၊ ဘာသာရေးစာပေများကို အမြတ်တနိုးလေ့လာဖတ်၍ သူများ ပေါ်များလာသကဲ့သို့ ဝိပဿနာ ဘာဝနာမှုကို ပြုသူများလည်း များပြား လှပါ၏။
- ထေရဝါဒ ဗိဇ္ဇကတ်ဘော်များတွင် ဝိပဿနာရှုနည်း၊ ထိုင်နည်းများကို ဖော်ပြထားရာ ဝိပဿနာစခန်း စင်သူထိုသည် တရားရှင်က တိုက်ခိုက်ညွှန်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံခြင်းဖြစ်ပါ၏။

- အရှိုသော စာစောင်မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဝိပဿနာမူထက် "ပုတီးစိပ်မှု"ကို ရွှေ့တန်းတင်ရေးသားထားသည်ကို ဖော်ပြရ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မှန်လျှင် ပုတီးစိပ်ရမည်ဟူသော သဘောမျိုးရေးသားကြ၏။
- ကောင်းပြီ။
- စိပ်ပုတီးသည် ထေရဝါဒ ဗိဇ္ဇကတ်ဘော်များတွင် ပါဝင်ပါ၏လော၊ ဘုရားရှင်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့အား ပုတီးစိပ်ရန် သွန်ကြားခဲ့ပါသလော၊
- ဘုရားရှင် ရွှေလက်ထက်တော်က ရဟန္တာအရှင်မြတ်များ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်စင်များ ပုတီးစိပ်ခဲ့ကြပါသလော၊
- စိပ်ပုတီး၏အရင်းမူလသည် ထာဝရ ဘာသာနည်း။

- ကဘယ်အယူရှိသောလူမျိုးများက
စတင်သုံးစွဲခဲ့ကြသနည်း

ဤသည်နှင့်ပတ်သက်၍ အဆိုအမိန့်များကွဲပြား...။

“ပုတီးဟာ မလကထေရဝါဒရှဲ့အသုံးမဟုတ်ဘူးကွယ်၊
ဟိန္ဒူတို့ရှိသည့်ဖြစ်တမ်း၊ ဟိန္ဒူဝါဒများလည်း တန္တရ၊
မန္တရဂိုဏ်းသားများရဲ့ အသုံးဖြစ်တယ်။ တန္တရ၊ မန္တရ၊
ဂိုဏ်း သား များဟာ ဂါထာ မန္တန်များကို ပုတီး
စိပ်ကြတယ်” ဒီနေရာမှာ ‘စိပ်’ဆိုတာ ဇမ္ဗူပုဒ်ရင်း
ဇပ်ထဇိပ်၊ ဇိပ်ကဇိပ်ဖြစ်လာတယ်၊ ဇမ္ဗူဆိုတာ ပွား
များခြင်းအနက်ကိုဟောတယ်၊ ပွားများတယ်ဆိုတာ
အဖန်တစ်ထဲလဲ ရွတ်ဆိုခြင်းဖြစ်တယ်”

“တန္တရ၊ မန္တရ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ အင်းအိုင်ခါးလှည့်
လက်ဖွဲ့ မန္တန်များကို အသုံးပြုကြတဲ့ အထက်ဂိုဏ်း၊
အောက်ဂိုဏ်း ဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြတယ်။ သူတို့
ဟာ ဆေးကို ဖျော်ပြီးကောလည်း မါထာမန္တန်မုန့်၊
မူတ်တတ်ကြတယ်။ သူတို့မုန့်တဲ့ဂါထာမန္တန်ကလည်း

ခုနစ်ခေါက်ကနေ အကြိမ်တစ်ကောင် မုန့်ရမယ်
လို့ ဂါထာအရေအတွက်ကို ပိုင်းခြားထားတယ်။ ဖိုင်း
ခြားထားတာထက်ပိုလွန်ရွတ်ဆိုခဲ့လျှင် ကကျိုးမရဘူး”
“ဒါကြောင့်ဌေးကရွတ်ပြီးသား မန္တန်များကို ချေဖျက်
ပြီး အသစ်ထပ်မံရွတ်ဖတ်ကြရတယ်။ မုန့်မှုတ်ကြရ
တယ်”

“အဲတာကြောင့် ဂါထာအရေအတွက် မတိုးလျော့
ကောင် စိပ်ပုတီးနဲ့မှတ်ကြရတယ် မုန့်မှုတ်ကြရတယ်”

“ထဲတာကြောင့် ဂါထာအရေအတွက် မတိုးလျော့
ရဘဲ စိပ်ပုတီးနဲ့မှတ်ကြရတယ်။ အဲဒီလိုမုန့်မှုတ်
ရာက စိပ်ပုတီးဟာ သာသနာရေးနဲ့ ဆက်သွယ်ပတ်သောက်
လာတယ်။ ဒီအခက် ပုဂ္ဂဘာသာပင်၊ ခရစ်ယာန်၊ မဟာ
ဘေဒါဆဲ့ ဘာသာမပါင်းစုံနဲ့ဆရာဆက်လာတယ်”

- ဒါကြောင့် ပုတီးဟာ
မူလက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏
အဆောင်အယောင် မဟုတ်ဘူး။

ဆရာတော်ကြီးနှစ်ပါး၏ အယူအဆမှာ တူညီ နေသည်ကို လျား ကျေနပ်ဖြစ်သလို တွေးခေါ်ပိုင်းခြား ဝေဖန်ဆင် နှုတ်နိုင်စေရန် စေတနာအရင်းခံ၍ ကိုးကွယ်မှု စင်ကြယ်သန် စပ်ရေးအတွက် သြဝါဒပေးခြင်းဟူ သိမှတ်ပါသည်။

ပုတီးစိပ်အားသန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပုတ်ခတ်ရွတ်ချလို သောဆန္ဒသဘောဖြင့် ရေးသားခြင်းမဟုတ်ပါ။

ရိုးရာအယူအဆအရ အခွဲအလမ်းကို ချောက်ဖျက်ရန် မလွယ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်များ မိမိတို့စွဲလမ်းရာအမှုပြုလုပ် နေသည်ကို သည်း ဝေဖန်ပြစ်တင်လိုသော သဘောဆန္ဒမရှိပါ။

ဆရာတော်ကြီးများ၏သြဝါဒကို စာရေးသူကဘက်ကန် ဖော်ပြရသည်မှာ ယနေ့လူငယ်များအား နှောင့်နှေးလှည့်လည် ဆန္ဒကို အလေးပေးသည့်သဘောမျှသာဖြစ်ပါသည်။

မည်သည့်အမှုကို ပြုသည်ဖြစ်ပါစေ အရင်းခံမှာ မှန်ကန် သောသတ္တိနှင့် စေတနာပေးခြင်းပင်။

သို့မှသာ အကြောင်းပြုမှု၏ အကျိုးကိုခံစားရပါမည်။

ယနေ့ဘိုးတော်အမည်ခံများသည် စိပ်ပုတီးကို ရှေ့တန်း တင်၍ ရိုက်စားလုပ်နေကြသည်။

သူတို့က အရာရာကို စိပ်ပုတီးဖြင့် နှိပ်စားဆောင်နိုင်သည်ဟု မှားယွင်းသော အယူအဆတစ်ရပ်ကို ထူးထင် နေကြသည်။

သူတို့ကြောင့် တခြား ဗုဒ္ဓဘာသာဦးဆောင် ကိုးပွားလာမည့် အခေအထား ရောက်ရှိလာမည်ကို မထိုက်မလျာ အပ်ဟု ဆိုရ ပည့်ပါ။

(* * *)

သူတေသနရှင်ပြု အဘိဓာန် ကျမ်းပြု ဆရာတော် အရှင် သြဘာထီဘီဝံသက ဤသို့ ဆုံးမစကား မိန့်မြွက်တော်မူခဲ့သည်။

- ဝေရဝါဒ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာသည် ရတနာသုံးပါးသာလျှင်ဖြစ်ပါ၏။
- သရဏဂုံတည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အသက်ဖည်းဖြစ် ပါ၏။
- သရဏဂုံဆောက်တည်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အဖြစ် ခံယူထားပါလျှင်၊ ဝေဖန်တန်းစစ်နိုင်သော ဝိသဇ္ဇိဉာဏ်ကင်းမဲ့ကား။

- နတ်၊ ပိဋက၊ တီးတော်၊ ပထမ နတ်တော် ဆရာကြီးများ၊
မား ကိုးကွယ်နေသူများသည် မိစ္ဆာဆာသာဝင် စေရန်
ပဟုတ်။

- ကပြား ဝဋ္ဌဘာသာဝင်သစ်ဖြစ်သည်။

ရှင်တော်ဝဋ္ဌဘာသာ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သူတစ်ယောက်သည်
ကိုယ် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သည့် ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော်၊ ကေးဇူး
တော် တန်ခိုးစွမ်းအင်သတ္တိတို့ကို ပညာရှိ ဆရာတစ်ပါးများထံမှ
ကြားနာမှတ်သားရ၏။

ထပ်ဆင့်၍ ကိုယ်ပိုင်ညဏ်နှင့် ဂဆန္ဒဏ ပိုင်းခြားဝေဖန်ကာ
အမှန်သိ (ဝါ) ညဏ်မိုင်သားပါက ပြောတိုင်းယုံကြည်တိုင်းလိုက်၊
ခိုင်းတိုင်းလုပ်၊ ဝဋ္ဌဘာသာအစစ်မဟုတ်ဘဲ သူပြောသူပြောနှင့်
ယုံနေသည့် နတ်၊ ပိဋကကိုးကွယ်၊ ပထမဆရာတော်ကြီးများ
ပါ ရောနှောထားသော ရောဂါဆရာ ဖောင်ဝါးခါး ကပြား
ဝဋ္ဌဘာသာသာဖြစ်မည်။

စာရေးသူ အတွေးကြံအယူသည်တောင်း၊ အသိ၊ အမြင်၊
အတွေးအားဖြင့် သည်တောင်း၊ ပြောတိုင်း၊ ယုံသူတွေးက
အယူအကြံ ကြံတိုင်းလိုက်သူတွေးက ခုနှင့်ဒေး၊ ခိုင်းတိုင်း လုပ်

သူတွေ့လာ ထစ်ပုံတစ်ပင်ရှိ အမည်ခံလူဆိုးတော်တွေ့အား လမ်း
ဖွင့်နေကြသည်။

ဘိုးတော်အမည်ခံများ၏ ဟိတ်ဟန်မှာ ပွဲ၊ ပုတီးနှင့် အပြု
အပြော။

သန္တာရင့်သည့်ဘိုးတော်များထံရောက်လျှင် ရုပ်တုများ၊ ပွဲတု
ပန်းချီကား၊ ချပ်များ ထည်ထည်ဝါဝါ ပြင်ဆင်ထားသည့် ပွဲ
များကို တွေ့ရမည်။

ထုတ်အတွေးမျှခင်းသဖြင့် ပြောင်လက်နေသော ပုတီးများကို
တွေ့ရမည်။

နှလုံးပီတိခွမ်းဆီထိဘိသို့ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က အစောင့်အရှောက်
ပြုနေသည်ဟူသော အပြောစကားကို ကြားရမည်။

အပြောနှင့်အတူ အပြုလည်းပါလာမည်။

အပြော အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြံခိုင်းမည်။

ကိုယ်ထင်ပြု၍ ကြံလာသည်တော့ မဟုတ်။

ကည့်တည့်မတ်မတ် ဆန်တန်းခိုင်းထားသည့် လက်ဝါးဖြင့်
ပူးထားသည့် လက်ခွာခိုင်း ကလေးများအား စပူးခွာ၍

လည်းကောင်း၊ လွှဲပိရ်လည်းကောင်း၊ လက်ထိပ်ကလေးများ
အပေါ်သို့ အနည်းငယ်ကြွယ်ထပ်ပြားပြီး တယ်လွယ်တယ်ဝါ ထယ်
ပုဂ္ဂိုလ်စောင့်ရှောက်သည်ဟု နှာမည်နားမ တင်ပေးမည်။

ယောက်ျားဆိုလျှင် ရက်ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်၊ ဘိုး
အောင်၊ ဘိုးတော်အေး၊ ဘိုးတော်ပြုံး တာညစပေါ့။

မိန်းမဆိုလျှင် သူရဏထိမယ်တော်၊ ဘာညာပေါ့။

လက်ကိုအကြာကြီးဆန့်တန်းထားရသောကြောင့် အကြော
တင်းမာလာမှုကြောင့် လွှဲပိရ်သည်လည်းပါသည်။

ဆရာလုပ်သူက ပြောပြပါ။ သင်ထင်ရှားရှားပြပဲဟု မရပ်
မနား ပြောနေသောကြောင့် မိမိစိတ်က ဆွဲဆောင်လို့ ခေတ်မှု
နောက်သို့ပါပြီး လွှဲပိရ်သည်လည်းရှိသည်။

မိမိ၏ စိတ်အစဉ်ကို အလွန်စားခံနေပြီး မိမိကိုယ်တိုင်က
အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိစေချင်သောကြောင့် ကိုယ်တိုင် သွပ်
လိုက်ရသည်မျိုးလည်းပါသည်။

စိတ်စိတ်ချင်း လှည့်စားခြင်းသဘော၊ စိတ်စိတ်ချင်း ညှိယူ
ဖမ်းဖမ်းသည့်သဘော။

အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးများ အလွယ်အကူပါတတ်သည်။

မိသားစုထဲမှ တစ်ယောက်ယောက်အား သိုက်ဆက်ရှိသည်
ဟု ပြောမည်။

နောက်ပြီး ဘယ်သိုက်အဆက်ကလာသည်ဟု ဟပ်မည်။

ပြန်ခေါ်ဖို့ အချိန်နီးနေပြီဟု မှန်းလုံးထားမည်။

ဘာလုပ်ထားမှဟု ပြောမည်။

အတင်း တိုက်တန်းသည့်သဘော မသက်ရောက်အောင် ယုံ
ကြည်မှု လုပ်ပါ။ ဆန္ဒရှိမှလုပ်ပါ။ ဆန္ဒမရှိရင် မသိလိုက် မသိ
ဘာသာသဘော နေပါ။ စသည်မျိုး ပြောလိမ့်မည်။

အိမ်ကို နေထိုင်ရာအခန်းကို မိမိအပေါ် မလိုလားသည်။
လုပ်တန်း အညိုင်အဆိုင်ရှိသည်။ ဘယ်သူတယ်ဝါက လုပ်ထား
မည်၊ ဒါကြောင့် အဆင်မပြေသည်ကိုစွဲလေးများ ဖြစ်နေခြင်း
ဖြစ်သည်ဟုသော ပြောလုံးမျိုး။

တစ်မျိုးဟေ့ဘတ်တစ်မျိုးဖြင့် နောက်ဆက်တွဲ တွဲလာမည်။

သူ့သဘာဝ၊ အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးတို့၏ သဘာဝမှာ
လွန်ရင်လန့်သည်၊ ကြောက်ရင်ကြောက်သည်၊ စေတော်ပြော

လျှင် နိဂါဏ် ဝမ်းစားစားပြန်လွယ်သည်။

မကောင်းသဖြင့် လားသမီးနှင့်ဆက်နွယ်၍၊ လင်ယောကျ်ားနှင့်
မကောင်းသဖြင့် မိမိစရာများပြောစာလျှင်ထစ်ပြိုင်တည်း၊ သောက
ပေးကမ်းခြင်းကုသသည်။

စိတ်ထွေးပြားလွယ်သည်။

ကိုးကွယ်ရာသည် ဆုံးဖြတ်မှု အားနည်းသည်။

သည်တော့လည်း...။

(၃၈၈)

ကိုးကွယ်ရာသည် ရတနာသုံးပါး။

ယုံကြည်ရာသည် ကံ ကံ၏အကျိုး။

လှုပ်မောင်းရာသည် ရင်တော်စုခွဲ၏ လမ်းညွှန် ဆုံးမသော
တရားသာဝနာများများခြင်း။

နားလည်သယောင်ယောင်နှင့် တကယ်သဘောကို မငိုမိ။

သိသယောင်ယောင်နှင့် အနှစ်သဘောကို ပသိ။

အတာနှင့်သာ လုံးထွေးနေတတ်သည်။

ကိုးကွယ်ရာသန့်ရှင်းမ မိမိကိုယ်သန့်ရှင်းမည်ကို သတိပြုရာ၏။

ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါက သ...လာနာတော်တွင်....

“အထက်ဂိုဏ်း”လည်းမရှိ၊ “အောက်ဂိုဏ်း”လည်းမရှိ။

ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍လည်း မရှိ။

ဥဒု-မင်းနတ်လည်း မရှိ၊ နတ်ကိုးကွယ်သူလည်း မရှိ။

ထေရဝါဒ ဖိလ္လက်တော်မြတ်တွင်....

“အသေထွက်”၊ “အရှင်ထွက်” ထွက်ရပ်ပေါက်ဟူ၍ ဝေါ
ဟာရ လည်းကောင်းမရှိပါ။

“သေသေးပါး”၊ “ရှင်လေးပါး”၊ “ဥဒု-မင်းနတ်”

“သူရဿတီ”၊ “ဘိုးခက်” စသည့်ဝေါဟာရ အသုံးအနှုန်း

များ မပါရှိဟု ကျွမ်းဝင်နှစ်စဉ် ဟတ်သိသော ဆရာတော်မြတ်
များက ထုထပ်ထပ်အမိန့်ပန် လမ်းညွှန် ဆုံးမခဲ့သည်။

၁၀၀ (၅) ကျော်ခြံသန်း

၁၀၀၀၀၀ သာသနာ့တော်မြတ်၌ ကိုးကွယ်ရာတွေ အရာ
အရာ ယခုအခါမှာ ရှိလာသည်ကို သတိပေး ဆုံးမတော်မူခဲ့သည်။

၀။ ဉာဏ်၊ ဝီရိယဖြင့် မိမိတို့ဘဝကို ဖန်တီးကြရန် ပြစ်ပါ
လျက် ယောင်တောင်ပေါင်တောင်နှင့် လမ်းကြောင်း လွန်စွာ
တို့ကို လမ်းကြောင်း တည်ဆောက်ရန် ဆရာတော်ကြီးများက
ဆုံးမကြငါး ပေးခဲ့သည်။

(* * *)

မိမိကိုယ်ကို အားကိုးပါတုသော အဆိုစကားခိုသည်။

ယင်းအဆိုစကားမှာ လောကီအတွက်သာ မဟုတ်။ လော
ကီတို့အတွက်ပါ ချစ်ညွှန်းသည့် အဆိုစကားဖြစ်၏။

ယနေ့လူငယ်များအတွက် တစ်ဘဝတာ လမ်းညွှန်ချက်ဟူ၍
လည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

ပစ္စုပ္ပန်ဘဝအတွက်သာ မဟုတ်။ သံသရာအတွက်ပါ ချစ်
ညွှန်းတော်ကြောင့် ဝုဒ္ဓဘာသာ ဇင်စစ် ပြစ်လိုသူများလည်း
လယ်ပုံရည်ဖြစ်ပါသည်။

တကယ်တမ်းအားကိုးရမလဲ။
ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယကို အားကိုးရမည်။
ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယနှင့်အတူ စေတနာကိုပါ ရှေးရှုရမည်။

- ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယ အားနည်းလွန်းသူများသည်
မိမိ၏ အလုပ်တည်ရေးအတွက်
ဟိုလူ့ အားကိုး သည်လူ့ အားကိုးဖြစ်တတ်၏။
နှလုံးသား၌ စေတနာကောင်း မထားသူသည်လည်း
မိမိ၏ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာကို မယုံကြည်ရာမှ
အကြောက်တရား စိုးမိုးသောကြောင့်
သာသနာပြင်ပ လွှဲမှားသော ကိုးကွယ်ရာများကို
ဖက်တွယ်မိတတ်၏။

- ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယကို အားမကိုးလျှင်
လောကီတွင် အောက်တန်းကျ၍
စေတနာကို အားမကိုးလျှင်
လောကုတ္တရာ၌ အောက်တန်းကျ၏။

- တစ်စုံတစ်ဦးကို အားကိုးရပြီဆိုသောအခါ
အားကိုးအားထားခံပုဂ္ဂိုလ်၏

ပြည်လှယ်မှု၊ နိုးစိုးမှု၊ လှမ်းမိုးမှုကို

ပလ္လင်အသွင်ခေတ်ကပညာမှာ ခံမာသာပါလေ။

သူ့စိတ်နှင့် ကိုယ်တော်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဘယ်နေရာတွင်မှ မလွတ်လပ်တော့။

ဤကဲ့သို့သော အနေအထားသို့ ရောက်ရှိပြီဆိုလျှင် လူ့တန်ဖိုး၊ လူ့ဂုဏ်သိက္ခာ၊ မှေးမှိန်ပျက်စီးသောပညာဖြစ်၏။

လူ့အားမာန်၊ လူ့သတ္တိလည်း တပြည်ပြည်း တစ်စေတီစခန်းခံကြောက်လာတတ်၏။

လောကဓံကို ဆင်ဆိုင်နိုင်စွမ်းရည်လည်း ကင်းပလာတတ်၏။ စင်စစ်မသိ လူ့သတ္တိ မိမိဘဝကိုလူ့ဆစ်သော "ပန်းပုဆရာ" ဖြစ်၏။

မိမိဘဝကို ပြုစုနှိုးသုံးလည်းဖြစ်၏။

မြတ်ဗုဒ္ဓ ပြုစုနှိုးသော

လမ်းကောင်းသမ်းမြတ်တတိုင်း

ပီပီ၏ စေတနာဉာဏ်၊ မိရိယာတို့ကို

ပြည်ပြည်ဝဝ အားကိုးအားထားပြုသူတစ်ဦးသည်

မည်သူ့ ကိုမှ အားကိုးစရာမလိုပါ။

လူငယ်များ၏ ဘဝတာဝန်တွက် အလွန်အလွန် ထိုက်ထိုက် တန်တန် တန်ဖိုးရှိသော လမ်းညွှန်ချက်ဖြစ်သည်ကို သတိပြုနိုင် စေဘူး...

(* * *)

လူ့ဘဝ၏ အဝရမ်းလမ်းကြောင်း ပဲ့ကိုင်မှာ သတိဖြစ်၏။

လောကီခရီးကိုပဲလုပ်လုပ်၊ လောကုတ္တရာခရီးကိုပဲလုပ်လုပ် သတိသည်သာ အဓိကဖြစ်၏။

စိတ်ကို သတိနှင့်ထိန်းရသည်။

ကိုယ်နှုတ်အမှုအရာ၊ အပြောအဆိုကို သတိနှင့်ထိန်းရသည်။

ပဲ့ကိုင်မပါသောလူသည် မျှောချင်ရာမျှောနိုင်လေ့ သတိ ကင်းသူမှာလည်း လှင့်ချင်ရာသို့ လှင့်တတ်သည်။

သတိလွတ်လျှင် အသိလွတ်မည်။

သတိပထားလျှင် အသိမှားမည်။

သတိနှင့် ဆင်ခြင်တွေးခေါ်မှ အသိမှန်ရမည်။

သတိကင်းလွတ်သျှင် အဖိဇ္ဇာအမှောင်ဖုံးမည်။

ယနေ့ကာလတွင် ဘာသာညာညာ နဖူးစည်းတပ်၍ လည်
သလို လျှင်သလို၊ လိမ်နည်းအမျိုးမျိုး၊ လှည့်ဖျားမှုအသွယ်သွယ်
ဖြင့် လုပ်ကိုင် စားသောက်နေကြသည့် အကြံအဖန်သမားတို့
စခန်းထနေသလို တမ်းတမ်းစွဲလိုက်နေကြသူများလည်းရှိကြ၏။

မ့စနိုင်သည်း မန်တီးနိုင်သည့် ဟူသော ထွက်ရပ်ပေါက်
ဘိုးတော်၊ ပျောက်စေဆရာ တစ်ဘဝစံများခေ့ မှောက်တွင် ခိုး
ထောက်နေကြသူတွေကလည်း ဝံ့နမတဂ္ဂရှိကြ၏။

တကယ်တော့ ထိုသို့သောသူများမှာ သာသနာပြင်ပသို့
ရောက်ရှိ၍ သရဏသုံးပါး၊ နှစ်ခြင်းအောင်ဆောင်ရွက်နေသူများဖြစ်ကြသည်။
သတိထင်ထင်၊ မဆင်ခြင်နိုင်ကြသျှင် ကိုယ်လည်း သာသနာ
ပြင်ပသို့ ရောက်ရှိသူမည်သာဖြစ်၏။

သူတော်စင်နှင့် သူ့အားစင်မဟုတ်သူကို သတိသမ္ပဇာန်ဖြင့်
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ခွဲခြားနိုင်စွမ်းရှိမှ ဘဝအမြက်ထွက်မည်။

နို့မဟုတ်သျှင် အဖွဲ့နှင့်လာရာလမ်းမသို့ ပြန်ရလိမ့်မည်။

ကံလွှပ်ကို ရေထင် ရွှေသင် အလိုက်မှားကိန်း ကြံရှုလိမ့်
မည်ပါ။

မန်တီးရှင် မ့စ ခွင့်များကိုမရှာနှင့်။

ဖြစ်စေသဘည်း ပျောက်တင်စေတည်းများကို သားမကိုး
ပါနှင့်။

အသက်ကြီးမှ အလိမ့်ညာခံရလျှင် မိမိညွှန်၍ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ သော ထွက်ရပ်ပေါက်ဘိုးတော်ဖြစ်စေ၊ ပျောက်စေ
ဆရာ စသည်တို့အား ယုံကြည်အားထားခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍
အတိဇမဟာရွှေဂုဏ်အဂ္ဂမဟာသဗ္ဗမူလောတိက သက်တော်ရှည်
ဖွဲ့တယ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒကို အမှန်အပြတ်ပြု၍
ငါးထိပ်ပန်ဆင်နိုင်စေရန် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

နောင်တစ်ခေတ် လူကြီးဖြစ်လာမည့် ယနေ့ လူငယ်များ
အတွက် တန်ဖိုးမပြတ်နိုင်ရာသော ဩဝါဒဟုလည်း ဆိုရမည်
ဖြစ်ပါသည်။

ထူးခြားသော ဝိသေသကို အော့ဂင်ထားသည့် ဩဝါဒ
ဟုလည်း ဆိုရပါမည်။

- သက္ကတိတို့၌ ပစ္စုပ္ပန်ကံ၊ အတိတ်ကံတို့၌ ကံနှစ်မျိုးရှိ၏။
- ကံဆိုသည်မှာ အလုပ်ပင်ဖြစ်သည်။
- ကံတည်းဟူသောအလုပ်နှစ်မျိုးတွင် ဘီအေအမ်ဘို့ရရှိပြီးသောသို့ ယင်းဘို့ ရရှိအောင် ထူဝယ်တန်းမှစ၍ ပညာသင်ယူခဲ့ အတိတ်ကံဖြစ်သည်။ (အတိတ်အလုပ်ဖြစ်သည်။)
- ရရှိသောဘို့အား လျော်သောအလုပ်ကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခြင်းသည်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကံဖြစ်သည်။ (ပစ္စုပ္ပန်အလုပ်ဖြစ်သည်။)
- ဤကဲ့သို့ ပစ္စုပ္ပန်ကံတည်းဟူသော အလုပ်ကို ဆက်ကာ၊ ဆက်ကာ နေ့စဉ်လစဉ်အမျှ ဩမှုဆောင်ရွက်သွားပါမူ စားဝတ်နေရေး ချောင်လည်စွာ ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးနိုင်မည်။
- ယင်းသို့လျှင် ငစ္စကုဗျာဏ်မှောက်ဘဝ၌ပင်လျှင် အတိတ်ကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကံ(ပစ္စုပ္ပန်အလုပ်)ဖြင့် ဆက်ကာ

ဆက်ကာ ပြုလုပ် အားပေးမှသာလျှင် မိမိဘို့ အာရုံရှိအပ်သော

ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အကျိုးကျေးဇူးကို ရရှိကြပေမည်။

- သူ့ဇာတ်ပါးကို အားမကိုးကြဘဲ။

နတ်များ၊ ဝိဇ္ဇာများလို ချမ်းသာအောင် ပြုလုပ်ပေးနိုင်သည်ဆိုသော

"လူလိမ္မာစရာများကို အားမကိုးဘဲ"။

မရှေ့ဆေးသော်ညာညွှနာ၊ ပစ္စည်းများကို ရရှိစေရန်။

ရရှိပြီးသော ပညာဥစ္စာများကို တိုးပွားစေရန်။

မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင် မိမိအားကိုး အစားထားပြု၍ မိမိနှင့်သက်ဆိုင်ရာ

ကံတည်းဟူသောအလုပ်ကိုသာလျှင်

ဉာဏ်စိန်ယာဘိနှင့်ယှဉ်ကာ အားထုတ်ပြုလုပ်ကြရမည်။

၁၁၆ (၅) ကျော်မြသန်း

ပျံ့ရာ အစွဲအလမ်း မလောက်နိုင်လော လူကြီးများက
သတိကို ပြန်လည်ရှေးရွှံ့၍ နောက်ထပ်ခေတ် လူကြီးဖြစ်မည့်
လူငယ်များက ဤအဆိုးအမေတ္တဝါအပေါ်အမှီပြုလျှင် ဘာ
လမ်းကြောင်း တည်မတ်ဖြောင့်ဖြူးလိမ့်မည်မှာ စောင့်မလွဲဟု
ဆိုရမည်တစ်ပါး။

(လေး)

မကြာသေးမီ တလောက ဘဝင်ကျေးရာ အပြောနှင့်
သရေးအသား၊ ဖြစ်စဉ်ကြောင်း တစ်ခုကို သိရှိဘက်ရှိလိုက်
ခဲ့၏။

အနုပညာလောကမှ ထင်ရှား ကျော်ကြားလူသိများသူ
တစ်ယောက်၊

တို့ပုဂ္ဂိုလ်၏ မှုလုပ်ထုပ်မှာ ခန့်ချော ပခမ္ဘာသော်သည့်
ယောကျ်ားပီသတည့် ခံ့ထည်သော ဂုဏ်ထူးရှိသည်။

၁၁၈ (၈) ကျော်ပြသန်း

တည်ကြည်ပေါ်လွင်သော ရုပ်လက္ခဏာရှိသူ။

စားနပ်ရိက္ခာပေးတတ်၍ စောင့်ရှောက်ပေးသည့် ဓာတ်ပုံပါ။ ရုပ်သွင်
တည်ပုံထူးအစို့ ရုပ်သွင်နှင့် ခြားနားသွားပြီး အပြောင်တလဲကြီး
ပြောင်းလဲသွားပြီး

ဘယ်လိုများ ဖြစ်တော့ပါလိမ့်။

ရေးဖော်ရေးဖော်ခပ်မင်သွားတစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့်
စိတ်ဝင်တစား ရှိပါသည်။

အပြောင်းအလဲမှာ ထူးထူးဆန်းဆန်း

သန့်စွမ်းသော ဆီကေသာမှာ ပန်းပေါ်သို့တိုင် ဝဲပျံ့ကျနေ
သည်။

တစ်ချို့နဲ့သောကာလက လမ်းထူရဲဆပ်ပင်ပုံစံဟု ဆိုစမှတ်ပြု
ရသည့် ဆပ်ပင်ပုံစံနှင့်။

တစ်နည်း။

အင်္ဂလိပ်မီဒီယံလတ်ကားများထဲက လမ်းပေါ်မှ လမ်း
ဝေးရာ၌ များ ထားလေ့ ရှိသော ဆံပင်ပုံစံ။

အချို့အမှန်နှင့် မရှိမမှန် (၉) ၁၁၉

နှုတ်ခမ်းမွှေးနှစ်ဖက်နှင့် မုတ်ဆိတ်မွှေးမှာတစ်ဆက်တည်း။

မုတ်ဆိတ်မှစ ဘေးနှစ်ဘက် ရှည်ထွက်နေသည့် ကျွန်စွယ်
မုတ်ဆိတ်။

ယောဂီဝတ်စုံဝတ်သည်။

အပေါ်ဖြူ၊ အောက်ဖြူ၊ ဝတ်စုံလည်း ဝတ်သည်။

ဝတ်စုံဝတ်ရာတွင် အင်္ကျီမှာ လက်ရှည်လည်း မဟုတ်၊
လက်တိုလည်းမဟုတ်။

ယနေ့ ခေတ်လူငယ်တွေဝတ်သည့်ပန်းပြတ်အင်္ကျီနှင့်။

အပေါ်ဖြူ၊ အောက်ဖြူဝတ်စုံ (၁) သူ့ဘက်စင်ဝတ်စုံ
ဝတ်သူများမှာ ခံ့ခံ့လည်ထည်ရှိအောင် လက်ရှည်အင်္ကျီကို
သာ ဝတ်ဆင်ခြင်းဖြစ်ကြသည်။

စွပ်ကျယ်လည်း မဟုတ်သည့် ပန်းလက်ပြတ်အင်္ကျီနှင့်။

အဆောင်သွား ဘာလားတော့ပသိ၊ လက်ကောက်ဝတ်
ကျင့် ဝတ်ဆင်ထားသည်မှာ ယနေ့ခေတ်စားနေသည့်တစ်ချို့နှင့်
လို့လို့၊ ဘာလို့လို့ပုံစံမျိုး။

ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် ပြင်ဆင်မှု မသည့်မတ်

ဂ. နိုင်ငံကြီး

ပြင်ဆင်ခြင်း တည်ဆောက်ခြင်း စားပြီး ကြည့်သည်မရ

ဘယ်ပုံပေါ်မလဲ

အမြင်မတော်ဆင်ဆင်နှင့်ခလေခက်ဟု ဆီရမည့်ပုံရိပ်လွှမ်း
ထင်နေပြီကိုး

သူ့အား ဆင်မင်ပါသည်။

သူ၏အောင်မြင်မှု တတိုင်းအကာကိုလည်း အသိအမှတ်
ပြုပါသည်။

သူ့စာနှင့် သူ့အရေးအသားမှာ တစ်မူတစ်ခြားသည်ဟု
လည်း ပြောစေမည်ပြုရသည်။

အဟောတက်မှာလည်း သူလိုဆရာမျိုး မရှိသလောက်ဟု
ဆိုရမည်သို့။

နေ့စဉ်မိုးမလင်းဘဲ ထိုကံကုန်သည်။

ပေးလိုသူတွေ တန်းစီစောင့်ရသောသူ။

လူပေါင်း သုံးသိန်းထက်မနည်း ဟောပြီး ပြီး

စာနယ်ဇင်းနှင့် တီဗွီမှာ မကြာမြင့်ဘဲ တစ်ခေတ် တစ်
ယောက်ဆိုသလို ထွန်းပေါက်ခဲ့သူ။

ခါပေသီ...

ထူးဆန်းပုံရိပ်ကို စာနယ်ဇင်းများတွင် တွေ့လိုက်ရသောအခါ
အမြင်မှတည့်စရာဖြစ်ရသည်။

ဝတ်စားဆင်ယင် ထုံးစံပုံက အမြင်မတည့်စရာ။

ငါး သုံးလုံး စီးကရက်ကို လက်ကြားကမချ။

ဖော်ပြထားသည့် ဓာတ်ပုံ-ပုံရိပ်များမှာကိုယ်တော်တိုင် မျိုးမျိုး
စိုက်သင်အသွယ်သွယ် ဝေလွင်နေသည်။

ယနေ့ခေတ် ဗီဒီယိုသရုပ်ဆောင်များ၏ ဟန်ပန်အပူအရာ
အိုက်တင်နှင့် မျှော်တစ်ပြေးတည်းဟု ဆိုရမည်သည်။

လူတစ်ယောက်သည် ဥပမာအတိုင်းအတွင်းမှနေ၍ ဘာကို
မဆို လွတ်လပ်စွာလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

သည်အတွက် အပြင်းပွားပွယ်ရာ မရှိပါ။

သို့သော်...

ပညာစား၊ ကော်ကြားမှု၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု၊ အောင်မြင်မှု
များကို ကျွန်ုပ်တို့၏ ဂန္ဓာရိပ်ညာလမ်းသို့ အပြီးအဆိုင်
ထွက်တော့မည်ဆိုသည်မှာမူ အငြင်းပွားစရာဖြစ်လာသည်။

သူ့အား မလိုတမာပြောဆိုခြင်း၊ ပြစ်တင်လိုခြင်း၊ ရှုတ်ချ
လိုခြင်း၊ နေထနာအရင်းခံ လုံးဝမရှိသော်လည်း စာဖတ်၍
အမှတ်မှားမည့် လူငယ်များအတွက် လက်မတွန့် ရေးလိုက်
ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာနယ်ဇင်း ဒီဇီယာများကလည်း ဂန္ဓာရိပ်ညာခန်းသို့
ကြွမြန်းတော့မည်ဟု ချွန်၊ တွန်း၊ ဖင့်လုပ်ကြသည်။

ဂန္ဓာရိပ်ညာသည် ကျယ်ဝန်းသည်၊ နက်နဲသည်၊ ခက်ခဲ
သည်။

နိုက်လောမဆုံးလေး

အလွယ်တကူနိုက်၍ မရသလို အောင်မြင်ပိုလည်းမလွယ်။

ပျားကစေ အမည်ခံတိုးတော်မူဖူးက လွယ်သယောင်ယောင်
လုပ်မနေပါ။

သူသည် ()ခု၊ ည ၁၀:၀၀ နာရီတွင် ထွက်ခွာ
သွားခဲ့ပြီ။

ဤသို့ ဖတ်လိုက်ရသည်။

အဝင်မတူဖြစ်ရသည်မှာ သူ့ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ဂျီကန်တော့
နေသည်ဆိုသော သူ၏ဆရာ ရုပ်ပုံလွှာနှင့် အဆိုအမိန့် စာတမ်း
ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

အရှင်မဟာဗေဒမိကို ကန်တော့နေသော။

နားထွင်းနှင့် နှုတ်ခမ်းခေမ္မာနှင့် မျက်လုံးပြူးပြူး၊

ရင်ဘတ်မှာလည်း ကုလားလူမျိုးများ ဆွဲလေ ဆွဲထချိသည့်
ဆွဲလွဲများနှင့် ခြုံထည်မှာ မည်သည့်ပုံစံဟု မပြောနိုင်သော
ခေါင်းအထိအုပ်ထားသည့် ခြုံထည်နှင့်။

ထားဘိတော့။

ရုပ်ပုံလွှာပေါ်မှာက...

- အမှန်တရားသည်

စာပေကျမ်းဂန်၌

မရှိ။

- စာပေကျမ်းဂန်၌
ရှိသော အမှန်တရား
ဆိုသည်မှာ
လူ့ဘဝအတွက် မလိုအပ်ဘူး...

- အမှန်တရားဆိုသည်မှာ
မိမိတစ်ကိုယ်တည်း
နားလည်ခြင်းသာဖြစ်၏။

- မိမိစိတ်နှလုံးမှ
တိုက်ခိုက်ဖောက်ဖျက်
ထိုးထွက်လာသော
အရာသားလျှင်
အမှန်တရားဖြစ်၏...

“အမှန်တရားသည် စာပေကျမ်းဂန်၌ မရှိ၊
လက်မခံနိုင်ပါ။ ထင်စားကုသလည်း ဖြစ်မိပါသည်။
လူငယ်များ အမှတ်မှားသွားမည်ကို စိုးရိမ်မိပါသည်။

စာရေးသူ၏ အယူအဆနှင့်သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်သော်
ခွင့်လွှတ်ကြပါဟု- (စကားချစ်)

ဆင်းဘာဘာပေါ်လာသည်၊ ခု ပျောက်သွားပြီ၊
ထင်တိုင်းပေါ်လာသည်မှာ အရှင်တော်မူ၏။

ပြည်ကွင်းဖြစ်တော့ ဟုတ်ဟန်မဟုတ်။

ဤလို ယုဂျီလ်မျိုးကား ဆည်းကပ်၊ ကိုးကွယ်ကန်တော့၍
ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာပညာလမ်းသို့ ပါဠိရိုးကားစီးပြီး ထွက်သွားသည်
ဟု အဆိုရှိသည်မှာမူ ထင်စားကုသရာပါ။

ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာပညာလမ်းသို့ ကြေညာမောင်းခတ်၍ ထွက်
သွားသည်ဆိုသည်မှာလည်း ဘဝင်မကျစရာပါ။

“ထေရဝါဒ သာသနာ သမိုင်းတစ်ခုလျှောက်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးများသည် ဘုရား၏ပျက်နှာတော်
အစစ်ခုနည်းကိုသာကြည့်လျက် တပည့်သာဝကများကို
အမြဲတမ်း ကျမ်းဂန်နှင့်အညီ အမှားအမှန်လမ်းညွှန်
ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူခဲ့ကြပါသည်” လမ်းမှားမှား
မလိုက်မီကြပါစေသော်...။

(* * *)

၁၂၆ (၁) ကျော်မြသန်း

လေ့လာစေတော်တိုး၊ ဘိုးတော်များနှင့် ထွက်ရပ်ပေါက်
ဝေဟာရအသုံးအနှုန်းမှာ အစဉ်ထာဝရ အပေါင်းထက္ခဏာ
ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည်။

မြမြခိုင်ခိုင်တို့စပ်လျက် ရှိနေသည်။

ထွက်နှစ်ထွက်။

အရှင်ထွက်။

အသေထွက်။

နှောင်းတာလက ခြံခွဲသည်ဟု အမည်နာမ တပ်စရာရှိခဲ့
သော်လည်း မျက်နှာမောက်ခေတ်တွင်မူ ထွက်နှစ်ထွက်နှင့် ထွက်
သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်မရှိ။

ရှင်အဋ္ဌဂါဏ၊ ရှင်ပတိ၊ ဘားမိုး၊ ဘိုးဘိုးဘေးင်း၊ ဘိုး
တော်အောင်မင်းခေါင်၊ ရက်ကန်းခင်ဘောင်ဆရာတော်သည်
စသည့် ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်များအကြောင်းကို ဗုဒ္ဓစာပေ
ကျမ်းဂန်များ၌မပါ ရှိသော်လည်း ဘိုးတော်များ၊ ဂိုဏ်းဆရာ
များကမူ ထွင်ထွင်သွက်သွက်ကြီး ပြောဆိုနေကြသည်။

ထွက်ရပ်ပေါက် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က ခေတ်စီးပြီး ဘယ်သူ
ပြောကားသည်ဆိုတာမျိုး။

ညအိပ်နေစဉ် ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ကိုယ်ထင်
မြင်ထင်စကား ပြောလိုက်ရသည်ဆိုသည်မျိုး။

လက်ဝါးကိုင်ဆွဲပြီး ဓာတ်ရိုက်ပေးသွားသည် ဆိုသည်မျိုး။

ဘဝင်ငြိစရာ အပြောများကို လျှာအရိုးမရှိတိုင်း ဟူသော
မဟာစကားသို့နှယ် သွက်သွက်လက်လက်ကြီး ပြောဆိုနေကြ
သည်။

ထူလိုကိုယ်လို့ ကိုယ့်ထက်ပိုမသာသော ဆရာတု ဆရာ
ယောင်များအား အားကိုးမပြုသူများမှာ ပြောရာကိုယုံ၍
ငိုဏ်းရာကိုလုပ်ရသည်အဆင့်သို့ နိမ့်လျှော့ ကျဆင်းသွားပါလေ
ဟော၏။

ထွက်နှစ်ထွက်နှင့်ပတ်သက်၍ ကျမ်းဂန်တတ် ဆရာတော်
ကြီးများ၏အဆိုအမိန့်မှာ ဤသို့ပါ...

- ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ပါလျက်၊
- ဘိုးတော်များ၊ ဂိုဏ်းဆရာများအား ကိုးကွယ်သူများ
သည်...

အသေထွက် အရှင်ထွက်ဆိုသည်ကို ဟုတ်နိုးစွာဖြင့်
နားလည် ရောထွေးကုန်ကြသည်။

- ကသေထွက်၊ အရှင်ထွက်ဟူသော ဝေါဟာရမှာ ထူးခြားလှသည့်အလျောက် ဗုဒ္ဓ၏စာပေကျမ်းဂန်များကိုထည့်ထည့်ဝင်ဝင်လေ့လာသူများက ပိဋကတ်တော်လာစကားဟု ထင်မှတ်စွာ ကျင့်ကြံသည်။

- အသေထွက်၊ အရှင်ထွက်အသုံးအနှုန်းသည် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓကျမ်းဂန်များတွင် လုံးဝပါဝင်ခြင်း မရှိကြောင်း

“ထရှင်ရာဟုလာသရာထော်” က အလေးအနက်စာဖတ်ပေးညွှန်ပြပေးမှုခံရ၏။

“မြို့မှာပြည်၌မှ ပိဋကတ်၌ မလာသော ပြဿနာတစ်မျိုးရှိသေး၏။

- ယင်းကား ထွက်ရပ်ပေါက်သည်ဆိုသောစကား ဖြစ်ပေသည်။

ထွက်ရပ်လမ်း ပေါက်သည်ဆိုရာ၌ နှစ်မျိုးနှစ်ဖားရှိသည်ဟုဆို၏။

- ပထမဖားမျိုးမှာ အသေထွက်၊

- စုတ်ယနေောက်တစ်မျိုးမှာ အရှင်ထွက်။

- အသေထွက်ဆိုသည်မှာ၊ သတ္တဝါတစ်ဦးသည်သေလွန်သွားပြီးနောက် ထွက်ရပ်လမ်း ပေါက်သွားသည်ဟု ဆိုလိုခြင်း။

- အရှင်ထွက်ဆိုသည်မှာ မသေဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လူမမြင်ရသော ခန္ဓာကိုယ်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာ အသက်ရှင်လျက် တရားဓမ္မများကို ကျင့်နေသည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။

- ကသေထွက်၊ အရှင်ထွက် ပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ လူများ မမြင်နိုင်သော ကိုယ်ခန္ဓာအဖြစ်သို့ ရောက်သွားသည်။

- လက်ရှိခန္ဓာကိုယ်နှင့် ရောက်သွားသူနှင့် ခန္ဓာကိုယ်စွန့်၍ ရောက်သူဟူ၍သာ ခြားနားသည်ဟု ဆိုကြပေသည်။

- ဤအယူအဆသည် ပိဋကတ်တော်မှာလည်း မလာဘဲ ထွက် မည်သည့်အယူအဆမှတစ်ဆင့် ကူးလာသည် ဆိုသောအချက်ကို လေ့လာသင့်ကြပေသည်။”

ယနေ့ထောကထွင် ထွက်ရပ်ပေါက်ဆိုသူ ပုဂ္ဂိုလ်များကို သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ဟု ယူဆပြောဆိုနေသည်ကို ကြားနေသူများရ၏။

ဇာတိသတ္တဝါ အရှင်ထွက်ဘွဲ့သော အသုံး အနှုန်း ကိုလည်း
သာကနာတော်နှင့်ပတ်သက်နေသလောက် ထင်မှတ်နေသူများ
လည်း ရှိကြ၏။

ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကိုးကွယ်နေသူ များသည်း
ရှိ၏။

စင်စစ် ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ
တော်မြတ်သည် လုံးဝပတ်သက်ခြင်းမရှိပါ။

ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် သာသနာတော် နယ်ပယ်
မှ မဟုတ်ဘဲ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် ထွက်ရပ်ပေါက်ကျင့်စဉ်
နှင့်ပတ်သက်၍ "အန္တိမိတိလောကသာဓကရာတော်" မိန့်ကြား
တော်မူခဲ့သည်မှာ ဤသို့ပါ။

"ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် လောကုတ္တရာနယ်ပယ်မှ
မဟုတ် ကောကီး၊ ဆေး၊ အင်း၊ မန္တန် နယ်ပယ်မှ ဖြစ်၍
ကျင့်စဉ်ဟု ဖော်ပြစရာမရှိပါ"။

ဆိုင်ရာ လောကီဆရာများထံ ဆေးဝါး၊ စားသောက်
ခြင်း ဇာတ်၊ သင်္ဃာ၊ မန္တန်စီရင်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် ပေါက်
ပျောက်နိုင်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓစာပေတွင် ဂန္ဓာရီအဘတ်ဟု ဆိုပါသည်။ ရှေးဂန္ဓာရီ
တိုင်း ရှေးသူများက အာပြုခဲ့သော အဘတ်များဖြစ်၍
ဂန္ဓာရီဆိုသည်မှာ ယင်း အဘတ်ဖြင့် ဆေးဝါးမန္တန်တို့
ကို စီရင်ကျွေးရုံ၍ အကောင်းသွားနိုင်ခြင်း၊ ဆင်သဏ္ဍာန်၊
မြင်းသဏ္ဍာန်တို့ကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်နိုင်
ကြောင်း အဆိုရှိသည်။

လောကီ၊ တူဒို(တန်ခိုး)များတွင် ဝိဇ္ဇာမဟိဋ္ဌိ (အတတ်
ပညာတန်ခိုး)ဟုမှတ်ယူသင့်ပါသည်။

ထွက်ရပ်ပေါက်ပြီးသူသည် အသက်တစ်ကမ္ဘာ ရှည်သဖြင့်
နောင်ပွင့်လတ္တံ့သော အရိဗေဒဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားကို
ဖူးတွေ့နိုင်သည်ဟု ပြောကြဆိုကြသည်ကိုကြားဖူးသည်။

အထောက်အထားမရှိ။

မှသေခံချားပါ။

သထုံရာဇဝင်တွင် ဇော်ဂျီသေခံတောင်တော်ရယ်၊ ဖုတ်တန်
စားရကြောင်း ဖတ်ရုံရသဖြင့် ရင်းတို့ ဤခေတ်တန်ခိုး
ပင် သေကြောင်း သိနိုင်ပါသည်။

၁၃၂ (၆) ကျော်ခြံသန်း

ထွက်ရပ်ပေါက်ပြစ်ရန် ဝိပဿနာနှင့် လုံးဝမဆိုင်ပါ။
ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်တွင်လည်း ထွက်ရပ်ပေါက်ရန်အတွက်
ဆုတောင်းဆုယူပြုဖွယ်ရာမလဲ။

ဖော်ပြပါအတိုင်း တတ်ကျွမ်းသော ဆရာသမားများထံ
နည်းခံရန်သတိပေးပါသည်။

ယနေ့ခေတ်စားနေသော ထွက်ရပ်ပေါက် ပေါ်ပွား
အသုံးအနှုန်းနှင့်ပတ်သက်၍ သတိပြုဆင်ခြင် ဆွေးနေးရာ
အဖြစ် ထုတ်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

(* * *)

မြို့နယ်အနှံ့ ဘိုးအတော်တို့ ခေတ်စားနေချိန်မှာ သူ့ထက်
လူ့စွမ်းကောင်း တစ်ယောက်ပေါ်လာသည်။

သူ့ဝံ့ထူသည့်အမည်မှာ ဘိုးဖော်ဆက် ထန်းမြင့်သည်။

ဘုရားဘိုးဈာန်။

အသက်ခုနစ်ဆယ်အရွယ်။

လောကုတ္တရာရေးရာ များကိုလည်း ပိုင်နိုင်ကျွမ်းဝင်စွာ
ပြောနိုင်သည်။

အာဝဇ္ဇန်းလည်းကောင်းလည်း။

အဘိဓမ္မာနိုင်ငံ၊ တရားပိုင်သည်။

ဆိုသည်နှင့်အညီ အဘိဓမ္မာကိုလည်း နှံ့နှံ့စပ်စပ်ကလေး
ဖောနိုင်သည်။

ယောကျိတ်တံစုံနှင့်။

ရာသက်ပန် ထက်ထတ်သွတ်စားသည်။

ဥပဓိရုပ်က သန့်ပြန်သည်။

ကွမ်းတစ်မြုံ၊ မြုံ၊ ဝါး၍ ပုသီးနှင့်လက်မ၊ လက်ညှိုးများ
အချိန်နှင့်အမျှ တွဲစပ်လျက်ရှိသည်။

လောဘကိုသတ်။

ဝေ၊ သကိုပယ်။

၁၃၄ (၈) ကျေးဇူးတင်
ကျေးဇူးတင်အားဖြင့် ၂၂၀

သစ္စာကိုပိုင်စေတော့၊ ဘဝအရေးစိတ်အေးရမည်။

တိုရှင်း၊ လိုရင်းအပြောမှာ မပေးပြီဆိုတာပင်ထိရပါ၊

“လောဘကိုရှေးရှုဆွဲ ဆီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး၊ ဖိစီးလောင်
ရေး၊ အရွယ်အရွယ် ပြုဆွဲနာတွေအတွက်တော့ အဘဆီမလှာနဲ့၊
အဘက ဝါးမျိုးတွေ မလုပ်ဘူး၊ အာပေးကျ ပရမံ လာဘ်
လို့ချင်ရင်တော့ အဘဆီလား၊ အဘက ကျန်းမာရေးအတွက်
ရှင်လေးပါး၊ သေလေးပါး၊ ထွင်ခေါင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဓာတ်
ဆက်ပေးထားတဲ့ ဓာတ်လုံးရေမုန်းတိုက်ကျွေးမယ်၊ ဖြစ်နေတဲ့
ရောဂါဘယ်သက်သာပျောက်ကင်းရမယ်၊ ဖြစ်မီအလားအလာ
ရှိတဲ့ ရောဂါကို ထားဆီးပေးမယ်၊ အာရောဂျံ ပရမံ လာဘ်
လာဘ်ကြီးကိုပဲ အစာကပေးနိုင်တယ်”

ရွှေဆတ်တိုး ငွေဆတ်တိုးဖြစ်လာမယ်၊ စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး
အတွက် အားလုံး အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းကြရမည်။ အိမ်ထောင်
ရေး၊ လားရေး၊ မီးရေးအားလုံး အဆင်ပြေစေရမည်ဟု ပွဲတို
ရှ် တန်ဖိုးထွားနေသည့် အခြားသော ဘိုးတော်များနှင့်မတူ။

အချိန်အမှန်နှင့် မရှိမမှန် (၉) ၁၃၅

အာရောဂျံ၊ ပရမံ၊ လာဘ် အတွက် တစ်မျိုးတည်းကိုသာ
လုပ်ပေးသည်။

ရှင်အဖွဲ့ဂေါ်အရှင်မထီး၊ ဘားမဲ့၊ ဘိုးဘိုးကောင်၊ ရက်ကန်း
စင်တောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်၊ ဘိုးတော်အေး၊ ပြူးပွင့်၊ ဘိုးတော်
အများ အပြောနှင့်ကွာခြားသောအပြော၊

ရှင်လေးပါး၊ သေလေးပါး၊ ဓမ္မတိဆက်၊ ရေမုန်းနှင့်
ကျန်းမာရေး အတွက်သာဆိုသည်က အများနှင့် မတူ တစ်မူ
ထူးခြားနေသည်။

ငွေကြေးနှင့် အခြားပစ္စည်းလက်ဆောင်ပေးခြင်းကို လုံးဝ
ဆက်မခံ။

သေလေးပါး၊ ရှင်လေးပါး၊ ထွင်ခေါင်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ
ကို ဦးစိုက်လိုလျှင် အနည်းဆုံးရှေ့ဆိုင်း ကိုးရှက်ဖြင့် ကန့်တော့
ရမည်။

သဒ္ဓါ စေတနာ ပို၍ ဖြစ်ထွန်းလျှင် မိမိတို့ သဒ္ဓါ စေတနာ
အလျောက် တန်တော့နိုင်သည်။

လိုရွှေဆိုင်းများကို ဝေးခွင် ဝေးပန်း၊ ထွဋ်ခေါင်ပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးများကို ရည်စူး၍ တန်းခိုးကြီးဘုရားများမှာ ရွှေချခြင်းပြုလုပ်
ရမည်။

ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းမှာ ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော်ကြီးများ ခပ်ပါရမီ
ကို ဖြည့်၍ ဓာတ်ဆက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကိုယ် လူလိုက်ရသည့် ရွှေဆိုင်းတွေ တန်းခိုးကြီး ဘုရားမှ
ရွှေချသည်ဟု အလိုရှိသောကြောင့် ကုသိုလ်ရသည်။

များများလှောင် ပြည့်ပြည့်ဝဝ ကုသိုလ်ရသည်။

ဤသို့ အယူစွဲရှိသော မြန်မာ့လူမျိုးများက များများ လှူ
ကြသည်။

ဘဘုရားဘိုးစုံျားပြောသည့် ရွှေဆိုင်းကို ချွတ်နေနှင့် လှူသူ
(ဝါ) ပေးသူက မဆိုသဘောက်ဟုဆိုရမည်သို့ ရှိပါချေ၏။

အဆိုင်းသေး၊ အဆိုင်းကြီး၊ အဆိုင်းလတ်ပေးကြသည်။

ရွှေဆိုင်းလှူသူက ရွှေဆိုင်းကို ညာဘက်လက်ဝဲပေါ်တင်
ထားရသည်။

“ကဲ...သေလေးပါး၊ ခွင်လေးပါး၊ ထွဋ်ခေါင် ဆရာတော်
ကြီးများကို အာရုံပြု”

ဘိုးဇျာန်က လူအံ့ဓာတ်လုံးကို ရွှေဆိုင်းပေါ်သို့တင်၍ သူ၏
လက်ဝါးဖြင့်ထုတ်ပြီးသကာလ ဆုပေးစကားများဖြင့် လှူထူကို
ကြည်နူးနှစ်သိမ့်စေသည်။

တစ်နည်း၊ သူ ရရှိပြီးသည့်ဓာတ်ကို ဆက်ပေးခြင်း။

ရွှေဆိုင်းမလှူသူများမှာ ဓာတ်ဆက်ခွင့်ကို မရ။

သည်တော့လည်း သူ့ထက်ငါဦး လှူကြသည်။

တချို့က ကိုယ်တစ်သောဒက်တည်းအားမရ။

မိသားစုလိုက် လှူကြသည်။ ဓာတ်ဆက်ကြသည်။

ဘိုးဇျာန်က ပွဲမထိုး။

ဟိတ်တန်မထုတ်။

ငွေကိုမယူ။

ရွှေကိုမယူ။

ရွှေဆိုင်းကို ငွေနှင့်လှယ်၍ရသည် မဟုတ်ပါလား။

များတော့လည်း အကုန်လုံးဘယ်ချနိုင်ပါ့မလဲ။

နာမည်အသစ် ဆန်းသစ်သလို နည်းသစ်ကိုလည်း တီထွင်ခဲ့
သည်။

အရိုးခံထက်၊ အသစ်အဆန်းကို ပြု၍ စိတ်ဝင်စားသည်မှာ
လူ့သဘာဝ။

ဘိုးဈာန်ကလည်း တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ ဆန်းသစ်သော
အပြပါသည်။

အာရောဂျ ပရန် လာဘ်၊ ကျန်းမာရေးအတွက်ထက်သက်
ဆိုတော့လည်း ကျန်းမာရေး အဆင်မပြေသူများ လာကြသည်။

ကျန်းမာရေး အဆင်မပြေသူလည်း မေ့သားကလေး။

ဘိုးဈာန်က ရေထစ်ဖန်ခွက်ကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်
၍ ငြိမ်ငြိမ် ခြောက်ခဲ၍ မနားမယ့်လည်း။

ပြီးတော့မှ လည်ပင်းတွင် ဆွဲသားသည် ကတ္တီပီအိတ်ထဲမှ
မာတ်လုံးကိုထုတ်ယူ၍ ဖန်ခွက်ထဲသို့ထည့်လိုက်သည်။

ဖန်ခွက်ထဲမှတစ်ခုခုများ ပလုစီထလာသည်။

“ကဲ... ဝုဠိလိင်ကြီးတွေကို အာရုံတင်ပြီး ဖြည်းဖြည်း
သောက်”

ကျန်းမာရေး အဆင်မပြေသူများမှာ မြန်မာဆရာ သို့
မဟုတ် ဆရာဝန်ထံမှပြန်လာပြီးပေးလိုက်သောဆေးဝါးများကို
သောက်ပြီးသည့်အခါ နှုတ်ခံစားနေရသည်ထက် သက်သာသည်
ဟူသော အစွဲရှိကြသည်။

ဘိုးဈာန်၏ စကားလုံးဇရာကို သောက်ပြီးသူ များကလည်း
ထိုသို့ပင် အစွဲထင်ကြသည်။

သည်တော့ မြန်မာလူမျိုးတို့၏စေ့စရိုက်အတိုင်း လက်တို့
ပြောကြသည်။ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားပါးကြသည်။

ကုသိုလ်သည်မှာ ရောဂါလည်း သက်သာသမို့ မရောက်
မဖြစ် သွားကြ၍ စေတနာ့ဝန်ထမ်း လှုံ့ဆော် တိုက်တွန်းပေး
ကြသည်။

လိမ်သုတစ်ယောက်ရှိလျှင် ခေတ်အဆက်ဆက် အလိပ်ခရံန်
စောင့်နေသူ တစ်ရာနှစ်ရာမှာရှိစေပြီ။

အရိုးကိုအရွတ်ဖုံး၍ ပြုကွက်ထွင်ကြသလို ရိုးရိုးစင်းစင်း
ပြုကွက်ထွင်သူများလည်းရှိသည်။

အားလုံးတိုးချားက တစ်နေရာတည်းတွင် အတည်တကျ ပေး၊ အထက်အောက် မြန်မာပြည်မြို့ကြီးများသို့ လှည့်လည် သွားရောက်နေသဖြင့်၏။

တတုရားတိုးချားနှင့် ဆုံစည်းလိုက်ရစဉ်က (ရှင်လေးပါး၊ သေလေးပါးဟု ကြားခဲ့ရစဉ်က ရှင်လေးပါး၊ သေလေးပါး အကြောင်းက ဂဏနုဏမသိခဲ့။

နားနှင့်ယဉ်ပါးနေသည့် “ရှင်ဥပဂုတ္တိ” ပါသည်ကိုတွေ့ အမှတ်အသားပြုလိုက်မိသည်။

ဤစာအုပ်ကို ငေးမည်ဟုရည်ရွယ်ပြီး အချက်အလက်များ စုံဆောင်းသောအခါ ကြမ္မာ ဆရာမင်းနှင့် (မော်ကျွန်း) ၏ အယူ အမြင်နှင့် ကိုးကွယ်မှုစင်ကြယ်သန့်ရှင်းရေး၊ ဆရာတော်ကြီး များ၏ ဩဝါဒတော်များ “စာအုပ်တွင် ရှင်လေးပါး၊ သေလေးပါး” အကြောင်း ပါရှိလာတော့မှ ဂဏနုဏသိလိုက်ရ သည်။

“ပိဋကတ် မြန်မာပြန်ကျမ်းများ ပေါ်ထွက်ခြင်း မရှိသေးပီ တာလုက၊ လူဝတ်ကြောင်များ အနေဖြင့် အစဉ်အလာသုံးနှုန်း

ပြောဆိုခဲ့သော “စကားများ၊ အယူအဆများထဲမှ အဘယ် အရာသည် ထေရဝါဒ ပိဋကတ်တော်တွင် ပါရှိသည် မပါရှိ သည်ကို လည်းကောင်း၊ ထေရဝါဒနှင့် ညီညွတ်သည့် ဆန်ကျင် သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဲ့ကဲ့ပြားပြား ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သီးခြားနားလည်ခြင်း မရှိသောကြောင့် ထေရဝါဒ ပိဋကတ် တော်တွင် မလာရှိသော အယူအဆစကားများကို ပြောဆို သုံးနှုန်းခြင်း၊ ယုံကြည်လက်ခံခြင်းများ ပြုခဲ့ကြရာ၊ ယင်းအစဉ် အလွှာ အမှားများထဲတွင် “သေလေးပါး၊ ရှင်လေးပါး” တူသော စကားလည်း ပါရှိ၏”

ယင်း အယူအဆနှင့် ပတ်သက်၍ “အရှင်ရာဟုလာ ဆရာ တော်”က ဤသို့ လမ်းညွှန်ရှင်းဖြေခဲ့သည်။

- အစပထမ ဆေးလာရန်အချက်မှာ ရှင်လေးပါး၊ သေလေးပါး ဟူ၍ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် များကို ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားကြ၏။
- ရှင်လေးပါးစာရင်း၌....

၁၄၂ (၈) ကျော်မြသန်း

- ၁။ ရှင်ဥပဂုတ္တံ (တောင်သမုဒ္ဒရာ)
- ၂။ ရှင်သာရဓတ္ထံ (မြောက်သမုဒ္ဒရာ)
- ၃။ ရှင်အက္ခေဒသာရံ (ပြင်ပါရသမုဒ္ဒရာ)
- ၄။ ရှင်မေဓရံ (အနောက်သမုဒ္ဒရာ)
- သေလေးပါးစာရင်း၌မူ...
- ၁။ ရှင်မဟာကံသိပံ (ဝေသာနတောင်)
- ၂။ ရှင်မဟာသံသရံ (ဥတ္တံမတောင်)
- ၃။ ရှင်ဥပပက္ခံ (မက္ခလတောင်)
- ၄။ ရှင်ဓမ္မသာရံ (ပလ္လကတောင်)
- ယင်း ရှင်သေးပါး၊ သေလေးပါးမှာ မည်သည့်ပိဋကတ်တော်တွင်မှ မဟာထံ ရှေးခေတ်ကပေါ်ခဲ့ဖူးသော ဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုးစာအုပ်တွင် တွေ့ရဖူး၏။

- မည်သူက စတင်တီထွင်လိုက်သည်ဟု လက်သည်အတိအကျမရှိဘဲ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာများအတွင်းသို့ အထူးအထင်အမြင်များရောက်နေသည်မှာ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ ကောင်းလှ၏။
- ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဂုဏ်တော် ဗုဒ္ဓ၏တရားတော်ကိုမှ မျက်နှာမထောက်ဘဲ ယင်ရာကိုဖန်တီးကြသည်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အဖို့ ကောင်းသောလက္ခဏာ မဟုတ်ချေ။
- ဖန့်ခွဲခွာန်ပြုပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များကို ယနေ့တိုင်အောင် အသက်ရှင်လျက်ရှိသည့်လစော့ သက်ရောက်အောင် ဖန်တီး၍ ယုံသူကလည်း ယုံနိုင်ကြသည်မှာ အံ့ဩဖွယ်ရာ ရှိချေသည်။
- တွေ့ဆုံဖူးရသည့် ဘုရားဘိုးဇာန်ကလည်း ထိုဘုရားဘိုး သက်ရောက်အောင် ဖန်တီးလုပ်ဆောင်ခဲ့၏။

ကမ္ဘာ့ဇာတိကုမ္ပဏီ လမ်းညွှန်ချက်ကို ဖတ်ပြီးမှ ဘာတုရား ဘိုးဈာန်၏ တီထွင်ချက်ကို "အို...ဟို...ခါကြောင့်ကိုး" ဟု ထဲထဲဝင်ဝင်ကြီး သဘောပေါက်လိုက်ရပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ဘာတုရားဘိုးဈာန်ကလည်း အဆက်လေး ခြေလှမ်းသွက်လာသည်။

ဘာတုရား ဘိုးဈာန်ဂိုဏ်းတို့သည် ထပ်တိုးဂိုဏ်း တစ်ဂိုဏ်း ပေါ်လာတော့မည့်အခြေအနေသို့ ရောက်လာသည်။

ခါပေသီ၊

မရောက်လိုက်ရပါ။

မရောက်လိုက်သည်မှာ ဘိုးတော်စစ်ဆင်ရေး ပေါ်လာ သောကြောင့်။

(* * *)

ဘိုးတော်လောကနှင့် မဟုတ်မဟတ်က ကမောက်ကမမြန် မှပဲ မကေကေဖြစ်လာသည်။

နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းလို တစ်ပြည်လုံးက ဂိုဏ်းအဖွဲ့ဝင်တွေ တက်ရောက်သော စုံညီ ညီလာခံလုပ်သည့်ဂိုဏ်းပင်ရှိလာသည်။

ပါတီအဖွဲ့အစည်းနှင့်လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းအတွင်း သို့မဟုတ် ဆိုးဖောက်ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ပြဿနာတွေ တက်လာသည်။

မိုက်စားကွက်များမှာ အကွက်သေးမှ အကွက်ကြီးဖြစ်လာ သည်။

နိုင်ငံအတွင်းက ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များသာမက ပြည်ပ က တင်သွင်းလာသည့် မိဘဘိုးတော်ကြီးများပေါ်လာသည်။

ဓာတ်ပုံထည့်စားချက်ဖြင့် နိုင်ငံအကြီးအကဲများနှင့် တွဲဖိုက် ထားသော ဓာတ်ပုံတွေပေါ်လာသည်ကတိ အတင်ရဲလာသည်။

တချို့များဆို ပွဲအိုးထားသည့်အုန်းသီးပေါ်မှာပိုင်ရှိပုတီး စိပ်နေသော ပုံမျိုးကိုပင် ဖန်တီးတီထွင်လာကြသည်။

တော့ခေါ်ဆင်ခြင်မှု ရင်းသန်သည်ဟု ဆိုရမည်သော ပုဂ္ဂိုလ် တစ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ပါးစပ်ဖျားတွင် ရေပန်းစားလာသည်။

၁၄၆ (၆) ကျော်မြသန်း

လမ်းကမ်းစုံလိုက်ရသည်။ လှည့်ဖြားမှုအရာတွင် မဟာထကျော်
ဝိဇ္ဇာကြီးပေါ်လာသည်။

ဟိုးတော်ဆင်အောင်

သွယ်အကြောင်းများ ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးထောင်သို့
နယ် ဟိုးလေးတကျော်ဖြစ်လာသည်။

ဘာသစ္စရေးနှင့် မသက်ဆိုင်သော မလုပ်ထင့် မလုပ်အပ်ရာ
တော့ စွက်ဖက်မှုတွေ လုပ်လာသည်။

ရွှေတိဂုံ ဘုရားကြီး ဝင်ပြင်ကို သူတို့နယ်မြေဟု အပိုင်စား
လုပ်လာသည်။

တရားမဝင်သော စီးပွားရေးများနှင့် ရှေးထွေးယွက်ဆင်
ရှိလာသည်။

အခါတော်ပေးပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်လာသည်။

ထက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ခံသောအပိုင်က မျက်ကွယ်ပြုစုမှု
အောင် ဝှုပ်ထွေးပြုဆင်ရာတွေ ဝန်ထမ်းကြီးရှိလာသည်။

၁၉၇၅-ခုနှစ်

အစိုအမှန်နှင့် မရှိမမှန် (၆) ၁၄၇

(၇၅-နှင့်၇၆-အမှတ်မှားကောင်း မှားနိုင်ပါသည်)

ဘိုးတော်စစ်ဆင်ရေးလုပ်၍ အမည်ခံဘိုးတော်များကို ထိန်း
သိမ်းပြီးနောက် သူတို့နှင့် လျော်ကန်သင့်မြတ်လိုက်လျော်ညီတွေ
ရှိသည့်နေရာသို့ ပို့လိုက်ရသည်။

စာရေးသူတို့ယ်တိုင်ပင် ပါဝင်ကူညီပေးခဲ့ရသည်။

သူတို့နှင့် လျော်ကန်သင့်မြတ် လိုက်လျော်ညီတွေ ရှိသည့်
နေရာမှာ အင်းစိန်အောင်။

အင်းစိန်အောင်သို့ တစ်ပြိုင်တစ်မကြီးဝင်သွားရသည်။

ယိုးစဉ်အခါက ဘိုးတော်လောကတွင် နှာမည်အကြီးဆုံး
ယိတ်ထိတ်ကြဲ တုနိုင်အောင် ဘိုးတော်တင်အောင်လည်း ပါ
ကွားသည်။

ယိတ်ကြီးအကြီး တင်ဖျဉ်ခွဲသိင်၍ ကျို၊ ကျို၊ ယို၊ ယို၊
-ရှု၊ မှောက်ရောက်နေသူများကို ဘာဖြစ်စေသကည်း၊ ညာဖြစ်
စေသကည်း ထုတ်ပေးနေသူများ၊ ပုံစံထိုင်၊ လုံးတီးစား ထောင်
ဝင်းသားအမြဲနဲ့သို့ ပြောင်းလဲလွှားကြသည်။

စဉ်းစားစရာပါ။

၁၄၈ (၅) ကျော်မြသန်း

ကိုယ်တာဖြစ်တော့မည်ကို မသိသက သူများတာဖြစ်မည်ကို ပါပြားထမြင်း အဟောအပြော လုပ်နေသူများ ယဉ် ချီပါ လိမ့်ဟဲ့

(* * *)

တိုးတော်လောက

တုန်လှုပ်သွားသည်

ချောက်ချားသွားသည်

ခြေမကိုင်မီ၊ လက်မကိုင်ဖြစ်မိသွားသည်

ငေါင်သွားသည်

ကြောင်သွားသည်

ခြေလှမ်းစရာ နယ်ကျယ် သွားသည်

ကိုယ်အလှည့် ဘယ်နေ့လဲဟု မြစ်မနသုတော့

မိုးပျံ့နိုင်သော်လည်း မြေလျှိုးပြီး မြေရာဖျော့တတ်သူတော့

ကသောင်းကနှင့် စိတ်ချောက်ချားနေသူတော့

သူတို့လောက ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားသည်

ကိုယ့်အလှည့် ဘယ်နေ့လဲဟု ကြောင့်ကြသူတော့ရှိလေသည်

ထောင်ခံစားင် ထောင်ထောင် လုပ်နေရာက ပုပ်ပျိုးသွား ကြသည်

သာဝရတေ့ဘုတ်ဟန်မတူ၊ တစ်ခဏတာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ သင်သည်

ထင်သည့်စားတိုင်းလည်း မှန်သည်

ယနေ့ အသွင်တစ်မျိုးဖြင့်ပြန်လည်၍ ခေါင်းပြုလာသည်၊ ဘချို့ဆို ခေါင်းထောင်လာသည်

နဲ့ပါစေ

ပုံစွသာသဘာဝစစ် ဖြစ်လို့သူများကတော့ ဗုဂ္ဂဟိသဆုံးအမှ ဘဝပါတည်၍ နှလုံးသွင်းမှန်ဖို့လိုပါသည်

နှလုံးသွင်းမှန်လျှင် သူ့လိုကို ကိုယ့်ဘဝစက်ဝန်းထဲမှ ပယ်ချ နည်း လူများအဖြစ် ပြန်ပြန်ထင်ထင် သတ်မှတ်ရမည်ပါသည်

၁၅၀ ၀ ကျော်မြဲသန်း

ကျေးဇူးရှင် သဲကုန်းဆရာတော် အရှင်ဘုရားသို့ အဆုံးအမ ပေးသော တရားစေတနာ "နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမ ဖြစ်စေနိုင်" တဲ့ ဟောကြားခဲ့သည့် ကောသလဒတ်ဗျတ်ကို ဖော်ပြပါရအောင်။

- ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓကျမ်းစားများနှင့် အလွမ်းဝေးသူတွေဟာ မိမိကိုယ်သာ တိုးကုန်ရာဆိုတဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမတော်ကို အလေးအနက်မသဘောထားဘူး။

နားလည်သဘောပေါက်ခြင်းခင်ကြားဘူး။
- စေတနာကို ကိလိခေါ်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓရဲ့ ဖောင့်ကြားချက်အပေါ်မှာ နက်နက်နဲနဲ နားလည်နိုင်မှုမရှိကြသေးဘူး။

- အစစ်အမှန် အားကိုးရာဟာ မိမိအတွင်းသဏ္ဍာန်မှာ ပဲရှိတယ်။

စေတနာ၊ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယထိုအပေါ်မှာ ယုံကြည်အားကိုးမှုအားနည်းလာတယ်။

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် ၀၅၁

- ဒါကြောင့် ပြင်ပက ဘိုးတော်၊ ဂိုဏ်းဆရာ၊ ဆေးဘုန်းကြီး၊ အင်းဘုန်းကြီး၊ မန္တန်ဘုန်းကြီးတွေအပေါ်လွဲမှားစွာ ယုံကြည်အားကိုးရှာကြတာပဲ။

- မိမိ၏ အတွင်းသဏ္ဍာန်မှာ ထွန်းလင်းပြီးရှိနေမှ။

- အားကိုးရာ အစစ်အမှန်များအပေါ် သက်ဝင်မယုံကြည်ဘူး။

- အဲဒါဟာ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်းပဲ။

"မိမိရဲ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ၊ မိမိရဲ့နှလုံးသားမှာ တကယ်အရှိဖြစ်တဲ့ စေတနာရဲ့စွမ်းရည်သတ္တိ၊ ဉာဏ်ရဲ့စွမ်းရည်သတ္တိ၊ ဝီရိယရဲ့စွမ်းရည်သတ္တိတွေကိုယ်မှာ အရှိဖြစ်တဲ့ ဒီသဘာဝတရားတွေရဲ့စွမ်းရည်သတ္တိတွေကို မယုံကြည်တာအားမကိုးတာဟာ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလို့ခေါ်တယ်"

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆုံးမပြောဒါဒေအရ ကိုယ်နဲ့ကိုယ်ကို ပြန်လည်ဆန်းစစ်ရပါမည်။

၁၅၂ ၀ ကျော်ပြသန်း

မှန်ကန်သောလမ်းနှင့် မှားယွင်းသောလမ်း၊

လျှော့ခိုနှင့် မိစ္ဆာခို၊

တယ်လမ်း ချွေးရသည်မှာမူ မိမိ၏အပေစွင်သော၎် တည်
လိမ့်မည်ပါ။

* * *

(ငါး)

ယနေ့ခေတ်၊

နတ်ကတော်ထံရောက်လျှင် နန်အရိုင်းမယ်တော်၊

ဘိုးတော်နှင့်ဂိုဏ်းဆရာများထံရောက်လျှင် သူ့သုတေသီမယ်
တော်၊

နန်အရိုင်းမယ်တော် ခေတ်စားလာသည်မှာ မကြာသေး။

သူ့သုတေသီမယ်တော် ခေတ်စားသည့် အချိန် ကာလမှာမူ
ကြာညောင်းခဲ့ပြီ။

၁၅၄ (၈) ကျော်ခြံသန်း

ကိုးကားများ စိုက်ဆရာများထံရောက်လျှင် ထွက်ရပ်
ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်နာမများနှင့်တူလျက် ကြားရစဉ်
မှူးကော မယ်တော်အမည်မှာ သူ့ရသေတီမယ်တော်။

ဘိုးတော်များနှင့် ဂိုက်ဆရာများမှာ သူတို့ဆီ ရောက်လာ
သည့် အမျိုးသမီးပရိသတ်အတွက် သူ့ရသေတီမယ်တော်မှာ မေ့
မဖြစ် လက်ကိုင်ထားရသည်။

အမျိုးသမီးပရိသတ်နှင့် ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ
မလိုက်ဖက်။

အမျိုးသားပရိသတ်အတွက် ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်များ
နှင့် တွဲစပ်ပေးလျှင် သဘာဝလည်းကျသည်။ လိုက်လည်းလိုက်
ဖက်သည်။

အမျိုးသမီး ပရိသတ်အတွက် သူ့ရသေတီမယ်တော်နှင့်
တွဲစပ်ပေးမှ ပို၍လိုက်ဖက်သည်။

လိုက်လျောညီထွေရှိသည်။

ပြန်ပာလူမျိုးအများစုမှာ သူ့ရသေတီအမည်နာမနှင့် နား
ယဉ်ပါး နေသည်မှာကြားပြီ။

အရှိအမန်နှင့် မရှိမမန် ၀ ၁၅၅

ရှုပ်တုများထားသည့် ဘိုးတော်ထံရောက်လျှင် တခမ်း
တနားထုလုပ်ပြင်ဆင်ထားသည့် ရွှေရောင်ဝင်းပလျက်ရှိသော
ထူရသေတီရှုပ်တုကိုတွေ့ရမည်။

ဝမ်းရွှေဆောင်နှင့်လိုက်ဖက်သည့် ကောင်းဝါပျောင်း။

ထည်ထည်ငွေငွေ၊ ကြားကြားရားရား ရှုပ်တုကြီးများ
မထားနိုင်သည့် ဘိုးတော်များထံ ရောက်လျှင် ရွှေမှန်ပေါင်ပြင့်
သွင်းထားသော သူ့ရသေတီမယ်တော် ရှုပ်ပုံကားချပ်ကို တွေ့ရ
မည်။

သူတို့ကြောင့် ဖန်ပေါင်းချောင်နှင့် တုပ်ထားသည့်အရွယ်
အစား အမျိုးမျိုး သူ့ရသေတီမယ်တော်ရှုပ်တုများ အရောင်း
သွက်သည်။

သူ့ရသေတီမယ်တော် အစောင့်အရှောက်ခံရသည့် သမီး
တော်ဟု အဆိုပြုလိုက်သောကြောင့် တတ်နိုင်သူက ရှုပ်တုကြီး
ကြီး၊ မတတ်နိုင်သူက ရှုပ်တုသေးသေး ဝယ်ရပြီပေါ့။

နေ့စဉ် စံပယ်ကူးကိုခွေ၍ ဆက်ရပြီပေါ့။

သူတို့လက်ထက်မှာ တီထွင်ချက်များလည်း ပေါ်ထွက်
သည်။

၁၅၆ ၀ ကျော်ကြသန်း

ထိုတံပုဒ်ချက်ကို အဘယ်မည်သော ဘိုးဘော်၊ အဘယ်
မည်သောဂိုဏ်းဆရာက ဇလိုက်သည်ကိုမူ ယနေ့အထိ စူးစမ်း
လေ့လာရှာမရသေးပါ။

သူ့ရသေ့တိမ်ဖော်ကို ခိုးတစ်ဝါးပုံရိပ်မြင်ချင်သလား။

သူ့ရသေ့တိမ်ဖော်နှင့် အိမ်မက်တဲမှာ ကိုယ်ထင်ပြုသည်ကို
မြင်လိုသလား။

သူ့ရသေ့တိမ်ဖော်နှင့် မနော ဆက်သွယ်မှုက တစ်ဆင့်
စကားပြောလိုသလား။

သူ့ရသေ့တိမ်ဖော်ကိုယ်တိုင်ကြားပြီး၊ လဲလျောင်းသွားသည့်
ပုံရိပ်ထင်သည်ကို တွေ့လိုသလား။

အမြဲတမ်း ကိုယ်နှင့်မကွားစောင့်ရှောက်မှုကို ခံချင်သလား။

မတွေ့ရမည် မြင်ရမည်ဟု ရဲရဲကြီး အာမေခံချက်ပေးသည်။

လုပ်ရမည့်ကုန်စဉ်နည်းလမ်း ပေးသည်။

အဲဒီတီထွင်ချက် ပေါ့လားသည်မှာ ဘောဘိုဘိုး၊ ဘိုးတော်
ဟို၏ လက်ထက်တွင်ဖြစ်၏။

အရှိုအမှန်နှင့် မရှိမမှန် ၀ ၁၅၇

သူ့ရသေ့တိမ်ဖော်နှင့် တွေ့ချင်ရင် လုပ်ရမည့် လုပ်နည်း
(၀၇) ကျင့်စဉ်ကို လမ်းညွှန်ပေးသည်။

(* * *)

သူ့ရသေ့တိမ်ဖော်

- ဤ... ဝိဇ္ဇာကတ္တယ၊ သဗ္ဗန္တိ

သဗ္ဗသိန္ဓိ၊ သုခါဝဟံ၊

ဇိဝ္ဗဂ္ဂေ၊ မေနိတိ၊ ဒိသ္မာ၊

မန္တန်ဒေတု၊ သူ့ရသေ့တိ။

(ထတ်မှီထက် အသံထွက်ကို မှုတည်ရေးပါသည်။)

(* * *)

၁၅၀ (၈) ကျော်ပြသနား

သုရသတီပုတီးစိပ်၊

ဥပြဲ-သုရသတီစား၊ မေမာတာ၊

မာတာစမေ၊ သုရသတီ၊

အနကပ္ပံ၊ ဥပဋ္ဌနံ၊

ပိယံခေးတု၊ လောဘ်ခေးတု၊ ဣဏိန်ခေးတု၊

သုရသတီ၊

(* * *)

ဆရာတော်၊ သမားတော်ကြီးများ၏ ဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုး ပုတီးစိပ်အမျိုးမျိုး၊ နဝပေတုင် သာဒိဏ်သည်ကို တေတုရပါ။

သုတ္တံသာသာသုတ္တံ တီထွင်ထားသည့် "ဂါထာ" နှင့် "ပုယံးစိပ်" ဖြစ်ပါထိခိုက်သည်။

လုပ်ငန်းလမ်းညွှန်-

သက်သက်လွတ်စား၍ (၉) ရက်အခွင့်အာဏ်ရမည်။

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် (၈) ၁၅၅

အိမ်ထောင်သက်ဖြစ်လျှင် ကိုရက်များအတွင်း ခင်ပွန်း ဖြစ်သူနှင့် ကင်းကင်းရှင်းရှင်းခနုရမည်။

အကြောင်းကြီးငယ်ခေါ်ဘဲ ဟိုဟိုသည်သည်မသွားရ။

အခွင့်အာဏ်ရမည်နှင့် သုရသတီမယ်တော်အတွက် အထူးပွဲဆက်ရမည်။

အထူးပွဲဆိုသည်မှာ ဖီးကြမ်း၊ ရခိုင်ငှက်ပျောနှင့် ပြင်သည့် ပွဲမျိုးမဟုတ်။

စတုရန်းပုံ-လေး

ဝေဖီးဖီးရွှေငှက်ပျောသီးနှင့် ပြင်ရမည့်ပွဲများဖြစ်လျှင်လည်း (၈)

ဟိုထုန်းကတော့ ရွှေငှက်ပျောသီးကသည်း ဈေးသိပ်မကြီးသေး။

ယနေ့ ဈေးနှုန်းနှင့် ဆိုလျှင် ပွဲကစားပွဲစာအတွက် ထောင်ဂဏန်းခိုက်သွားမည်။

ပွဲကို ကိုယ်တိုင်းမှာ ကိုယ်မပြင်ရ။

ပွဲပြင်ပုံ အများအပွားဖြစ်နိုင်သော ခွင့် ဆရာက ပွဲပြင်ပေးမည်။ သည်အတွက် ဆရာကို ကျသင့်သောငွေ ပေးရမည်။

ဂါက အတွက်တစ်ကွက်၊
 ဖာပိဋ္ဌာန်အောင်လျှင် ပဝါဆက်ရမည်၊
 ဂါက အတွက်တစ်ကွက်၊
 အိမ်မှာ ခုပ်တုနီလျှင် နေ့စဉ် စံပယ်(၉) ကုံးဆက်ရမည်၊
 တစ်နေ့လျှင် သူရသထိဂါထာ ကိုးခေါက်ရွတ်ရမည်၊
 သူရသထိပုတီးစိပ် ကိုးပတ်စိပ်ရမည်၊

သူရသထိဂါထာ၊ ရွတ်သည့်အခါနှင့် ပုတီးစိပ်နေစဉ်အခါ
 အာရုံထဲမှာ မယ်တော်ရုပ်ငုံလွှာ ပေါ်ထင်လာအောင် အာရုံ
 စူးစိုက်၍ ရွတ်ရမည်၊ ပုတီးစိပ်ရမည်။

“ကဲ...လုပ်နိုင်ပါ့မလား၊ သုပ်နိုင်ရင်တော့ မယ်တော်က
 ရာသက်ပန် အနီးကပ် ဓောင့်ရွှောက်လိမ့်မယ်၊ တစ်စုံတစ်ခု
 အရေးကြုံရင် မယ်တော်ကိုသာ တလိုက်၊ ဧည့်ကြိုနေလေ့အဆင်
 အခဲတော့အားလုံး ဒီနိုးကြာဖက်ပေါ် ခေမတင်သလို ကင်းစား
 သွားလိမ့်မယ်၊ တကယ်လုပ်ကြည့် တကယ်တွေ့ရမယ်၊ မယ်တော်
 က အမွှေးနဲ့ပေးလိမ့်မယ်”

မိမိအနားမှ လျှပ်တစ်ပြောက် အနိပ်လှုပ်ရှားသွားသည်ဟု ထင်
 လိုက်တာတို့၊ အိပ်မက်ထဲမှာ ထင်ထင်ရှားရှားပိုရိပ်ပေါ်တာတို့

စိတ်ချွင်း ဆက်သွယ်ပြီး စကားပြောလိုက်ရတာတို့ ဆိုတာက
 စိတ်ကို လှုံ့ဆော်နှိုးဆွပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

မိမိ အလွန်အမင်း စွဲလမ်းသည့်အကြောင်းဖြစ်ရပ် အိပ်မက်
 ထဲသို့ ဝင်လာသည်မှာ သဘာဝသဘော။

မိမိခနဲ တွေ့လိုက်သလိုလို၊ အနံ့အသက်တစ်မျိုးမျိုး ရလိုက်
 ထည့်ဟုထင်တာက စိတ်၏ လှည့်စားမှု ကို ခံလိုက်ရသည့်
 သဘော။

အိပ်မက်ထဲတွင် မတွေ့လိုက်ရဟုဆိုခြားအံ့။

“ဂါထာရွတ်တာ၊ ဌာန်ကရိုက်မကျလို့ ပုတီးစိပ်တာ
 ကာရံမမိလို့ဟု အခြေစကား ပေးဖို့ကသူတို့မှာအဆင်သင့်”

ယူတခေ လုပ်ကြည့် သုတိုင်း လိုလိုကတော့ တွေ့ရသည်ဟု
 ပြောကြပါသည်။

“ဘာအနံ့နှင့်အသံတူသော အမွှေးနံ့ကို ထင်ထင် ရှားရှား
 ယူသည်”

“အိပ်မက်ထဲမှာ သေသေချာချာ ထင်ထင်ရှားရှားကိုတွေ့ရ
 ယည်။

၁၆၂ (၈) ကျော်ပြဿနာ

“ပုဂံးစိပ်နေတုန်း အနားမှ ဝုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် မှီနေ သည်ဟုခံစားသိ သိနေသည်”

ဆရာ၏လှုံ့ဆော်မှုနောက်သို့ မနားနှင့်အပြော တွဲပါးပြု ခဲ့ကြသည်။

ဘုန်းကြီးရှမ်းနှင့်လောလူး ပမာကောင်းသို့နှုတ်ဟု ပြောမည် သာပါ။

(* * *)

ဒုတိယနည်းကတော့ လုပ်ဖို့မလွယ်၊ အတောင့်ကိုကပ်ခံ သည်။

- မိမိမှတစ်ပါး အခြားသော အိမ်သူအိမ်သားများပင် ဖြတ်သန်းမသွားနိုင်သော သီးသန့်နေရာဖြစ်ရမည်။
- ကိုနေရာတွင် မိမိမှတစ်ပါးအခြားသူများ လဲလှောင်း အိပ်ကော်ခြင်း မပြုရ။

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် (၉) ၁၆၃

- မိမိနေရာ၏ ညာဘက်တွင် မယ်တော်အတွက် သီးသန့် နေရာ ပြင်ဆင်ထားရမည်။
- မယ်တော်အတွက် သီးသန့်နေရာ ခေါင်းရင်းဘက်တွင် ပွဲထိုးထားရမည်။
- ဖျာအသစ်၊ ခေါင်းအုံးအသစ်၊ ခေါင်းအုံးစွပ် အသစ် ပြင် အိပ်ရာ ပြင်ဆင်ထားရမည်။
- ဖျာပေါ်တွင် စံသယ်ပန်းများ ဖြန့်ကြဲခင်းထားရမည်။
- သီးသန့်နေရာဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး အခမဲ့ နံ့သာများ ထုထင်းနေစေရမည်။
- စားစိနွှာန်ရက်အတွင်း အိမ်သူအိမ်သားများနှင့်အလှပ လာလှပ အပြောအဆိုများ မပြောဆိုမိသော အခါ ရှောင် ကျင့်ရမည်။
- အိမ်မှကိစ္စတစ်ခုမျှနှင့် ကင်းရှင်းစွာ နေရမည်။
- ပြင်ပသို့ သွားသွားလာလာ လှိုင်းဝေလုပ်ရာ အိမ်နှင့် သမာဓိတိန်းသိမ်းပြီးနေရမည်။

၁၆၄ (၆) ကျော်မြသန်း

မယ်တော်အတွက် သီးသန့်နေရာတွင် စံပယ်အခင်က
အဟောင်းအသစ်နေစဉ် လဲပေးရမည်။

ထိုသို့ပေးသည့် နည်းလမ်းတစ်ကိုင်း တစ်သေဝေမတိမ်း လှူ
နိုင်ရမည်။

“အဓိဋ္ဌာန်ရက်အတွင်း တစ်ရက်ရက်မှာ

စံပယ်ခင်းပေါ်မှာ မယ်တော်ထိပ်သွားသည့်

ကိုယ်ထင်နေရာကို အထင်အရှားတွေ့ရမည်။

လူတစ်ယောက်အိပ်စက်သွားသည့် ဝံ့ထူကန်ကို

ခေါင်းဆုံးပေါ်မှာပါတွေ့ရမည်”

ဟုတ်၊ မဟုတ်အငြင်းပွားစရာမလို။

မဖြစ်နိုင်ရာသောဟု ထုတ်ဖော်ပြောရမည်ပါ။

ထိုသို့လုပ်၍ ထိုသူဖြစ်ဖူးသည်ဟု သူတို့ကတော့အနိုင်အပေး

ပြောကြသည်ထားတို့တော့။

အာရှီအမှန်နှင့် မရှိမမှန် (၆) ၁၆၅

ပိဋကတ်သုံးပုံစောင့်သည်ဆိုသော သူရဏီဘီ မယ်ဘာဝ်
အကြောင်း ခြောက်ကြရာအောင်။

(* * *)

ဆက်လက် ရေးသားမည့် သူရဏီဘီနှင့် ပတ်သက်သော
အကြောင်းများမှာ စာရေးသူ၏အယူအဆ၊ အတွေ့အခေါ်
သဘောထားမဟုတ်ပါ။

ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓစာပေ၊ ကျမ်းဂန်အရာတွင် နှိပ်စပ်ကျွမ်းဝင်
သည့် စာရေးတတ်ကြီးများ၏ ဟောပြောချက်နှင့် အဆုံးအမ
ပြုဝါဒများကို နားထုဖတ်၍ မှတ်သားရသည်များကို တစ်ဆင့်
ပါးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထကယ်တော့ သူ့သမာဏီမှာ မြန်မာနတ်မိဖယ်မဟုတ်။

ဗြဟ္မဏဝါဒီများ ကိုးကွယ်သည့် ကုလားနတ်။

ကုသုဒ္ဓါလို့ အသံထွက်မှာ “ခီရလတ်”

၁၆၆ (၈) ကျော်ပြဿနာ

ပြန်ဟာတို့၏ အစဉ်အလာအရ ငိုခဲ့ဖူးသည်ဟူသော အတွင်း
(၃၇)ပင်း၊ အပြင်(၃၇)ပင်း၊ ဝန်း(၉၇)ပင်း၊ (၁၀၁)ပင်း
သော နတ်စာရင်းဝင်ပဟုတ်ပါ။

ဘယ်သောအချိန်ကာလက ကုလားပြည်မှ ရောက်လာသည်
ဆိုသည်ကိုမူ အမှတ်အသားမပေးစေပါ။

ဝေဟင်ထမ်းကလား၊ ခရုလမ်းကလား၊ ကုန်းလမ်းကလား
ဆိုသည်ကိုလည်း ပြောနိုင်သူရှိလိမ့်မည် မထင်ပါ။

ရောက်နေတာတွေ ကြားပါပြီ။

ဘယ်သူပင်ဆိုဆို။

သူ့ရသေ့တို့နတ်မိဖုရားမြန်မာပြည်တွင်းအထင်ကရသီဟနန်း
နေရာထပ်နေရာရခဲပြီကိုတော့ မည်သူမှ ငြင်းခွက် မထုတ်နိုင်
ပါလေ။

“ကျေးဇူးရှင် လဲကုန်း အရှင်ဉာဏိထရာ အရာတော်တရား
ကြီး”

- မြေခက်ထပ်ကြီးဘုရားတွင် ဟောကြားခဲ့သည့် တရား၊
ဝေဟင်တို့ နာကြားမှတ်သားလိုက်ရ၏။

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် (၉) ၁၆၇

- ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ထိုဘုရားပွဲတွင် နတ်ကိုးကွယ်မှု
သူ့ရသေ့တို့ကိုးကွယ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ တိုရှင်းလို့ရင်း ပြတ်
ပြတ်ထင်ထင် ဟောကြားခဲ့သည်။

တရားနာတွေထဲမှာ နတ်ကိုးကွယ်သူတွေ ဘယ်လောက်များ
ပါလို့ကံမလဲလို့။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဘယ်လူ့မျက်နှာကိုမှ မသောက်၊
ရှင်တော်တရား မျက်နှာသော်ကို သောက်ပြီး ကွက်ကွက်ကွင်း
ကွင်း၊ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း၊ ဆင်းထင်းဝင်းဝင်းကြီး ဟောကြား
သွားခဲ့ပါသည်။

- ဝါ၊ရင်းတုတ်နဲ့ စိုက်သတ်ခံရလို့ ကယ်ပါယူပါတစာစာ
အော်ခိုင်း အသေဆိုးနှင့် သေသူကလည်း နတ်ပြန်။

- အရက်အလွန်အကျွံ သောက်ပြီး အန်ဖတ်ဆို သေသူကို
လည်း နတ်ဖြစ်ဆယ်လို့ပြောကြ။

- အမူးသမားတွေ အကြိုက်ပေါ့။

- သူတို့သေရင်နတ်ပြန်မှူးကုံး။

- အရှင်လတ်လတ် မီးအပူဘိခံရပြီး သေသူ တင့်တယ်ပိုလည်း နတ်အဖြစ် ကိုးကွယ်ကြ။
- တင့်တယ်နှမ သိုးပန်လှ (တစ်နေ့ အရာသုံးခါပြောင်းသည်)က မုန်မိဖုရားဖြစ်၊ နန်းတွင်းကျွန်းခေချခါ၊ ကုန်းတိုက်သူတွေကြောင့် ဘုရင့် မျက်နှာသာအဖေမခံရလို့ စိတ်ညစ်ပြီး အင်းဝဆွေမျိုးများရှိရာသို့ ပြန်လာ။
- ခရီးကြမ်းနှင်လာရသည့် သိုးပန်လှ၊ အင်းဝရောက်အတွက် ပင်ပန်းမှုဒဏ်ကြောင့်သေ၊ ဟော သူကလည်းနတ်ဖြစ်။
- နှစ်နှစ်သမီးလေး မနှဲမိကို ဆွေမျိုးတွေကမွေးထား။ လွမ်းဖျားလွမ်းနာကျပြီးသေ၊ သူကလည်း နတ်ဖြစ်ပြန်ရော။
- ခုလောက်ဆို ဆံဖြူသွားကျိုး အမယ်တို့ကြီးအရှင်၊ ကျော်လွန်ရှုံ့မက အရိုးပါဆွေးနေပြီ၊ ခုထိကလေးပဲဟု ပြောပြီး ကိုးထွယ်နေကြ။
- ရေလမ်းသွားတဲ့လူက ခရုနှစ်သေတဲ့လူကို အားကိုးကြတယ်။

- အုန်းသီးကို ကန့်လန့်ကာကား၊ ဘာဖြစ်လိုလဲ၊ မီးနဲ့သေလို့ မီးကိုကြောက်တယ်။
- ကိုယ့်အိမ်မှာ မီးဆွဲပင် သူက အလျင်ပြေးမှာ။
- ကမောက်ကမအတူ သတိထားကြနော့။
- အင်္ဂုထဲမှာ ကိုယ်မပါစေနဲ့။
- “ဒါမင်းကျွန်း ဦးရှင်ကြီးတို့က (၁၇)မင်းထဲမှာ မပါ၊ သူတို့နှစ်ယောက်ပါ ပေါင်းထည့်ရင် (၉၉)မင်းပေါ့။
- လူစင်စစ်က ဘယ်မှာ ရှိမှန်း မသိတဲ့ မင်းကလေးနဲ့ လက်ထပ်။
- ကဲ...ကမ်းကုန်ပါလေရော။
- ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှုမက ဘုရား၊ ဘုရား၊ ရတနာသုံးပါး။
- ကြားနာသင်ယူရမှက “သုတ္တန်” “ဝိနည်း” “အဘိဓမ္မာ”
- ပိဋကတ်သုံးပုံအနှစ်မှာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ

“တင်းလုံပလိုက်မိဒေဠု၊ ကိုယ် ဘယ်လမ်းပေါ် လျှောက်
နေကယ်ဆိုတာကို မေ့ခဲ့သလျှင်သောတတ်နှင့် ခင်ခြင်”

နောက်တစ်ခုက သူ့ရယ်တီ...

- ပိဋကတ်စောင် နတ်သမီးတဲ့၊
- ဟော လုပ်ကြံပြန်ပြီး
- ပိဋကတ်ကိုဘကယ်စောင်တာက သူ့က၊ ဗုဒ္ဓမေထဝရီများ
ပါ၊ ပရိယတ္တိဝန်အောင် ဆရာတော်ကြီးများ၊
- သူ့ရယ်တီနတ်သမီးက ကုသားပြည်ကနတ်သမီး၊
- ဗုဒ္ဓရဲ့ ပိဋကတ်ကို သူ့ကဘာလို့စောင်ရမှာလဲ၊
- စဉ်းစားကြည့်နော်၊ ပေါ့ပေါ့မေ့တွေးနဲ့၊
- သူ့ရယ်တီဆိုတာ ကုသားပြည်က မြစ်ကလေးတစ်ခုရဲ့
နာမည်၊
- ရေစီးတလွန်သန့်ပြီး သာယာနားပျော်ဖွယ်အသံထွက်တဲ့
ဆွဲရတီဖြစ်၊
- သူတို့ဆီမှာ မြစ်ဆိုးခွောင်းတို့ ကိုးကွယ်ကြတယ်၊

- မြစ်နတ်သမီးလို့ အယူရှိပြီး နေရာပေးကိုးကွယ်ကြတယ်၊
- ဝီရောကတော့ စိတ်ကူးနဲ့ ပုံဖော်ပြီး အရုပ်ထုကြတယ်၊
- သေးသေးသွယ်သွယ် လှလှပပ နတ်သမီးပုံပေါ့၊
- ဟင်္သာစီးတယ်၊
- ဇေဓင်သုံးပုံကို သက်ထဲအတင်းထည့်တယ်၊
- သူ့ရယ်တီကို ဝိသုဒ္ဓိနတ်မင်းကြီးက တော်ကောက်
တယ်၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်မင်း မူလက မယားကြီးနှစ်ယောက် ရှိ
တော့ သူ့က သုံးယောက်မြောက်ပေါ့၊
- ကိုးကွယ်ရာ အစစ်ချီပါလျက် ဘာဖြစ်လို့ အပိုကိုးကွယ်
ရာကို ကနေကြတာလဲ၊
- ကိုးကွယ်ရာများရင် ဘေးဖြစ်တယ်၊

(* * *)

သူ့ရယ်တီနတ်သမီး ကိုးကွယ်မှု၊ သူ့ရယ်တီဂါထာရူပတို့
မှာ သူ့ရယ်တီသည် ပိဋကတ်သုံးပုံစောင် နတ်သမီးဟူသော ယုံ

ကြည်မှု၊ လေ့လာပြီး ပိဋကတ်တော်နှင့် ခေလျော်ညီကြောင်း၊ ဆရာတော်ကြီးများက စဉ်ဆက်မပြတ် အဆုံးအမ ဩဝါဒပေးနေကြသည်။

သို့စဉ်လျက် ဘိုးတော်ဘွဲ့က ရှင်ဘော်တို့နှင့် ဆရာဟော်ကြီးများ၏ အဆုံးအမကို မျက်နှာမပြုလျက် သူ့ရယ်တီတို့ကိုးကွယ်မှုကို ရှေ့တန်းတင်နေကြသည်။

ပိဋကတ်တော်လာ စာပေကုမ်းဂန်များတွင် မပါရှိသော သူတို့ တီထွင်ထားသည့်ဂါထာတော်၊ ပုထိုးစိပ်နည်းတို့ ပေးပေးနေကြသည်။

ရွက်စားကွက် ဖော်နေကြသည်။

ဂန္ဓာရီ ပညာလမ်းကြောင်းနှင့် သူ့ရယ်တီတို့ တွဲစပ်ပေးလျက်ရှိနေကြ၏။

မိမိတို့ ကိုယ်ကျိုးစီးပွား ရှာမှုအတွက် သားသနာတော် ညစ်နွမ်းအောင် လုပ်ဆောင်နေကြ၏။

သူတို့ကား တစ်တစ်ဖန်များ ဖြစ်နေကြသည်ကို လူတို့ ကိုယ် သူတို့ သတိမမီ ခါးစေ့။

သူ့ရယ်တီနတ်သမီးနှင့်ပတ်သက်၍ “တရုတ်တစ္ဆေတိလောကသာ၊ ဆရာတော်တရားကြီး”က ရှင်းလင်းပြောသော စွာ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပေသည်။

ဖတ်ရှုမှုတံခုံ သဘောမမူဘဲ ခံယူချက်သဘောထားပြောင်းလဲရန်လည်း လိုအပ်ပါသည်။

တစ္ဆေတိလောကသာ၊ ဆရာတော်ကြီးက...

- သူ့ရယ်တီ ဟူသည်မှာ အိန္ဒိယမြောက်ပိုင်း၊ ပန်ဂျပ် ပြည်နယ်အတွင်းရှိ မြစ်တစ်ခု၏နာမည်ဖြစ်သည်။
- ထိုမြစ်ကို ရှေးဟိန္ဒူအာရီယန်များ အတွတ်အမြတ်ထား ရာမှမြစ်ကို နတ်တစ်ပါးအနေဖြင့် ကိုးကွယ်လာကြသည်။
- ဣတ္တိလိင် (သဒ္ဓါ) မြစ်နုစီမှ နတ်သမီးဖြစ်လာတာ သို့သော်ဖြစ်သည် သူ့ရယ်တီနတ်သမီးမဟုတ်တော့ဘဲ ငြိဟွာကြီး၏ငှက် ဖြစ်လာသည်။
- ကဗျား လင်္ကာ၊ စာပေ ပညာတို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်စွမ်း ဟု ယူဆလာကြသည်။

- လူကြောင့် ငြိမ့်သောအခါတို့ကို လိုမိမိအားကွယ်လာသည် ဟု မှတ်သားရသည်။
- သူ့ရယ်တို့မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် လုံးဝမသက်ဆိုင်။
- ငြိမ့်သောအခါနှင့် ဆိုင်ရာနတ်သာဖြစ်သည်။
- ငြိမ့်သောတို့၏အန္တရာ မန္တရတို့ကို လက်ခံသော မဟာယန ဗုဒ္ဓဘာသာတို့ကလည်း သူ့ရယ်တို့ကို လက်ခံ ခဲ့သဖြင့် မြောက်ပိုင်း ဗုဒ္ဓဘာသာ တွင် အတန်ကြာကပင် သူ့ရယ်တို့ကို ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။
- နီပေါပြည်တွင် ယခုအထိ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်များနှင့် အတူမဟာယန၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များလည်း သူ့ရယ်တို့ကို ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။
- မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့အနေဖြင့် ပိဋကတ်သုံးပုံစောင့် မယ်တော်ကြီးဟု ဖြစ်လာရသည်မှာ ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။
- သက္ကတ၊ အလင်္ကာကျမ်းကို အဖို့ပြု၍ သီဟိုကျွန်း အရှင်မဟာသီဟရက္ခိမဒတရ်သည် ဟောတော်မူ (၂၂၆) အလင်္ကာ) ကျမ်းကို စီရင်ရာတွင်

- သက္ကတအလင်္ကာကျမ်းက ဝါယံ-ပေဇင်သုံးပုံစောင့် နတ်သမီးတို့ ရှိမိုးအကာပြသကဲ့သို့။
- “သရဏံ ပါဏိနိဝါဏီ မဟိုဏ်၊ ယတံပန” ဟု ဘုရားတော်တော် ပိဋကတ်တော် တည်းဟူသော သူ့ရယ်တို့နတ်သမီးသည် အကျွန်ုပ်၏ စိတ်နှလုံးကို နှစ်သိမ့်ပါစေဟု တင်စားလိုက်သည်။
- ထိုစကားအမြောက်ဖြင့်ပင် သူ့ရယ်တို့သည် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓနယ်ပယ်သို့ ရောက်လာပြီးသဖြင့် ပိဋကတ်သုံးပုံကိုစောင့်ကြပ်သော သူ့ရယ်တို့မယ်တော် ဟု ဖြစ်လာခဲ့တော့သည်။
 - အမုန်အားဖြင့် ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဖည်သည် နတ်သား နတ်သမီး၊ နတ်ငြိမ့်သောများက မစောင့်။
 - ပိဋကတ်အာဇာနည်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတော် ရဟန်းတော် သံဃာတော်များသာ စောင့်ကြပ်နေပါသည်။
 - ထေရဝါဒ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့အနေဖြင့် သူ့ရယ်တို့ကို ယုံကြည်စိတ်ချရသည်။ ရွတ်ဆိုနေရန်မလို။

- သူ့ရသထိဂါသာအစစ်ပစ္စည်းလည်း ဗုဒ္ဓစာပေ၌မရှိ။
- ဘုရား၊ တရား၊ ရတနာသုံးပါးမှ တစ်ပါး အခြား ကိုးကွယ်ရာမရှိပါ။

ဆရာတော် ဘုရား ကြီး ၏ ခြေ ခြေ မြစ် မြစ် ရွှိ ခသာ ကျီးကြောင်းပြ လမ်းညွှန်ဩဂါဒကို နှလုံးသားတူင် စွဲထင် လျှင် ကိုးကွယ်ရာအများ စက်ဝန်းထဲမှ လွတ်ကင်းပျော်ကို သဘိ ပြုဆင်ခြင်ရမည်ပါ။

- ကိုးကွယ်မှုများလျှင် တဝံနာမည်း၊
- ကိုးကွယ်မှုမှန်လျှင် တဝရင်းဆန်မည်း၊
- ဘိုးတော် မယ်တော် ဆိုသည်မှာ တကယ်မရှိ၊
- တကယ်ရှိသည်မှာ မိခင်၊ ဖခင်၊
- မရှိသည့်နောက်ကို လိုက်မည့်ဘုရား တကယ် အချို့ကို ကိုးကွယ်ပါ။ လုပ်ကျွေးသမှုပြုစုပါ။ ဓမ္မစိတ္တအကျိုး ခံစားရပါမည်။

(* * *)

ဟိန္ဒူမိတ်ဆွဲတစ်ယောက်အား မေးကြည့်ဖူးသည်။

- ဗြဟ္မကင်္ဂါဒ(ဟိန္ဒူဝါဒ)ဟိန္ဒူတွေကဘာ့ယုံယုံကြည်ကြည် ကိုးကွယ်ကြသည့် မှန်ဆင်းရှင် နတ်သမီးတစ်ပါး ဖြစ်သည်။
- သီးနှံတွေ မြစ်လွှမ်း အောင်မြင်အောင်၊ မိုးမှန်အောင် စီးပွားလာဘ်လာဘ ရှင်လန်းအောင် အားမှန်သောများ နှင့် ဆီမီးခွက်ထွန်းပြီး ပူဇော်သကဲ့သို့။
- မဟာဗြဟ္မဏမင်းနှင့် သူ့ရသထိဂါ တစ်တွဲ။
- ဝိဿနီးနတ်မင်းကြီးနှင့် လက္ခပီ(လက်ချမ်း)ကတစ်တွဲ။
- သီာ(သျှော)နတ်မင်းကြီးနှင့် ပရာဂတိက တစ်တွဲ။
- ထိုသို့ထဲ့ထဲ့မှ အတွဲလိုက် ရုပ်တုထုပြီး ကိုးကွယ်ကြသည့် ရှိသလိုမိအားသန်ရာကိုသီးခြားစီရုပ်တုထုပြီးကိုးကွယ်ကြသည့် လည်းရှိသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ဟိန္ဒူတွေက သီဝနတ်မင်းကြီးနဲ့ ပရာဝက်ကို ကလေးထား ပသကိုးကွယ်ကြတယ်။ သူ့ရယ်ထိနဲ့ မြန်မာတွေက ဘယ်လိုဆက်နွယ်တယ်ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော်တို့လဲမသိဘူး။”

(* * *)

ကျေးဇူးရှင် မင်းကုန်း တီပိဋကဆရာတော်ဘုရားကြီးကလည်း ကိုးကွယ်မှုဝန်စင်ရေးအတွက် ဤသို့လမ်းညွှန်အရေးအပေးတော်မူခဲ့သည်။

“ဘုရားဟောကျမ်းဂန်၊ ပိဋကတ်တော်မှာ သူ့ရယ်ထိ မယ်တော်မပီးဘူး။ ဟိန္ဒူပြုဟူမယျားကို မလှုပ်နိုင်တော့ အရိုးစုံချည်ထုတ်ထားတဲ့ ဝေဒကျမ်းက လာတာဘေးပြုတယ်။ ဝေဒကျမ်းအချုပ်ကတော့ နတ်ပူဇော်တဲ့ ကျမ်းပါ။ နတ်တွေက မပေးသရ၊ သီဝ၊ ဘရီဟ္မာ၊ ဝိသနီ၊ ဣ၊ ဝရုဏ၊ ပရာဝေဟီ စတဲ့ နတ်တွေပေါ့...”

“ရှာစောင်နတ်၊ အဂ ဝေထိအထိသူတို့ကိုးကွယ်ကြတယ်။ တယ်က ပိဋကတ်သုံးပုံစောင်ရမှာလဲ။ ဝေဒင်ကျမ်းစာတို့ကို နတ်ဝေပီပဲ...”

“သူ့ကို ပူဇော်ဖြစ်စေရောင် ပိဋကတ်တော်နဲ့ ဆွေမျိုးအပ်ပြီး နားထွည့်ပါးလှည့်နဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာအစစ်ထဲ ရောနှောရိုက်ညှင်းလိုက်တာ ဘာကြီးတို့ရဲ့၊ ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ တစ်ခြားနီပဲတာ။”

(* * *)

ဘိုးတော်အမည်ခံများမှာ သူ့ရယ်ထိကိုးကွယ်မင်းတော်တန်ခိုး ပို့၍ ရိုက်စားကွက်ထင်ကြသည်။

ကွန်မြူးနစ်တစ်ပြည်လဲ ဘိုးတော်တစ်ပိုင်း ဝေဒင်ဆရာ တစ်ပိုင်း စန္ဒီအာဆောင်ကို တီထွင်ခဲ့သည်။

သူနှင့်က ပြောမနာဆိုမနာ၊ နိုင်ငံရေးလုပ်ဖော် ဟိုင်ဖက်၊ အလင်းဝင်ရောက်ပြီးနောက် ကိုယ့်အလုပ်နှင့်ကိုယ် လှုပ်ရှားနေရစ်သောကြောင့် ပဆို့ဖြစ်ကြ။

တစ်နေ့ မိတ်ဆွေဘယ်ယောက်ထံမှ သူ၏သတင်းကို ပြောရင်း လိုက်ရသည်။

၁၈၀ (၈) ကျော်ငြိမ်း

ကိုယ်လူကြီး ထပြန်ကီ ခံသွက်နိုင်သောက်စေအောင် နိုင်းစိုင်းလည်နေသည့် တပည့်တပန်းများနှင့် အလုပ်ရှင်နေသည်ဟု။

“ကိုယ်လူ ဆိုသွားရင် အင်းကလိုအပြောအဆိုပုံစံမျိုးနဲ့ မဆက်ဆံနဲ့နော်၊ အများရှေ့မှာ လေးလေးစားစား ဆက်ဆံနာမည်လဲ ပြောင်းသားစာယ်၊ ညဘက်သွားတာ ပိုကောင်းတယ်၊ ညဘက်လူရှင်းတော့ အရပ်ပုံစံအတိုင်း ပြောဆိုဆက်ဆံလို့ ရတယ်”

“နေစမ်းပါဦး၊ ခု ထွက် ဘာဖြစ်နေလို့လဲ”

“ဘေဇင်အကျော် ဘိုးတော်လေ”

နားရှိလို့သာကြားလိုက်ရသည်။ သူလိုပုဂ္ဂိုလ်က ဝီဒေလောက် ထိအောင် ဖြစ်သွားပြီဟိုးဟု မှတ်ချက်ချလိုက်ရသည်။

စာရေးသူတို့ထက်ပြင်းထန်သည့် ရုပ်သင်္ဘောကြီး။

ခုတော့

အိမ်ကိုရောက်သွားသည်။

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် (၈) ၈၈၁

ဘိုးတော်အယောင်ဆောင်တွေကတော့ ထုံးစံအတိုင်း အိမ်ရှေ့ ညှော်နဲ့အိမ်ဝက်ကျော်ကျော် နေရာယူထားသည်။

‘သူ့ရှေ့မှာ အမျိုးသမီးကြီး တစ်ယောက်နှင့် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် ကလေးမလေး တစ်ယောက် ကျုံ့ကျုံ့ယုံ့ယုံ့ ထိုင်နေကြသည်။’

နောက်အပ်အထူညှပ်ဝင်ရန် စောင့်နေသူ လေးဦးလည်းရှိသည်။

အားလုံး အမျိုးသမီးတွေချည်း။

ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ထိုင်နေသူက နှစ်ဦး။

ထီးတိုးစကားပြောနေသူက နှစ်ဦး။

ကိုယ့်ခဲဘာကြီး၏ရှေ့တွင် ထိုင်နေသူနှစ်ဦးထက် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် အမျိုးသမီးသေးမှာ ခေါင်းစောက်င်ပြုံးအိုင်နေလည်။

စကားအဆက်မပြတ်ပြောနေသူမှာ မိခင်ဖြစ်ဟန် ရှိသူအမျိုးသမီးကြီး။

၁၈၂ ၀ ကျော်ပြင်ဆန်း

“သမီးကစာလဲတော်ပါတယ်၊ ကြီးလဲကြီးစားပါတယ်၊ ပီရိယာလွန်လို့တောင် ကားယူဂျပါဘယ်၊ စားစားပွဲကျရင်ဘယ် လိုပြန်သလဲသိပါဘူးဆရာရယ်၊ စာမေးပွဲဖြေမလို့ ထိုင်လိုက် ဟာနဲ့ ခေါင်းမူးပြီး စေတနာပေါ့၊ မေ့ကုန်တော့တာပဲ”

“သိပါတယ်လေ၊ ဒါမျိုးတွေကို ကျွန်တော်တို့ကြောအဖေ တွေကြုံနေရတာပဲ၊ အပ ပခယာဂလေး နည်းနည်းပါးပါး ရှိနေတာပါ၊ ကျွန်တော် အားလုံး သိနေ မြင်နေ ပါတယ်၊ မကောင်းမှုနဲ့မတို့ပြန်စေကောင်းလို့ ကျွန်တော်သိနေမြင်နေတာ ကို မပြောအပ်လို့ မပြောတော့ပါဘူး၊ လုပ်စရာရှိတာကိုပဲ လုပ်ပေးလိုက်ပါမယ်၊ ဟောစီ စန္ဒီမယ်တော် အဆောင်ထဲ၊ နှယ်နှယ်ရရမဟုတ်ဘူးနော်၊ ကျွန်တော်တို့ဝါယာကို ဘုရားဖူး သွားတုန်းက စန္ဒီမယ်တော်ခွဲခွဲကျောင်းမှာ ကိုးရက်လုံးလုံး အမိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး စီရင်ခဲ့တာ၊ သိဖို့ဆင်ခဲ့တာမို့ ကျွန်တော်ရဲ့မိ ကြီး အားလုံးလိုက်မယ်၊ အခုဖြေမလို့စာမေးပွဲမှာ အဲဒီကိစ္စပေး အားလုံးရှင်းသွားကြရမယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်မတို့မှာတခြား တခြား ကြောင့်ကြပွင်သောက ဖြစ်စရာမရှိပါဘူး၊ ဟောစီသမီးလေး အတွက်ပဲ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေရတာပါ”

“ကဲ...အစ်မကြီးကဘေးဖယ်၊ သမီးက ရှေ့တည့်တည့်မှာ လာထိုင်၊ ဟိုတွေးသည်တွေး မတွေးနဲ့၊ စိတ်ကြည်ကြည်လင်လင် လေးထား၊ မျက်စိကို ထင်းထင်းကြီးဖဟုတ်ဘဲ လျော့လျော့ ငလေးပိတ်ထား”

ကျွန်တော်လည်း ဖတ်နေသည့်သဘင်းစာကို အသာချပြီး ဘားလုပ်မည်ကို သိချင်သောကြောင့် အာရုံ စူးရောက် သွား သည်။

ရဲဘော်ကြီးက စင်ပေါ်မှ ရေဖန်ခွက်ကိုယူသည်။ ပြီးတော့မှ ဓာတ်လုံးလိုလို ပြောင်ပြောင်လက်လက်အလုံး တစ်လုံးကို ရေဖန်ခွက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

အားလုံးငြိမ်သက်နေကြသည်။

အလှည့်စောင့်နေသူ အမျိုးသမီးကြီးများလည်း အာရုံ စိုက်နေကြသည်။

ရေဖန်ခွက်ထဲသို့ လက်ညှိုးနှင့်ပွေ့ပြီး ကောင်မလေး၏ မျက်နှာကို ရှေ့နှင့် တောက်လိုက်သည်။

ကောင်မလေး တွန့်သွားသည်။

မျက်စိဖိုဖိုပြီး ငြိမ်သက်စွာ နေ့စဉ် နှစ်ခါ သိုးခါ ရေနှင့် ကတေခက်ခံလိုက်ရသောကြောင့် သန်ပြီး တွန့်သွားခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

ပြီးနောက် လက်ညှိုးနှင့်ကောင်မလေး၏ ခေါင်းပေါ်သို့ နှစ်ကြိမ်၊ ကိုယ်ပေါ်သို့နှစ်ကြိမ်၊ ကြက်ခြေခတ်လိုက်သည်။

အသားတိုတော့မထိ၊ အဝေးမှ ကြက်ခြေ ခတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကောင်မလေးက ကြာကြာထိုင်နေရလိလားမသိ၊ ငြိမ်လက်နေသည့် ခန္ဓာကိုယ်မှာအနည်းငယ် ခရွှေလျှားသွားသည်။

အစီရင်ပို့ မပြီးသေးပါ။

ဒီတစ်ခါ သူ၏ညာလက်ဖခါးကို ကောင်မလေး ဦးခေါင်းပေါ်အုပ်၍ ပါးစပ်မှလည်း အသံထွက် ပန္နာနဲ့ရွတ်သည်။

မြန်မာလိုသက်သက်တော့မဟုတ်။

ဪ...အန္တာဓေဝီ။

သုံးကြိမ်။

“ဪ...”ကို ခင်ခေါင်းထဲမှ ကလိုင်သံဖြင့် အော်လိုက်သည်။

နေ့ကထပ် ရွတ်ဆိုသွားသည်မှာတော့ လျှောက် အတော် အလုပ်ပေးလိုက်ရဟန်ရှိသည့် တာသာကောင်း ဖန်ပျိုး။

ထိုသို့ ရွတ်ဆိုနေစဉ် သူ၏မျက်နှာမှာခက်ထန် တင်းမာနေသည်။

အသံကလည်း ခေါသသံမလွတ်သည့် အသံ။

“ကဲ...သမီး၊ မျက်စိဖွင့်လိုက်တော့၊ ရင်ထဲမှာ တင်းနေသလား။”

ကောင်မလေးက ခေါင်းညိတ်သည်။

“ကဲ...စိတ်ကို လျှော့လိုက်တော့၊ ခုချိန်ကစပြီး လမ်းကို စာမယ်သူမှ အနှောင်အယှက်ပေးလိမ့်မရတော့ဘူး၊ စိတ်ကို ကြည်ကြည်လင်လင်ထားပြီး စာကျက်၊ စာမေးပွဲဖြေ၊ စန္ဒာဓေဝီဆိုတာ ဉာဏ်ပညာကို ထက်မြက်အောင် လုပ်ပေးနိုင်စေရမယ်နဲ့ နုတ်သမီး၊ ဟုတ်ပါလား။”

ကောင်စီကလေးက ခေါင်းညိုဆဲလည်း

ပျော်ပေါ့မှ ငွေဖလားလေးကိုယူ၍ ကြေးပြားလိပ်ကလေး
ကပ်လိပ် နှိုက်ပေးလိုက်သည်။

“ဟောဒီအဆောင်ကိုသမီးလွယ်ဒီတဲလဲမှာအမြဲထည့်ထား၊
လွယ်အိတ်ကို သန့်ရှင်းတဲ့နေရာမှာထား၊ မသန့်ရှင်းတဲ့ နေရာကို
ဝင်ရင် မယူသွားနဲ့၊ အဲဒါတို့တော့ သဘိထား၊ ကဲ...သမီး
သက်သာသလို လိုက်နေပေတော့”

ပွဲပြီးသွားပြီ

ခါမပါပဲ

အမျိုးသမီးကြီးက စလင်းတက်ဘိတ် ဖွင့်သည်။ နှိုက်သည်။

မတ်တပ်ရပ်၍ ပွဲများပြင်ဆင်ရာစင်သို့ယိုယို ခေးချဉ်းကပ်
သွားပြီး ငွေဖလားထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

ဘယ်ရွှေ့ ဘယ်မျှတော့ အတိအကျ မမြင်မယိလိုက်ရ

အနည်းဆုံးသုံးရာထက် အောက်ယို လိမ့်မည်ထောင်

ငွေသည် သာညော

စာမေးပွဲသည် အဓိက

ဟုခုခေထ်...

စာမေးပွဲရာသီတွင် အစားသာဆုံး၊ ဝင်ငွေလမ်း အဖြောင့်
ဆုံးမှာ ဘိုးတော်၊ နတ်ကတော်နှင့် ဗေဒင်ဆရာတို့ဖြစ်၏။

သူ့လိုင်းနှင့်သူတော့ အလုပ်ဖြစ်နေကြသည်သာ၊

မဟုတ်မုန်းသိလျက် မဟုတ်တာကိုပဲ အဟုတ်ထင်ပြီး အလိမ်

ခံဖို့ တန်းစီစောင့်နေသူတွေက လျော့မသွား။

ခုလည်း မသေ့ဘူး၊ နောင်လည်း လျော့လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

* * *

တစ်ကျောင်း၊ တစ်ဂါထာ၊ တစ်ရွာ တစ်ပုစိဆန်းဆိုသလို
စိတ်ကူးပေါက်သလို တီထွင်ချက်အမျိုးမျိုးဖြင့်လုပ်နေကြသည်။

တစ်ဘဝစံဘို့၏သုပ်ရပ်ကို "အရှင်ရာဟုလာဆရာတော်ကြီး"
က ဤလို အဆိုအမိန့်ပြုခဲ့သည်။

"ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ရည်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ

နှစ်နှစ်ကာတာ မယုံကြည်

မိမိကိုယ်ကိုလည်း ထားမကိုး၊

ဂိုဏ်းဆရာဘိုးတော်၊ ဗေဒင်၊ ဖင်း၊ မနှုန် ဘုန်းကြီးတို့
ထံတွင်

ဆည်းကပ်သူကံ၊ ကံကောင်းလာစေရန်၊

လောဘအလိုမှန်သမျှ ပြီးမြောက်စေရန်၊

ဓာတ်ပွင့်ကြသူတို့ မှီမေ့သည်။

ဓာတ်ပွင့်ပေးသည်ဆိုသော စကားလုံးဖြင့်

မသိဘူးမလည်သူတို့အပေါ် အမြတ်ထုတ်လျက်

တစ်ဘဝစာကို ခွာပေစွာပေးသောကံနေသူတို့လည်း ရှိပါ၏။

စင်စစ်သော် ဓာတ်ပွင့်ဆိုသော စကားလုံးသည်

(ခြောက်)

ယနေ့ နေရာထကာတွင် ခေတ်စားနေသည်မှာ ဓာတ်ပွင့်
ခြင်း၊ ဓာတ်စီးခြင်း၊ ဓာတ်စကားပြောခြင်းဖြစ်၏။
ဘိုးတော်တော်ကလည်း ဖွင့်ကြ၊ စီးကြ၊ ပြောကြသည်။
နတ်ကတော်တွေကလည်း ဖွင့်ကြ၊ စီးကြ၊ ပြောကြသည်။
ဓာတ်ပွင့်၊ ဓာတ်စီး၊ ဓာတ်စကားအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်
၍ ဘိုးတော်အနည်း ဗုဒ္ဓဂိုဏ်းကျော်များ၊ နားလှည့်ပါးလှည့်
လုပ်နေကြသည်ကို အထွေအကြံအရ လုပ်ပုံလုပ်စံနည်းများကို
ရေးရလျှင် ဆုံးအံ့မထင်။

ကေရဝါဒ ဗုဒ္ဓစာပေကျမ်းဂန်များ၌ မပါရှိသည့်အပြင်
ပြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအပတော်များနှင့်
ဖီလဝဆန်ကျင်လျက်ရှိပေသည်။”

- သတ္တဝါတို့သည် ကမ္ဘာပေါက်အခါက
ကျင်လည်နေကြသူများဖြစ်ရာ၊
ယင်းဓာတ်ပွင့်ပေးသောလုပ်ငန်းမှာ
ဗုဒ္ဓကျမ်းဂန်တို့၌လည်း မလာ။ ။
ဘာသာတရားနှင့် လုံးဝ ဆန့်ကျင်သည့်ဟူ၍
မှတ်ယူကြရပေလိမ့်မည်။

ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓစာပေ၊ ကျမ်းဂန်များတွင် မပါရှိသော
ဓာတ်စီးစကားဆိုသည်မှာ ဘယ်သို့သော အခြေခံမှ ပေါ်လာ
သည် မသိ။

ပရိပတ္တိအရာတွင် ကျမ်းကျင့်နှစ်ဆယ့်သော ဆရာတော်ကြီးများ
တော်ကြားခဲ့သည့် တရားဓမ္မတွင်လည်း လုံးဝ မပါရှိ။

သို့တစေ၊ ဆရာတော်ကြီးများ၏ အဆုံးအမကို နက်နက်
လက်လက် မလေ့လာသူများကို ထားဘိဒေတွာ၊ ဆရာတော်ကြီး
များ၏ တရားဓမ္မကို နာယူနားနှံ့နေကြသူများပင် သူတို့၏။

သည့် ဓာတ်စီးစကားကို အမှန်တရားသို့နယ် ယုံကြည်နေကြ
သည်မှာမူ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာပင်။

X လောဘကို တွယ်တာမှုလွန်ကဲတော့ မောဟလမ်းမှားပေ X
သို့ ရောက်ကြသည်မှာ မဆန်း။ ။

ထော့မှီရဟန်းဆရာတော်ကြီး၏ အဆိုအမိန့်မှာ ဤသို့....

“လောကသံသရာမှာ ဆွေမျိုးမတော်ဖူးတဲ့လူမရှိ၊
မိဘမောင်ဘွား စသည်ဖြင့် မကော်ဖူးတူမရှိဘူးလို့
ကျမ်းဂန်မှာ တွေ့ဖူးပါတယ်။

အခုလို ဓာတ်စီးပြီး ဆွေမျိုးရှာတာမျိုး၊

ဆွေမျိုးတော်စပ်တယ်လို့ပြောတာ မယုံကို မယုံနိုင်ဘူး။

ဒါမျိုးတွေ ခုအခါ အင်မတန်ခေတ်စားနေပါတယ်။

သူတော်စင်း သူမြတ်တွေရဲ့ သစ္စာ၊ သမာဓိ၊ သိက္ခာ ကျ
ဘောင် ချောင်ထိုးကြသလိုဖြစ်နေတယ်။

ထေရဝါဒအယူအဆကို ပြောင်ပြောင်ဘင်းတင်း ရိုက်ချိုး
ကြတာပဲ။”

(* * *)

၁၉၂ (၅) ကျော်မြသန်း

ရှင်တော် ဗုဒ္ဓ၏ သရဏဂုဏ်ကိုပင် “ဥါ” “ဩောင်း” ခံ၍ ရွတ်နေကြသည်။

ဥါ ဗုဒ္ဓသရဏ ဂစ္ဆာမိဆိုသည်မျိုး။

“ဥါ” “ဩောင်း” ဆိုသည်မှာ ဗြာဟ္မဏ ဝါဒီတို့ဘာသာ စကား။

ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မဓမ္မသနားများနှင့် လုံးဝ တွဲဖက်၍ ရွတ်ဆို ရန် မှသည်ပါ။

ဘိုးတော်အမည်ခံတွေကတော့ ပေါင်တစ်ဘက်ချ၊ ပေါင် တစ်ဘက်ထောင့်၊ စအိုဝပွင့်၍ ရင်ခေါင်းလှိုင်းသံနှင့် တစ်ဥါ တည်း ဥါ၍ တစ်ဩောင်းတည်း ဩောင်းနေကြသည်။

“ဥါ” “ဩောင်း” ခံမှ၊ သိဒ္ဓိမြောက်သည် ထက်မြက်သည် ဟု ဆိုနေကြသည်။

ဘာသာခြားစကားကို ကိုယ့်စကားလုပ်နေကြသည်။

သရဏတော် အရှင်ဝိရိယ(အမရပူရ)၏ လမ်းညွှန်အဆိုအမိန့် မှာ ဥါသို....

၁၉၂

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် (၆) ၁၉၃

“ဥါ” ဆိုသည်မှာ ဝိသနိုးရယ်၊ သူ့”ဝရယ်၊ ဗြာဟ္မဏရယ် ဆိုတဲ့ ဟိန္ဒူတို့ ကိုးကွယ်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသုံးဦးကို ဆိုလို ကြောင်း သဘောပေါက်လောက်ပါတယ်။

ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်တွေ ပွားများရာမှာတော့ ရှေးက တခြားပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ဦးတည်ရည်ရွယ်ရွတ်ဆိုမှုဟာ ကိုယ်ကိုးကွယ်ရာ ဘုရားရှင်ပေါ်မှာ ထားနှိရမယ့် ကိုယ့်သဒ္ဓါခိုင်မာမှုကို ဘယ်လောက်သိမ်မွေ့နဲ့နဲ့ သွားတယ်ဆိုတာကို လွယ်လွယ်နဲ့ သဘောပေါက်နိုင်ပါတယ်”

“ဥါ” “ဩောင်း” သည် မှန်ကန်သောအယူလား၊ လူ့မှား သော အယူလား သဘောပေါက်ရင် ချဉ်းကပ်နေသည့် “ဥါ” “ဩောင်း” သမားများကို ကျောခိုင်းကြပုံနဲ့လား။

(* * *)

ကိုးကားဆေးထိုးသည်။

၁၉၄ ၀ ကျော်မြသန်း

စမရိုက်ပေးသည်။

ဆေးအပ်သည်။

ခတ်အပ်သည်။

အင်း၊ အိုင်၊ ခလုည်း၊ လက်ဖွဲ့အိမ်ဆောင်အပ်သည်။

ဘိုးခလော်လောကတွင် ပြုလုပ်မြဲသော ခွင်သန်နေသည့် လုပ်ရပ်များ။

ဆေးဆိုး၊ စမရိုက်၊ ဆေးအပ်၊ ဘာညာဘာညာ ကိစ္စလုပ် ပြီးလျှင် ပို၍အစွမ်းထက်အောင် သိဒ္ဓိအပ်ပေးသည်။

သိဒ္ဓိရှင်ဟူသောအမည်ကို ခံယူသူများပင်ရှိလာသည်။

“သိဒ္ဓိမြောက်” “သိဒ္ဓိပေါက်” ဆိုသော အသုံးအနှုန်းကို လည်း ပေါ့ပေါ့လှိုင်လှိုင်ကြီး ပြုခဲ့ကြသည်။ /

ဘာဟောမြောက်၍ ဘာတွေပေါက်နေသည်ကို အထောက် အထား ခိုင်ခိုင်မာမာ မပြုနိုင်ကြ။ /

ဘာတိတော့.....

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် ၀ ၁၉၅

နောင်တစ်ခုခတ် လူကြီးဖြစ်လာမည့်လူငယ်များ တွေးခေါ် ဦး အဟူအဆ၊ မတိမ်းပါး၊ မချွတ်ချော်ရအောင် မှတ်သား ပြုမ်း နှလုံးသွင်းဖွဲ့ဖွဲ့၊ တင့်ကယ်စွာသော “အရှင်အဂ္ဂဉာဏ (ချမ်းစမြေ့) ဆ. ၃ တော်ကြီး၏ အဆိုအမိန့်ကို ဓမ္မယက်ဆောင် ပါးလှိုက်ပါရစေ။

“လူတစ်ယောက်သည် အခြားလူတစ်ယောက်ကို ပါးစပ်ကပွဲစိ ပွဲစိလုပ်၍ မန်းမှုတ်ပေးရုံမျှဖြင့်၊ ကကယ်သိဒ္ဓိမြောက်သွားနိုင်ပါသလော့၊ ဟင်းသို့ စေတစ်လုံးနှင့် မန်တီးပေးနိုင်သူကား ကြောင်းကျိုးဝါး၊ ဗုဒ္ဓအယူ၌ ရှေးကလည်း မရှိခဲ့၊ ယခုလည်း မရှိ၊ နောင်လည်း ရှိမည်မဟုတ်ပါ”

— ပိဋကတ်သုံးပုံတွင်၊ သိဒ္ဓိမြောက်စေနိုင်သော ဒေသနာတော်ကို ရှာမတွေ့မိပါ။

ခဗျာ ၀၉ ကျော်မြသန်း

- ရဟန္တာမထေရ်ကြီးများမှစ၍
မထေရ်အဆက်ဆက်ဆောင်ခဲ့သော
ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ အလိုအားဖြင့်လည်း
သိဒ္ဓိမြောက်ကြသော ပါဠိဂါထာဟူ၍ မရှိပါ။

- သို့ပါလျက် 'ဝ'မရှိပါဘဲ 'ဝိ'လုပ်နေသူတို့၏ အဖြစ်
မှာ 'ကာလနယ်ဆိုးပါဘိ၊ သူခိုးကလူလူအလေ့ပေါက်၊
မင်းမူဆယ်တိမ်သူကံစည်စောင့်'ဟု ဦးပုည ရေးသလို
ရယ်စရာပြက်လိုသော ဖြစ်ချေမည်။

“ဘုရားရှေ့၌ ပူစီ၊ ပူစီ လုပ်ခြင်းကို သိဒ္ဓိဘင်တယ်” ဟု
လူအများက ထင်ဟန်တူ၏။ ပုညဦးသည် သိဒ္ဓိတင်သဖြင့် ရရှိသော
အကျိုးတရားဟူသည် ‘သီလနှင့်တစ်ပါးကို ဆွမ်းဆန်တစ်စွန်း
လောင်းလှူသလောက်’ အကျိုးမျော့နိုင်ပါ။ လက်ဖွဲ့ စသည်
တို့ကို အဆောင်ထားရှိ၍ ရရှိသော အကျိုးတရားထက် ‘သူ
တောင်းစားတစ်ယောက်ကို ရေတစ်ခွက်တိုက်သည်က’ ပို၍
အကျိုးမျော့နိုင်ပါသည်”။

ကဲ... ဝိလောက်ဆို ဒီ က နေ့ ခေတ် စား နေ လည် အ တ
အယောင်လပရူးတို့ လုပ်ရပ်အထွေထွေနှင့် ဆရာတော်ကြီး

များ၏အဆုံးအမဩဝါဒကို နှိုင်းယှဉ်၍ တွေးခေါ် စဉ်းစား
ရန် အချက်အလက် ပြည့်စုံလုံလောက်ပါပြီ။

“ဩဝါဒ” ဟူသည်မှာ လိုက်နာလေ့ကျင့်နိုင်စေသောဌာ
နာ မီးညွှန်ပြသောအဆုံးအမစကား ဖြစ်ပေသည်။

“သူတော်စင်သူစင်၊ ပညာရှင်ဘို့ မိန့်ကျင့်စကား ။
တစ်ခွန်းကြားက၊ ပတ္တမြားဆန်ကျိုး၊ အခိုးပြည်ကန်၊
ကေန်မုချဟင်လိုရဖို့ နှုတ်ဖိုးမုန်း၊ ကျိုက်ကဲလှူခံ၏”

(မာဃဒဒဝလက္ခာသမံ)

* * *

မောင်တင့်တယ် မောင်နှမ၊ နောင်သော် အိမ်တွင်းမင်းမဟာဂီရိ
နတ်ကိုးကွယ်သည်ကစပြီး နတ်ကိုးကွယ်မှု စတင်ခဲ့သည်။

(သက္ကရာဇ် ၄၀၆ မှ ၄၃၉ 4.Century A.D) အနော်
ရထာမင်းလက်ထက်တွင် ရွှေဖျဉ်းညီနောင် နတ်တို့ပေါ်ပေါက်
လာခဲ့သည်။

(၃၇)မင်းနတ်စာရင်းအရ၊ သက္ကရာဇ် ၁၀၀၀-ခုနှစ်မတိုင်မီ
နတ်ဖြစ်သူများကို နတ်စာရင်း ထည့်သွင်းထားခြင်းဟု ခန့်မှန်း
ရသည်။

ဟိသာဝတီ ရှင်ဖြူရှင်ခေတ် အုရင့်နောင် မင်းတရားကြီး
လက်ထက်တွင် နတ်ကိုးကွယ်မှုကို အဓိကစက်ဖြင့် နှိပ်နင်း
ခဲ့သည်။

ထိုမှ နောက် နတ်ဖြစ်သူမရှိတော့။

နယူး နတ်သစ်များ မပေါ်လာတော့ဘဲ ဆိုးလ်နတ်ဟောင်း
များကိုသာ (၃၇)မင်း အမည်တပ်၍ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

လှနတ်ဩဇာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် သံသရာလမ်း
ကြိုသည်မင်။

(၃၅) (ခွန်)

နတ်ကိုးကွယ်မှုကြောင်း မစခင် (၃၇) မင်းနတ်တို့၏
ဖြစ်စဉ်ကို ဦးစွာပထမ အခြေခံကျကျ သေ့လာ စစ်ကြော
ကြည့်ရမည်ပင်။

သို့မှသာ ကိုးကွယ်ရာသား၊ ဘေးဖယ်ရာထား ဆိုသည့်ကို
ထင်လင်းစွာ သိရှိနိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

မြန်မာနတ်ရာဇဝင်အစ၊ မဟာဂီရိနတ် မောင်နှမ။

သာသနာသက္ကရာဇ် (၈၈၀မှ ၉၃၀ 4.Century A.D)
ပုဂံခေတ် သည်လည်ကြောင်မင်းလက်ထက်တွင်ပေါ်လာသေး။

ခါနဲ့ သီလ၊ ဘာဝနာပွားများမှု ကုသိုလ်တံအရှိန်ကြောင့်
ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ရောက်နေသည့် ဗြဟ္မာကြီးများသည်ပင် ကုသိုလ်ကို
အရှိန်ထောက်ပံ့မှုကုန်သောအခါ အောက်တုံ အလွယ်သွယ်သို့
ပြန်လည်ဆင်းသက်ရသည်ဟု၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ လက်ခံ
ထားကြသည်။

နဂိုကတည်းက ခါနဲ့ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်တံအရှိန်
ကြောင့်မဟုတ်မူတဲ “ဗာယုတိမ်း၍ အစိမ်းဖြစ်နေသည့်” ဥဂ
မင်းနတ်များကော သီသရာ မလည်သုံးလားဟု မေးစရာရှိ
လာသည်။

နှစ်ပေါင် ခေတင် ချီကြာခဲ့ပြီပဲဟာ၊ မလည်ဘယ်ရှိမှာပါ
လိမ့်။

လည်ပြီပေါ့.....

ခုလောက်ဆိုအားလုံးအဝိစိမှာ ချီးကပ်နေသောက်ပြီ။

ဤသို့ပင် ဖြေရမည်။

ဂျီသို့ပင် တွေးခေါ်ကြည့်ရစိမ့်မည်ပါ။

ဥဂ-မင်းနတ်များအနက် နတ်ကုန်း၊ နတ်နန်းနှင့် အ
ပွဲဝင်နတ်များပါရှိသလို နာမည်သာရှိ၍ ပွဲပဝင်သည့်နတ်မူ
လည်းရှိသည်။

အဓိကရ ပွဲလမ်းသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပခံရသည့် နတ်
စာရင်းဝင်တဲတွင် ရွှေဖျဉ်းကြီး၊ ရွှေဖျဉ်းငယ်ခေါ် မင်းကြီး၊
မင်းကလေး၊ မင်းကျော်စွာနတ်ခေါ် ကိုးမြို့ရင်၊ ပခန်းကျိကြီး
ကျော်နှင့် ပန်းပဲမောင်တင့်တယ်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ပုဗ္ဗားမယ်တော်မှာ ရတနာဂူကွင် အဓိကရနတ်ကုန်း၊ နတ်
နန်းနှင့် ခနရာပေး၍ပွဲလမ်းသဘင်ဆင်ယင်ခြင်းခံရသော်လည်း
ဥဂ-မင်း နတ်စာရင်းတွင် မပါဝင်ပေ။

ထိုအထဲမှတစ်ဖန်၊ အဓိကရထား၍ ပသကိုးကွယ်ခြင်း ခံရ
သူမှာ သတင်းဓမ္မသည့် မင်းကလေးဖြစ်၏။

အမှန်တော့ “ကိုးကွယ်” ဆိုသည် အသုံးအနှုန်း မသုံး
သင့်ပါ။

“ပလ”ဆိုသည့် အသုံးအနှုန်းသာ သုံးနှုန်းသင့်ပါသည်။

၂၀၀

ကျော်မြသန်း

မြ မင်းကလေး သတင်းဓမ္မသည့်မှာ မင်းကလေးတင်လူဇနီး
နားများ မရေတွက်နိုင်အောင် ရှိနေသောကြောင့်ပင်။

သည်ကနေအထိ မင်းကလေးနှင့် လက်ဖက်မက်သာသတင်၊
ဆင်ယင်ကျင်းပမြဲ ရှိနေကြ၏။

“ဖူး နောင်း ချပ်ချေး ချပ်ချေး” နတ်ကနားပွဲများမှာ
လည်း ပတ်ဝန်းကျင်ပရိသတ်ကို အနှောင့်အယှက်ပေး နေဆဲး

နတ်စိုးသံနှင့်ဖြိုင်ထား နှစ်ပါးသွား နေကြဆဲး။

ရိုးတွင်းချင်ဆီအထိ စွဲနစ်နေသည့် အယူ အစွဲ လမ်း မှား
ဆက်လက် ရှင်သန်နေလိမ့်ဦးမည်ပါ။

(* * *)

(၃၇)မင်း နတ်ဖြစ်ကြသူတို့၏ အမျိုးအနွယ်မှာ...

ဘုရင်မှ နတ်ဖြစ်သူ (၁၁) ယောက်

အရှိအမှန်နှင့် မရှိမမှန် (၂၀၃

မင်းမျိုးမင်းနှယ်မှ နတ်ဖြစ်သူ (၆) ယောက်

မိဖုရားမှ နတ်ဖြစ်သူ (၆) ယောက်

အမတ်၊ မင်းမှထမ်းမှ နတ်ဖြစ်သူ (၈) ယောက်

ကုန်သည်၊ ဆင်းရဲသားမှ နတ်ဖြစ်သူ (၆) ယောက်

ပေါင်း (၃၇) ယောက်။

ထုက္ကံသည်း

နတ်မပြုစီမံ၊ နတ်ဖြစ်လာမည့်လူများသေဆုံးရပုံအကြောင်း
ဇာတ်ဖြစ်ကို ဆန်းစစ်ကြည့်သည့်အခါ အောက်ပါအတိုင်းတွေ့
ရပြန်သည်။

ကျားကိုက် ခြေပေါက်၊ မီးလောင်၊

စိတ္တဇရောဂါနှင့် အကွပ်မျက်ခံရပြီး သေ၍နတ်ဖြစ်သူ

(၂၃) ယောက်

ဖျားနာရောဂါအထွေထွေဖြင့် သေဆုံး၍

နတ်ဖြစ်သူ... (၁၁) ယောက်

ဘီနိုး၊ အရက်ကြောင့်သေဆုံး၍ နတ်ဖြစ်သူ (၂) ယောက်

ကုဋ္ဌနုရာနှင့်သေပြီး နတ်ဖြစ်သူ (၁) ယောက်

၃၇-မင်း နတ်တိုင် မပါဝင်သော်လည်း နတ်ကိုးကွယ်သူများ တလေးတစား အလေးထား၍ ကိုးကွယ်ကြလှည့် မြင်းဖြူရှင်နတ်၊ ဦးရှင်ကြီးနတ်၊ ညီဝိနတ်၊ မအောင်ဖြူမင်းခေါင်ကျော်စွာနတ် စသည်များလည်း ရှိသေးသည်။

မြင်းဖြူရှင်နတ် လေးမျိုးရှိသည့်အနက် ကန္တီမြင်းဖြူရှင်ကို အလေးအမြတ်ထား၍ ပသကိုးကွယ်ကြသည်။

မြင်းဖြူရှင်လေးမျိုးမှာ....။

- ကယားမြင်းဖြူရှင်နတ်၊
- ကန္တီမြင်းဖြူရှင်နတ်၊
- ရွှေပြည့်ရှင်မြင်းဖြူရှင်နတ်၊
- ရွှေစင်သင်မြင်းဖြူရှင်နတ်။

ကန္တီမြင်းဖြူရှင်နတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို မြန်မာ့ စွယ်စုံကျမ်းတွင် ဤသို့ဖော်ပြထား၏။

ပုဂံပြည် အနော်ရထာမင်းလက်ထက် ကန္တီမြင်းကန္တီနော်ရထာဘွဲ့နှင့် မြို့စားတစ်ဦး ခန့်ထားအပ်ချုပ်စေခဲ့သည်။ ကန္တီမြို့စား ထကြွပုန်ကန်သောကြောင့် ဘုရင့်တပ်သားများက လိုက်လံတိုက်ခိုက်ရာ ကန္တီနော်ရထာသည် သုခိဖြင်းဖြူကို ကဆုန်ခူးစီးပြီး မြစ်အတွင်းသို့တိုးသင်းကာ မိမိကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်လိုက်ရာမှ နတ်ဖြစ်လာသည်။

အဲသည်လိုမျိုးကနေ နတ်ဖြစ်လာသည် ဆိုတော့လည်း

ဇဉ်းစားစရာ၊

မည်သို့သောအကြောင်းကိုအခြေခံ၍ နတ်ဖြစ်လာကြောင်း အမေးပုစ္ဆာ ထုတ်လာသင့်သည်ပါ။

(* * *)

နန်အရိုင်းမယ်တော်၊

၃၇-မင်းတိုင် မပါ။

ဟနေ့ နတ်ကနားပွဲများတွင် တာအစားဆုံးဖြစ်လာသည်။
ယိမ်အတော်များများမှာ စင်ဝယ်ကလေးများနှင့် နေရာ
မပေးလာကြသည်။

နန်ကရိုင်းမယ်တော်၏ ဖြစ်စဉ်မှာ ကြေကွဲဖွယ်ရာ၊ ဝမ်းနည်း
ဖွယ်ရာ၊ ရင်နှင့်ဖွယ်ရာများ ခေရာမြှမ်းနေသောကြောင့်ဖြစ်၏။
နတ်ပွဲလာ ပရိသတ်အများစုမှာ နတ်ဝင်သည် မဝင်သည်ကို
အလေးထားပြီး လာကြသည်မဟုတ်။

နတ်အနွယ်ဝင်များ ကကြ၊ ခုန်ကြသည်ကို ကြည့်ဖို့လာခြင်း
ဖြစ်သည်။

ယနေ့ခေတ်တူင် ရိုးရိုးအကထက် ဇာတ်ကွက် ဇာတ်လမ်း
အခင်းကောင်းသော ကနားပွဲများကို ပို၍စွဲမက်နှစ်သက်ကြ
သည်။

ဇာတ်ကွက် ဇာတ်လမ်းခင်းရာတွင် နန်ကရိုင်းမယ်တော်၏
ဖြစ်စဉ်ဇာတ်ကျောရိုးမှ အလွမ်းအဆူး ဝေဝေဆာဆာပါ
သောကြောင့် ပရိသတ်နိုက်သည်။

ခေတ်စကားနှင့် မိုက်သည်။

ရှင်နှင့်ရသည်၊ ရင်ဝယ်သိမ့်သိမ့်လွမ်းရိပ်ထင်ရသည်၊ ဟထသ
တဖြည့်ဖြည့်ခံစားရသည်။

မျက်ရည်လွယ်သူများ မျက်ရည်မထိန်းနိုင်။
ချိုထိပ်ဖျားမှာ ရွှေချတားသည့် ကျွဲခေါင်းကြီးများကို
ကစားပွဲတိုင်းမှာ တွေ့နေရပြီ။

နန်ကရိုင်းဇာတ်က၊ ဇာတ်နာသည်ဆိုသော ဇာတ်လမ်း
မျိုး။

အဆိုရှိသည်မှာ ကျိုသို့ပါ။

ဝိမလမင်းကြီး တံသာတီကို စီးခံအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်နေ
သည့်ကာလ။

ရင်သပ်ရွာမာ ရင်ခုန်ရင်တုန်ရသော နံအောင် ချောမော
လှသည့် နတ်မိဖုရားနှင့် နှိုင်းရာလက်စွဲကာ တောမပျက်
သမီးကညာအလှဘုရင်မလေး၏ သဘင်းပာ တုရုင့်နန်းတော်
သို့တိုင် နားပေါက်သွားသည်။

ဘောင်သူကြီး မဲအိုးလောင်း၏ သမီးကညာ၊ အလှဘုရင်မ
လေး၏အကြောင်းကို ဝိမလမင်းကြီး ကြားလေ့ရှိသော ဝိမလ

၂၀၈ (၈) ကျော်မြသန်း

မင်းကြီးမှာ သတင်းထကြားနှင့်ပင် တပ်မက်စိတ်မထိန်းနိုင်ဖြစ်
လာသည်။

မင်းချင်းများကို စေလွှတ်၍ အလှူဘုရင်မလေးကိုဆောင်

ကြဉ်းခိုင်းလိုက်၏။

မိဖုရားမဖြစ်ချင်သူ တောဘုရင် အလှူဘုရင်မလေးမှာ...
မင်းချင်းတို့ လာပြီ ဆိုသည်နှင့် ရှေ့ဖရုံသီးထဲ ဝင်ပုန်းနေခဲ့
သည်။

ဧကရာဇ်ပြင်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

မဟုတ်ရင်တော့ ရှေ့ဖရုံသီးထဲ လူဝင်ပုန်းလို့ ဘယ်ရပါ
လိမ့်မလဲ။

ရှိပါစေ။

အလှူဘုရင်မလေးက ခဲခဲကပ်ကပ် ရွှေပရုံသီးထဲဝင်ပုန်း
နေသော်လည်း စေ့စေ့ငု ဂျာဖွေခဲ့သည့် မင်းချင်းတို့ထက်တေ
မလွတ်သာခဲ့။

မင်းချင်းတို့က နန်းတော်သို့ ဆောင်ကြဉ်းသွားပြီး၊ အကျိုး
အကြောင်းစုံလင်စွာ လျှောက်တင်၍ ဘုရင်ကြီးထံ ဆက်သ
လိုက်သည်။

အဓိကမုန်နှင့် မရှိမမှန် (၈) ၂၀၉

ဘုရင်ကြီးက တောင်သူကြီးသမီး အလှူဘုရင်မကလေးကို
နှစ်သက်သဘောကျလွန်းသလို၊ နာမည်တော်ခွဲပြီး မိဖုရား
ငယ်အဖြစ် မြှောက်စားလိုက်သည်။

ဝိမလမင်းကြီး ပေးသည့်အမည်မှာ “ရွှေပရုံမယ်”

ရွှေပရုံမယ်မိဖုရားလေးမှာ နှစ်ရက်ကာလ စေ့ ရောက်သော
အခါ သားတော်လေးကို မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဝိမလမင်းကြီး နတ်ရွာစံသည်။

ညီတော် ဝိမလမင်းသား နန်းတက်လာသည်။

ဝိမလမင်းသား ဘုရင် ဖြစ်လာပြီးနောက် ရွှေပရုံမယ်
မင်းသမီးလေးမှာ အရာပေးမခံရတော့။

အရာပေးမခံရုံမက ဝိမလဘုရင်က ဝိမလမျိုးနွယ်ဆက်ကိ
ပြုတ်ထုတ်သတ်ဖြတ်ရန် ချည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရွှေပရုံမယ် မိဖုရား၏
ထားတော်လေးကို နယ်စွန့်နယ်ဖျားသို့ သွားရောက်စွန့်ပစ်ရမည်
ဟု ထန်ချက်လွှတ်အမိန့်တော်ဖြတ် ချမှတ်လိုက်သည်။

ရွှေပရုံမယ်မှာ မျက်ရည်ကို ဂူးနှင့်သုတ်နေရရှာသည်။

ဘုရင်အမိန့်တော်ကို မလိုက်နာလိုက်လည်း မဖြစ်

ရင်ပုဖြစ်သောသားကို ခွန်ပစ်ရမည်ဟုလည်း အခက်

ရတက်ပေးပြီး သောကအထူးပြီ

ကနားပွဲ၌ သားတော်လေးကို ခွန်ခါနီး အလှမ်းသယ်လိုက်
ပုံမှာ ကနားပွဲပရိသတ် ရင်နင့်စသည် မျက်ရည် ဝိုင်းလည်ပျံ
သည်။

တံသာဝတ်နှင့် သထုံနယ်ခြား ကွမ်းအပ်သာတောမှာ သား
တော်လေးကို ခွန်ပစ်လိုက်ရသည်။

အဲဒီ နယ်စပ် ရွာတစ်ရွာမှာ ကျွဲနွားများမွေးမြူ၍ လယ်
ယာ လုပ်ကိုင်နေသူ မိန်ကရိုင်းတို့မိသားစု နေထိုင်ကြသည်။

မိန်ကရိုင်းက သူပိုင် ကျွဲအုပ်ကို စားကျက်လွတ်ရန် လူအေး
တဝါးဝါးအော်နေသည့် ကံလေးငယ်ကိုတွေ့ပြီး ကောက်ယူ
မွေးစားခဲ့သည်။

ကွမ်းအပ်သာတောစပ်မှ ကောက်ယူရရှိခဲ့သည်ကို အရှေ့
ပြီ "အပ်သာ" ဟူ၍ အမည်ပေးခေါ်ထိုက်သည်။

"ကွမ်းအပ်သာ" မှာ မွန်အခေါ်အဝေါ်ဖြစ်၍ မြန်မာ

"အပ်ခြား" ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

နယ်ခြားမင်းသား "အပ်သာမင်းသားလေး"ကို ကာလ
ရွေ့လျားကာသောအခါ "ကွမ်းအပ်သာမင်းသား"ဟု ခေါ်
ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။

အတ္ထာရီပုပြင်ဆိုတော့လည်း သည်လိုပဲဖြစ်ရမည်ပေါ့။

အပ်သာမင်းသားမှာ ကျွဲနို့နှင့် လူဖြစ်လာရပြီး ကျွဲများ
နှင့် ယှဉ်ပါးနေသည်။

ကျွဲအုပ်ခေါင်းဆောင် ကျွဲပုကြီးက ရင်သွေးငယ် ပမာသို့
ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။

အပ်သာမင်းသားအရွယ်ထက်လာသောအခါ ကျွဲချိုများ
ပေါ်ထွန်းကာ စောင့်ရှောက်သားခဲ့သည်။

ခပ်ကြိုခေတ်၊ အပ်သာမင်းသား ရုပ်ရှင်ကားတွင် နာမည်
ကျော် ဇာတ်လိုက်မင်းသား ချစ်ရွှေကြီးက ကျွဲချိုများပေါ်၌
ပြေးလွှားကစားနေပုံ မိုက်ကွက်မှာ ရုပ်ရှင်ကားပုံ ဝရိုသတ်ကို
စွဲမတ်နေခဲ့၏။

ထိုသို့ အပ်သာမင်းသားက ကျွဲချိုများပေါ်တွင်
သွေးကန်၍ သွားသေလွှဲခြားနေသည်ကို တံသာကွဲပြည်မှ
ထောလိုလိုထွက်လာသည့် မှုတ်ကြီးက မြင်တွေ့သွားသည်။

၂၁၂ (၈) ကျော်မြသန်း

မုဆိုးကြီးမှာ တရားတရားဖြစ်ပြီး လူသားစင်စစ်မှ ဟုတ်ပါလေစဟု ထင်မှတ်ခဲ့သည့်အလျောက် အပ်သာမင်းသားနှင့် အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့ရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။

မကြာမီ မုဆိုးကြီးနှင့် အပ်သာမင်းသားတို့ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သွားကြသည်။

ဟံသာဝတီပြည်မှ နှင်လွှတ်လိုက်သော ပေါ်တူဂီအနွယ်များက အရပ်ခုနစ်ပေမြင့်သည့် လန်တားဆိုသူကို စစ်ဦးစီးမှု၊ တင်ပြီး၊ ဟံသာဝတီမင်းကို တိုက်ခိုက်ရန် ရွက်လှေများလွှင့်၍ ထာကြနေသည့်သတင်းကို ဝိမလမင်းကြီး ကြားသိသွားသည်။

ထို့ကြောင့် ရန်သူစစ်ဦးစီးမှူးနှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်မည့် လူစွမ်းကောင်းကို ရှာဖွေရန် မင်းချင်းတို့အား စေလွှတ်ခဲ့သည်။

ထိုသတင်းကို ကြားသိလိုက်ရသည့် မုဆိုးကြီးက အပ်သာမင်းသား၏ စွမ်းရည် ထက်မြက်ပုံများကို ထင်လျှောက်ခဲ့သည်။

မုဆိုးကြီးနှင့်အတူ မင်းချင်းများအား စေလွှတ်၍ အပ်သာမင်းသားအား နန်းတော်သို့ ခေါ်ယူစေခဲ့သည်။

ရန်သူ တစ်က တပ်မှူးလန်တားကို တစ်ယောက်ချင်းစီးချင်းပြိုင် တိုက်ခိုက်နိုင်ရင်း၊ သမီးတော်နှင့် ထိမ်းမြား၍ အပ်နှင်းမည် ဟူသော ကတိကောင်းနှင့် အမေးတော်ရှိခဲ့ရာ အပ်သာမင်းသားက တိုက်ခိုက်မည့်အကြောင်း သံတော်ဦးတင် လျှောက်လိုက်သည်။

အပ်သာမင်းသားက ခုနစ်ရက်အချိန်ပေးရန် ခွင့်ပန်၍ ကျေးမီခင်ထံ ပြန်လာခဲ့သည်။

လမ်းခွဲလပ်တွင် ဒီရေစောင့်နတ်သမီးနှင့် ပညာပြိုင်ရာ ဒီရေစောင့်နတ်သမီးက ညစ်ပတ်သောကြောင့် အပ်သာမင်းသား ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရသည်။

ရှုံးသူက နိုင်သူစေခိုင်းရာလုပ်ပါမည်ဟု ကတိထားရှိခဲ့သည့် အတိုင်း ခရုနတ်သမီးက အသင်မဂ်လာအောင် အိမ်ထောင်ပြုသွင် ကျွဲခေါင်းအားဖြတ်၍ ကျွန်ုပ်အား ဆက်သရန်အတွက် ကတိကောင်း ထားရှိစေခဲ့သည်။

မိခင်ညွှန်ပြသည့်အတိုင်း ရန်သူစစ်မှား လန်ဘားကို အနိုင်ရရှိ ဝမ်းသာခဲ့ရသော်လည်း ဘုရင့်သမီးတော်နှင့် တိမ်မြားလက်ထပ်ရမည်ကိုမူ ဝမ်းမသာနိုင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သူ့ကို လူလားမြောက်အောင် နို့ချို တိုက် ကျွေးခဲ့ သော ကျွဲမကြီး လည်ပင်းကိုဖြတ်၍ နေ့စဉ်ထုစားစား ပူဇော်ပသရစဉ်ကို မလုပ်ရက်ဖြစ်နေခဲ့သည်။

လူမိခင်ဖြစ်သူအား အကြောင်းအကျိုးအစုံကို ပြန်လည် ပြောပြခဲ့ရာ မိခင်ဖြစ်သူကိုယ်တိုင် အပ်သာမင်းသားအား နို့ချို တိုက်ကျွေးခဲ့သည့် ကျွဲမကြီးလည်ပင်းကို ဖြတ်ပေးခဲ့သည်။

ထိုမှ နန်ကနွိုင်းကျွဲနတ် ပေါ်လာရသည်။

ဤသည်ဇာတ်လမ်းမှာ မွန်ရာဇဝင်နှင့် ဆေးတီပေါင်းချုပ် သမိုင်း၏အဆို။

ယုတ္တိတန်လည်မထန်သည့်ကဲ့သို့ အမန်ဟုအခြေမခံသော်လည်း အစဉ်အလာ ဆိုရိုးကား ရှိသည့် အဘိုးဦး ဇော်ပြု လိုက်ပါသည်။

နတ်ကတော်တွေ ထီထွင်ပြီး ကသည် ဇာတ်လမ်းမှာမူ ထိုသို့မဟုတ်ပေ။

ဇာတ်ပို့ဒါရ် အလွမ်းသယ်ရန် ပိုကောင်းမည်သူတို့ တီထွင် လိုက်သည့် ဇာတ်ကြမ်းမှာ...

နို့ချိုတိုက်ကျွေး၊ လူသားမြောက်အောင် ထိန်းကျောင်း ပေးခဲ့သည့် နန်ကနွိုင်းကျွဲမကြီးကို အပ်သာမင်းသားက ဘယ်လိုမှ မသတ်ရက်ဖြစ်ရ၍ သားကိုချစ်လွန်းအားကြီးလို့ မိခင် ကျွဲမကြီးက သူ့လည်ပင်း သို့ ဖြတ်ပေးခဲ့ပုံဖြင့် ဇာတ်ကွက်ခေတ်သည်။

လူသားနှင့် မိခင်ကျွဲမကြီးတို့ အချီအမျှ ဇာတ်သံနေရာ၍ ပြောကြားပုံများမှာ ရင့်နှင့်ရာ ကောင်းလှသလို အလွမ်းသယ်လို့ လည်းကောင်းသည်။

ဇာတ်လည်းနာသည်။

မဟုတ်ကို ဆဟုတ်၊ မရှိကို အရှိ လုပ်တတ်သည်သူတို့၏ ခရိုက်ညှဉ်အတိုင်း နတ်ကတော်တွေက လုပ်ကြသည်။

နတ်ကနားကသည်မှာ ကနားစီးတို့၏ဝမ်းစာရေးလွန်းနား။

ကနားပေးလျက် ကတိအတိုင်း လုပ်လိုက်ရ၍ နောက်ထပ် ထိုထက်မကသော လာဘ်လာအဝင်မည်၊ အကြံအစည်တွေ အောင်မြင်မည်ဟု ယုံကြည်ခြေသိမ့်ခွင့် ရသွားသည်။

ကနားစီးကလည်း သုံးမျိုးသုံးစားရှိသည်။

အောက်ဆင့်ကနားစီး၊

အလယ်ဆင့် ကနားစီး၊

အထက်ဆင့် ကနားစီး၊

အောက်၊ အလယ်၊ အထက်ဆိုသည်ကို ကနားစီးကြော အတိုင်း အတာဖြင့် သတ်မှတ်ကြသည်။

ပမာဆိုကြပါစို့။

တစ်သောင်းခေါ်ကြေးသမားက အောက်ဆင့်၊

နှစ်သောင်းခေါ်ကြေးသမားက အလယ်ဆင့်၊

သုံးသောင်းခေါ်ကြေးသမားက အထက်ဆင့်၊

အထက်ဆင့်သမားက နှစ်ဆိုင်ပိုင်နှင့် ကနားစီးသည်။

စင်ပေါ်တွင် တင်ထားသည့် နက်ရုံးများမှာ ရွေးရာဝင် တစ်ပင်ဝင်း အပျံ့စားနယ်ရပ်တွေ။

ဆက်သားသည့် အရက်ပုလင်းတွေကလည်း နိုင်ငံခြားဖြစ် အရက် အကောင်းစားတွေ။

ကနားပွဲကိုလာသည့်အသိုင်းအဝိုင်းတွေကလည်း စိန်ရောင် ရွှေရောင်တစ်ပြောင်ပြောင်နှင့်။

နတ်ပွဲတုအဆိုရှိသည် ဝိန်းဗောင်းတိုက်ကပွဲသို့ ဝင်ခွင့်သူတွေ ကလည်း သန့်သန့်ပြန်ပြန် ထည်ထည်ဝါဝါသမားတွေ။

အလယ် အလတ်အဆင့် အပြင်အဆင်ကတော့ အထက် အဆင့်ကောက် မထည်ဝါစေကာမူ ကြည့်ပျော်စရာပျော် ပျံ့သည်။ ကနားစီးနှင့် အဖွဲ့ကလည်း ဝတ်စားဆင်ယင်မှု တင့်တောင့် တင့်တယ်ရှိသည်။

ကုန်သွယ်သူတွေကလည်း စည်းကမ်းရှိရှိ အထာပိယျူကြသည်။

အမြင်မဝင့်ထည်ပေးမယ့် တင့်တယ်သည်။

စွမ်းအပေါ်ဆုံးနှင့်ဗရုတ်သုတ်အကျဆုံးကတော့ အောက် ဆင့် ကနားပွဲ။

ခေါ်ဈေးထက် ကနားဆက်မည့်သူ တတ်နိုင်သောငွေကြေး အပေါ် မူတည်၍ အဖြစ်လုပ်ပေးသည့် ကနားပွဲ။

အားလုံး အားလုံးမှာ အညံ့စားတွေနည်း၊
 အရက်ဆီလည်း ပုလင်းနှင့်တံဆိပ်သာအစစ်၊
 အထဲက အရည်မှာ အတု၊
 အနံ့ပဲထွက်သည့် အရောင်ဆိုးထားသည့် အရက်ဆီသာ
 ဆက်နိုင်ကြသည်။
 သည်လိုကနားပွဲမျိုးနှင့်တွေ့ရင်ဦးမင်းကျော်တို့၊ မင်းကလေး
 တို့ မစားသား၊
 တစ်ခုတော့ ရှိသည်ပေါ့၊
 နတ်က အတွေ့မဟုတ်၊ အခင်းဆီသမိုင်း အတု အစစ်မှာ
 ပြဿနာ မပေါ့၊
 တိုးတော်စေ့ဆောင်ရင် သိုက်စကားကြားရမည်၊
 နတ်ကတော်စေ့ဆောင်ရင် မိုးရုံဖကားကြားရမည်၊
 ယနေ့ နတ်ကတော်စေ့ဆောင်ကောင် အခရားပါးသော အခန်းမှ
 ပါဝင်နေသူများ၊ ကနားဆက်ရာသွင် မပါမပြီ၊ နတ်ကတော်
 လောကတွင် အဓိက ထင်ရှားသူများမှာ မလျှာအောင်စံပြုစံ၏။

မလျှာဆီသည် “နပုလ္လိင်”
 “နပုလ္လိင်” နှင့် ပတ်သက်၍ လောကနိတ်အဆိုရှိသည်မှာ...၊
 “လူ့စည်းမသုံး၊ ဘုန်းလည်းမရှိ၊ ယုတ်ညံ့ဘို၏”
 သို့ ဆိုသော် နပုလ္လိင်ကိုကပ်စားသည့် နတ်ဆိုသည်မှာလည်း
 ဤလည်း တစ်ခုကွဲပါကကား၊
 ထိုမှတစ်ပါး အခြားဆိုစရာ မရှိပြီတည်း။

* * *

နတ်နှင့် စကားပြောသည်ဟူသော ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍...

“ကျေးဇူးတော်ရှင် မင်းကုန်း တိပိဋက ဆရာတော်ဘုရားကြီးက”

အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ အဆုံးအဖြတ်ပေးတော်မူခဲ့ပေးပါ၏။

“ကနေ့လူ့ထွက် နတ်နဲ့စကားပြောတယ်။

ဆိုတာဟော့ ကြားရင်လဲ သူ့တို့

ခံချင်မှာ မဟုတ်ဘူးနော်။

အလကား။ ဘာမှ မဟုတ်ဘူး။

စိတ်ကူးနဲ့ပြောနေတာ။

မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီးတော့။

ဘယ်သူမှ မပြောရဘူး။ ဟုတ်လား”

(* * *)

(၅၆)

တစ်ချို့သော ဂမ္ဘီရပညာရှင်များ၊ ဘိုးထော်များ၊ နတ်ကတော်များသည် နတ်နှင့်စကားပြောရသည်ဆိုက ထေရဝါဒစာပေဗဟုသုတ နေ့စဉ်ပေးသည့်အပေါ်တယ်။ လိမ်လည်လှည့်ဖြား လှံစားလျှော်ရုံကြ၏။

ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များက နတ်နှင့် စကားပြောရသည်ဟူသော စကားကို သူတို့က သိကြသည်လည်း

ဘာသာရေးအသိအမြင် နည်းပါးလွန်းသူတို့သည် ပြောတိုင်း ယုံ ကြံတိုင်းလို့ကံ၊ နှိုင်းတိုင်း လုပ်ကံတို့ကြည့်၍ ရောဂါရောရာ ယောင်ချာချာများလည်း ဖြစ်ပါ၏။

- မိမိပြုလုပ်တဲ့ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံပေါင်း
နတ်တို့က စောင့်ကပ်မပေးလို့
ကောင်းကျိုး၊ ဆိုးကျိုးရတယ်လို့
ကံ-ကံ၏အကျိုးကို မယုံဘဲ
နတ်သက်သက်ကို တစ်ဖက်သတ် ယုံကြည်အားကိုးကာ
နတ်တို့ခေရန် နတ်ကွန်းကို မှမ်းမိပြင်ဆင်ခြင်း၊
အမွှေးနံ့သာတို့ဖြင့် ပက်ဖျန်းခြင်း၊ ငှက်ပျော့ပွဲ၊
အုန်းပွဲတို့ဖြင့်
ကောင်းမွန်စွာ ပထမဇင်္ဂါတို့ဖြင့်ခြင်း၊
လက်အုပ်ချီခြင်းပြုသူတို့သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်၏တဲ့၊
ဆင်ခြေတက်နေပေလိုအား၊
- ရတနာမြတ်သုံးပါးကိုခေတု ခုဘဝမှာခေတု
ခေတုကတော်ဆက်ဆက်ပေါ် ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ
နှစ်ပြာချမ်းသာကံပေါ် ပေးလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ခြင်း၊
ဘဝသံသရာလွတ်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုပေါ်
ပေးလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ခြင်း။

- အဲဒီ အကျိုးတရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်စွာနဲ့
ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှု ပြုရမယ်။
- နတ်ကံတော့ ခုဘဝမှာ မျက်မှောက်အကျိုးအတွက်
မျက်မှောက်ဘဝလက်ရှိကောင်းစားရေးဝားခုဘဝကို
သား ယုံကြည်ကာ ဆိမ်ခေစည်း၊ တံခါးစေတင်၊ ဗရဝပ်လို့၊
ကိုယ့်အကျိုးကိုလားစောင့်ပေးဘတ်တဲ့ မိတ်ပစ္စုပ္ပန်ကောင်း
တစ်ယောက်အနေနဲ့၊ ကျွေးမွေးယှဉ်ပြောတပ်မို့
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပါဘူးတဲ့။
- သို့သော် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အစစ်တော့မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့၊
ကပြား ဗုဒ္ဓဘာသာပဲလို့ မှတ်ယူရမည်တဲ့။
- လိုမုန်းအချုပ် မှတ်ဖို့ကတော့ နတ်သိကြားနဲ့ ပြုယူတဲ့
ရာ ဘိုးဘိုးအောင်၊ အောင်မင်းခေါင်တို့ ပုံပုံ အမြတ်
တန်း တေရာသုံးပါးနဲ့ တန်းတူသာပြေး ကိုးကွယ်ရင်
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်၏တဲ့။
- အမြတ်တန်းမဟုတ်ဘဲ လောက တစ်ဘဝတာအဝဋ်
မိမိပေးလာသက်သက်မျှသာ ပွဲတိုးကိုးကွယ်ပါ
သရဏကို မပျက်တပျက်ကလေးဟု မှတ်နေတော့။

- ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ချာနာသုံးပါးကို ကွယ် ဆည်းကပ်တာက

ခုဘဝအတွက် လူ့ချမ်းသာ၊ လူ့စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပေါများစေလျက်၊

သေသောအခါ နောက်တဖန်ဖွားလည်း လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ သုခကို

ပေးနိုင်တဲ့အပြင် နောက်နောင် ဘဝတွေ အတွက်ရော ဘဝလွတ်မြောက်ချမ်းသာအစစ်ဖြစ်တဲ့

မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကိုပါ သုံးပါးသောချမ်းသာကိုကောင်းမွန်စေရယူခံစားနိုင်တဲ့ အာမခံ ငြိတည်ဝန်ခံချက်ပေးထားတဲ့

ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ သရဏဂု သုံးပါး၊ တရားခတ်ထက် လွန်ကဲပြီးတော့ မသေချာတဲ့ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သူရဿတီ

စတဲ့ အထက်ဆရာကြီးတွေကိုကိုးကွယ်ပူဇော်ဆဲအတွက် သရဏဂု မပျက်သော်လည်း ဗုဒ္ဓဘုရားအစစ်ကို

တစ်ထစ်ချ ယတိပြတ်ယုံကြည်တဲ့ သရဏဂု အစစ်မဟုတ်၍ဘဲ ဒကာကြီးတို့။

အိမ်မှာ နတ်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဆင်၊ မြင်းချုပ်ပုံနဲ့ ကိုးကွယ်ပူဇော်ထားရင် သီလဗ္ဗတုစါရန်၊ သီလဗ္ဗထာ၊ ပရာမသမိဋ္ဌိလို့

သာ မတ်ပေတော့

သမ္မာသိဒ္ဓိစင်စစ်ဘော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့”

(* * *)

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထေရဝါဒသာသနာတော်ပြုလ် ရှမ်းလက်တောက်ပနေသည့် ကြားမှပင် ၃၇-မင်းနတ် ကိုးကွယ်မှု ဝါဂထွန်းကားလျက်ရှိနေသေးသည်မှာ များစွာအံ့ဩရသည်နှင့် အမျှ ဝမ်းနည်းခြင်းထည်း ဖြစ်ရပါ၏။

စင်စစ် ၃၇-မင်းနတ်ဟူသည် ထေရဝါဒ ပိဋကတ်တော်များအရဆိုလျှင် နတ်ဟုမဆိုနိုင်ပါ။

လူ့ဘဝထွန်းက ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်၊ မင်းပြန်၊ မင်းဝက်သင့်၊ အသေဆိုးနှင့် အယူတိမ်းသဖြင့် “ပြိတ္တာ” ဖြစ်လာရသူများ ဖြစ်၏။

ထိုသို့သော လူသားလောက်မှ ကိုယ်ကျင့်သီလ မရှိသူ ၃၇-မင်းနတ်များတွင် “ကိုးကွယ်ခံဂုဏ်ရည်” ဟူ၍ မြတ်စွာမုန့်၊ ဆံဘစ်မျှင်မျှင် မရှိပါ။

၂၂၆ ၀ ကျော်မြသန်း

စင်စစ်သော် ၃၇-မင်း နတ်ကိုးကွယ်မှုဝါဒသည် သာသနာတော်မြတ်နှင့် ဖီလာဆန်ကျင့်လျက် ရှိပါ၏။

ယင်း ၃၇-မင်း နတ်ကိုးကွယ်မှုဝါဒပြန့်ပွားအောင် စည်းရုံးလှုံ့ဆော်နေသော နတ်ကရတော်များ၊ နတ်ပင်သည်များ၊ နတ်ကယုများ၊ နတ်ကိုးကွယ်မှုစာအုပ် ရေးသား၍ အကြံအဖန်လုပ်ငွေရှာနေသော စာရေးသူများ အားလုံးသည် ထေရဝါဒသာသနာတော်မြတ်ကို သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် ဆန့်ကျင်သူများဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဤ ၃၇-မင်း နတ်ကိုးကွယ်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ “ဆရာတော်တို့ကွဲကောသလ္လ(မင်းသာသနာ့တထ္ထသိုလိ)၏ သတိပေးတော်မူချက်မှာ ဤသို့ပင်။

- ဗုဒ္ဓဘာသာစင်တို့ အလွင်အမြတ်ထားရာ ဘုရားခန်းတွင် ဘုရားစင်နှင့်အတူ နတ်ရုပ်များထမ်းငြိခြင်းသည် အဆင်မပြေလှပါ။
- ပို၍ဆိုးသည်မှာ ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်ကို ဆွမ်း၊ သစ်သီး၊ ပန်း၊ ဟိုဖြင့် ပူဇော်ပြီး နတ်ရုပ်အား အရက်ပုလင်းကြိုး

၂၂၇ ၀ အရှိုအမှန်နှင့် မရှိပမှန်

ဆက်သထားသည်မှာ အလွန်အကြည့်ရဆိုးသော မြင်ကွင်းပင်ဖြစ်၏။

- အရက်သေစာ မသောက်စားရန် တားမြစ် ဟောကြားထားသော ဗုဒ္ဓဘာသာ ဆင်းတုတော်ရှေ့တွင် ကိုရွှေနတ်တို့အား အရက်ဆက်သခြင်းသည် လျှောက်ပတ်မှုရှိ မရှိ စဉ်းစားသင့်လှပါသည်။ အချိန်မီသေး၏။
- ၃၇-မင်းနတ်သမိုင်းကို လေ့လာကြည့်ပါ။ ငါးပါးသီလ မြဲသောနတ်၊ သူ့ဇနိက်တရား ဆယ်ပါးဖြည့်ကျင့်ခဲ့သောနတ်တို့ရှိ ရှိပါသလော။
- ပိပဿနာ ဘာဝနာ အားထုတ်ခဲ့သော နတ်တို့ရှိ ရှိပါသလော။
- ထိုနတ်ဟုဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်များ ရှု့ဘဝတုန်းက ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ မြင့်မားခဲ့ပါသလော။
- ဘဝအကူးအပြောင်းဘဝလည်း ရတနာသုံးပုံအာရုံကောင်းကောင်းရခဲ့ပါသလော။

၂၂၈ ၀ ကျော်ခြားရန်

- ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ လူ့ဘဝတုန်းက မည်သို့နေ၍ မည်သို့ သေခဲ့ကြပါသနည်း။
- အနေဆိုးဖြင့် နေခဲ့၍ အမေဆိုးဖြင့် သေခဲ့ကာ မကောင်းရာသို့ ဝင်၍ ရောက်ခဲ့ကြသူများဖြစ်၏။

၃၇-မင်း နတ်များသည် အဘယ်သို့သော နတ်များကြောင့် “အဂ္ဂမဟာသဗ္ဗမ္မဒောတိကဒေသနာတောဆရာတော်ဘုရားကြီး”၏ အဆိုအမိန့်မှာသည် လောလော မှတ်သားသော သော အဆိုအမိန့်ဖြစ်၏။

- ဘုမ္မာသိက နတ်မျိုးဟာ ဝါးပေါင်းသီလ မတည်တဲ့ နတ်တွေ များပါတယ်။
- ဝါကြောင့် သီလနဲ့ တွဲလှသားဟာ အောက်နတ်များကြောင့် မွေးပေးကမ်းခြင်းသာ ထိုက်တယ်။
- ရှိခိုးပူဇော်ကိုးကွယ်ခြင်း မထိုက်ပါဘူး။

ပိစ္ဆိမ္မိပိဇိတာ နှစ်နှစ်အကွဲကို မယုံကြည်လျှင် ပိစ္ဆိမ္မိပိဇိတာပေတောဝါ။

- ယခု နတ်ကိစ္စမှာ နတ်ကဘက်က နတ်ကိုပူဇော်လျှင် သင့်ကို နတ်က မပစ္စေတော့ဘဲ လိမ့်မည်လို့ ဟောလိုက်တယ်။
- အဟောခံရတဲ့သူဟာ သူ့ရဲ့ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝိရိယကြောင့် ကြီးပွားအောင်မြင်ခဲ့လျှင် မိမိရဲ့ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝိရိယကို မမြင်ဘူး။
- နတ်စောင်မလှိုပဲရယ်လို့ ကံကိုပစ်ပယ်ပြီး နတ်ကိုပူကြည် သွားလျှင် အယူအဆ မှားယွင်းသွားတဲ့ အတူကံ မိစ္ဆာသိဉာဏ်ဖြစ်သွားတော့တာပေါ့ကွယ်။

(* * *)

“ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး” က ပုရန်သံသံများအတူကံ လည်းကောင်း၊ လူ့ပုဂ္ဂိုလ်များအတူကံ လည်းကောင်း၊ အပူအဆအပူကို အပူအဆအပူကို

ဖြင့် အစားထိုးပြောင်းလဲပြုပြင်ရန် ပြတ်သားသော ဩဝါး

ဖြင့် အဆုံးအမစကားမြက်ပေးခဲ့သည်မှာ ဤသို့ပါ။

- တရားသာသနာတော်၏ တရားနည်းကို ဟောပြော ရန်ရာမှာလည်း ထွက်ရပ်ဂိုဏ်းယောင်ယောင်၊ နတ် ဂိုဏ်းယောင်ယောင် အသွင်ဆောင်နေရင် မသင့်တော် တူး။
- မကြာမီက ပွင့်သစ်ပြန်တဲ့ ဌာနတစ်ခုမှာ နတ်က တော် ပွဲတင်ထားတာကို တွေ့ခဲ့ရကြောင်း ယုံကြည် လောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လုံးက သိရတယ်။
- ရဟန်းက နတ်ကို အချီအသေပြုတယ်ဆိုတာ သင့်တော် မပါလား။
- တရားထပည့်အောက်ကတော့ ရှင်သာမဏေဘဝ၊ နတ်၊ ဝယ်ဘဝကအညံ့က နတ်ကို ရှင်ရဟန်းက အချီအသေ ပြုကောင်းတူး။

- နတ်ကသာ ရှင်ရဟန်းကို အရှိအသေ ပြုသင့် တယ်လို့ အသိအမှတ်ပြုတယ်။
- ကန်တောပွဲခွဲပူဇော်တယ်ဆို တာကတော့ အလွန်မသင့် တော်တဲ့ အမှုပါပဲ။
- လူ့စကား၊ ဒကာမတွေရဲ့အလိုကိုလိုက်ပြီး ကန်တောပွဲ တင်ထားတာကို လက်ခံထားတာများ ဖြစ်လေမလား တော့ မပြောတတ်ဘူး။
- စကား၊ ဒကာမတွေကြည့်ည့်အောင်၊ အထင်ကြီးအောင် သူတို့အလိုလိုက်ပြီး၊ ထွက်ရပ်ဂိုဏ်း ယောင်ယောင်၊ နတ်ဂိုဏ်း ယောင်ယောင် လုပ်တာကတော့၊ မသင့် တော်ဘူး။
- တချို့က အဲဒီ ဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်တွေ အသုံးပြုတဲ့ “ပါရမီ ချဉ်”ဆိုတဲ့ အမည်မျိုးလည်း ခံယူတတ်တယ်။ အမှန်အမှန်မျိုးလည်း မခံယူသင့်ဘူး။

- ကမ္ဘာ့ဂန္ထဝင်တရားဆိုတဲ့ အမည်နဲ့ ညီညွတ်တဲ့ ပီပီယော၊
ပေကထိကဆိုတဲ့ အမည်မျိုးကိုသာ ခံယူပြီး ပီပီယော၊
ကမ္ဘာ့ဂန္ထဝင်တရားသက်သက်ကိုသာ ယောကြွေး သင့်ပါ
တယ်။

(* * *)

ကျမ်းဂန်တတ်ဆရာတော်ကြီးများ၏ အဆုံးအမ ဩဝါဒ
များ လမ်းညွှန်မှုများကို နာယူမှတ်သားသည်ထက် လိုက်နာ
ဖို့က ပို၍ အရေးကြီးလေသည်။

ယနေ့အထိ ထိုသဘောကို မပိုက်ဆွေးဘဲ၊ ခံယူချက်မထား
ဘဲ၊ တရားပွဲများတွင်လည်း ချွေက တရားစခန်းဝင်တော့လည်း
ပါစမြဲရှိကြသူ အတော်များများမှာ အိမ်တွင်းနတ်နှင့်လုံးထွေး
နေကြ၏။

ပျောက်စေဆရာတို့၊ ဘိုးတော်တို့ဆိုသလိုလည်း ဝင်လမ်း
မပြတ်ရှိနေကြသည်မှာ ဆရာတော်ကြီးများ၏ ကျေးဇူးတရား
ကို ဖျက်နာလှဲသွားရာ ရောက်သည်ဟု မဆိုသင့်ပါလား။

ယနေ့ထိုသို့ဆိုရမည့် အခြေအနေသို့ ရောက်နေပါပြီ။

မြင့်မြတ်သော ကြည်ညိုမှု၊

ဖျံ့င်းအာသော ကြည်ညိုမှု၊

မြင့်မြတ်သောကြည်ညိုမှုမှာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာရတနာ
သုံးပါးကို နှစ်နှစ်ကာကာ ကြည်ညိုပူဇော်ခြင်းသည်။ “ပြတ်
သောကြည်ညိုမှု”ဖြစ်၏။

လမ်းလျှောက်ဝိဇ္ဇာ၊ ဘိုးတော်၊ မယ်တော်၊ နတ်ကတော်
များကို အလေးထားကြည့်ညို ကိုးကွယ်ခြင်းသည် “ဖျံ့င်းအာ
သောကြည်ညိုမှု”ဖြစ်၏။

မြင့်မြတ်သော ကိုးကွယ်မှုကို ရွေးမလား။

ဖျံ့င်းအာသော ကိုးကွယ်မှုကို ရွေးမလား။

လမ်းနှစ်လွယ်ရွေးချယ်ရန်မှာ မိမိ ဂရိပ်တိုင် ကပေါ်တွင်
တည်သည်။

ဆုံးမသြဝါဒနှင့်လမ်းညွှန်ချက် ပျောက်လေးနေသော ပုဂ္ဂိုလ်
ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များရှိပါလျက် လမ်းကြောင်းမှန်ကို ရွေး

ချယ်နိုင်လျှင် ကိုယ်သာ နစ်မြန်းမည်ကိုလည်း သတိပြု သင့်လှ ပေသည်။

သန့်စင်ကြည်လင်အေးမြသော ရေအိုင်ကြီးကို မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့ တွေ့နေပါလျက် ညစ်နွမ်း၍ ခြေတင်မိလျှင် နစ်သ ထက်နစ်တတ်သော နှုတ်အိုင်ကို ရှောင်နိုင်ပါမှ တဝညစ်နွမ်းမှု မလွှမ်းမံတည်ငြိမ်၏။

ဘဝကို အကောင်းဆုံး စာညီဆောက်နည်းမှာ မိမိ၏အား နည်းချက် မျက်ထူးချက်၊ ညှိဖျင်းချက်များကို "တွေ့အောင် မှား၊ မြင်အောင်ရှုပြီး" ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးပင် ဖြစ်၏။

မိမိအကြောင်းကို တစ်ပါးသူက မသိ။

မိမိသာလျှင် အသိဆုံး ဖြစ်သည်။

မိမိအကြောင်းကို မှန်မှန်ကန်ကန် မကတိအချို့ကို အချို့ အတိုင်း မသိလျှင် ဘဝတိုးတက်မှုလမ်းကြောင်းနှင့်ဆလွှမ်းဝေး နေဦးမည်သာ။

"အမှန်အချိန်ကို အမှန်အချိန်အတိုင်း" သိ၍ "မမှန်အချိန်ကို မမှန် မရှိအတိုင်း" သိမှသာ အဝတ်ဆရာလမ်းကြောင်း၊ အကောင်း၊ ဘက်သို့ဦးတည်နိုင်လိမ့်မည်ပင်။

တစ်နည်း ပြန်သမ်း ကောင်းလိမ့်မည်ပါ။

(***)

ဓနဥစ္စာ လောဘ၊ရာထူးဂုဏ်ရှိနှင့် လောဘဟတ်သို့ တစဉ် တိမ်းညွတ်နေသူများမှာ မောဟ မြက်ခြောက်ကို မြက်အိမ်း သဖွယ် သဘောမူနေသူများဖြစ်၏။

အထော်အသင့် လောဘ၊ရာထူးဂုဏ်နှင့် ရစ်ထွေးနေသူများ မှာဓနဥစ္စာ၊ရာထူးဂုဏ်ရှိတို့ပွားမြင်မားလာစေရန်ဂိုဏ်း၊ရာ များ၊ ဘိုးဘော်များ၊ နတ်ကတော်များ၏ လှည့်ပတ်လိပ် ရည်မှ ဧကရာဇ်ကင်းထံသို့ သက်ဆင်းနေသူများ ဖြစ်ကြ၏။

ထေရဝါဒ အသိအမြင် ကြည်လင်မှုမရှိသောအရာကို ထူး ပေ ဆန်းပေ၊ တာဘာညာညာ သတင်းကြားရာ များကဲ့သို့ အလှူအယက် လွှားရောက်ဆည်းကပ် ပေးလှူပေးပုံဖြစ်။

သာသနာတော်မြတ်ကို ဗန်းပြု၍ ဘုရားဂုဏ်၍ တစ်သဏ္ဍ အလိမ့်ညာခြီးပြန့်ပေးသောကံ သူများမှာ အညံ့တကုန် သည့်တိုင်းသို့နယ်၊ အဆင်သင့်ရှိနေကြစေခြင်း

ထိုသည်အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍...

“ကျေးဇူးတော်စွာ အရှင်ဇနကာဘိဝံသ ခေရာတော်ဘုရား

ကြီး”က အောက်ပါအတိုင်း အဆုံးအမ ပေးတော်မူခဲ့ပါသည်။

- ယခုခေတ်ကား အညာအပြန်း ပေါများသော ခေတ်ဖြစ်၏။

- ဘာသာခြားတို့၌ တရားဆန်းစေ့ ပေါများနေသည့်အပြင်၊

ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုသူတို့အတွင်းမှာလည်း တရားအဆန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအဆန်း၊ ဆေးဝါးအဆန်းတို့ဖြင့်အချိုးမမျိုး ဖြတ်သန်းကာ ပြခဲ့သော ဗုဒ္ဓဆန္ဒ၊ (ဖျင်း အံ့သော ကြည်ညိုမှု)သမား၊ ခိုးသားသူများကို လှည့်စားဖြားယောင်းလျက်ရှိသည်။

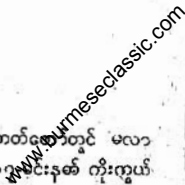
- ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို လှူဒါန်းပေးကမ်းနေရာ၌ လဒ္ဓါပေးပဟုတ် တဖွဲ့ပေး၊ အဖျင်းပေးသားများလေသည်။

- သို့အဆန်းအပြား ဉာဏ်သမားများကို ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်များက “အရေးမစိုက်လောက်ဘူး”ဟု သဒ္ဓါဘာသာကြာသည့်အတွက် ထိုအဆန်းသမားတွေ အိပ်ဦးတက်လျက်ရှိကြလေပြီ။

- မှားသည်ဖြစ်စေ၊ မှန်သည်ဖြစ်စေ တရားတက်ဆိုင်ရာဝယ် မိန်းမသားတွေသာ ခေါင်းဆောင် လုပ်နေကြ၏။

- ထို့ကြောင့် ဘယ်ကိစ္စမဆို ယုံသင့်မယုံသင့် နှိုင်းယှဉ်ချင်ဒို့ရာ ဘာသာရေးနှင့် သက်ဆိုင်သော အသိဉာဏ်တစ်မျိုးကို ယခုလက်ရှိ အခြေအနေထက် တိုးပွားအောင် (မိန်းမတွေကစ၍) များစွာ ပြုစုစားသင့်ကြပေသေးသည်။

(* * *)

မူကို ယနေ့ထက်လိုက်အောင် စွဲစွဲစွာ လက်ခံကျင့်သုံးထွက် ခဲ့ပေသည်။

၃၇-မင်းနတ်ကိုးကွယ်မှုကို မိချီးဖေသာထုံးစံဟု အဆိုပြုကာ သားစဉ်မြေးဆက် "အမေ့"အဖြစ် လက်ဆင့်ကမ်း ပေးခဲ့ကြသည်။

ဗလီနတ်စာကျေးခြင်း၊ အုန်းဆွဲခြင်း၊ ဦးဆွတ်ကြီးတင်ခြင်း၊ ရွှေပိန်းချ နတ်ရုပ်တုများ ကိုးကွယ်ခြင်း၊ အရက်ဆက်ခြင်း၊ နတ်ကနားပေးခြင်း စသည်များကို နောင်လာနေခင်သားတို့အား အမွေအဖြစ် လက်ဆင့်ကမ်း မပြုထိုက်အံ့ဟုပေ။

ယနေ့လူငယ်များကလည်း ထိုလွဲမှားရာ ကိုးကွယ်မှု အမေ့ဆိုးကို လက်မခံဘဲ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ခင်စစ်ဟစ်ယောက် ဖြစ်ရောင် အမွေဆိုးကိုယ်၌ အမွေကောင်းကို လက်ခံသိမ်းပိုက်ကြပါ။

စစ်မှန်သော မဂ်ဂျာသွေး ဗုဒ္ဓဘာသာပင်စင်စစ်တစ်ယောက် ဖြစ်ရန်မှာ သရဏကို ခိုင်မြဲချမ်းသာ ကမ္မဿာစတံ၊ သမ္မာဓိဋ္ဌိညက် ခက်သန်ရပေသည်။

ကံတိုက်တို့ပေးသော ရတနာတို့ပေးခြင်းနှင့် ကံ ကံအားကျိုးမှုအပေါ် မှီခိုနေခြင်းတို့ကို မရှောင်ပါ။

ကံကိစ္စပုံ။

နတ်နှင့် နတ်ကတော်ကို မယုံပါလေနှင့်။

၃၇ မင်းနတ်တို့သည် အထက်ဘုံစံနတ်များမဟုတ်၊ အောက်ဘုံစံနတ်များသာ ဖြစ်ကြကုန်၏။

လူ့ဘဝမှာ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုပြု၍ ကုသိုလ်ကံအသီးအပြားအဖြစ် နတ်ဘုံတွင် ခံစား စံစားရခြင်းဖြစ်၏။

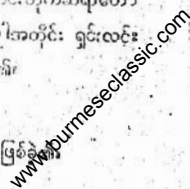
၃၇-မင်းနတ်ဆိုသော နတ်များသည် လူ့ဘဝက အကုသိုလ်မှု ပြုခဲ့သောကြောင့် အသေဆုံးဖြင့် မလွှဲလွယ်ပေစေ သေပြီး အယုတ်မီးခွဲသုဇ္ဈာန်ဖြစ်ရာ သူတို့မှာ ခံစားစံစားစရာ ဘုံပိုမာန် ဟု၍ မရှိပေ။

၃၇ မင်းနတ် ကိုးကွယ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍...

"ကျေးဇူးခွင့် မိုးကုတ် ခါတော်ခါကျောင်းတိုက်ဆရာတော်ကြီး အရှင်ပညိန္ဒာဘိဝံသ" က အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ဝေဖန်ဆန်းစစ်တော်မူခဲ့ပါ၏။

- ဤနတ်ဝါဒသည် ရှေးအခါက...

လူတွေ့ရိုင်းလေ သားကောင်းလေ ဖြစ်ခဲ့၏။

၂၄၀ (၁) ကျော်ပြဿနာ

- ယခုတစ်ခါ၌ပင် မြန်မာပြည် တောင်ပေါ်ဆေးများ၌ ကျွဲ၊ နွား စသောတိရစ္ဆာန်တို့ကို သတ်ဖြတ်ကာ၊ ယစ်ပူဇော်နေကြသေး၏။
- မြို့ရွာများ၌လည်း ထုံးဘမ်းစဉ်လာ၊ ခိုးစားစားလိုက်ဟု ယူဆကာ နတ်ပွဲများကျင်းပနေကြ၏။
- အထူးတားဖြင့်နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း၊ ဝါခေါင်လဆန်းဂ-ရက် နေ့မှ ဝါခေါင်လကွယ်နေ့တိုင်အောင်တောင်ပြုံးနတ်ပွဲ နှင့် ရတနာပွဲနတ်ပွဲများသည်၊ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာပြည်၏ ချပ်ပျက်ဆုံးပျက် အမည်းကွက်ကြီးများ ဖြစ်ကြပေသည်။
- ၃၇-မင်းနတ်များထဲက ၃၅-မင်းနတ်တို့သည် ဝမ်းနည်း ဖွယ်ရာ သေချမ်းဆိုးနှင့် သေခွဲကြရကန်သည်။
- သူတို့၏ စိတ်မကြည်သာဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်များနှင့် သေဆုံးရပုံ အခြင်းအရာများသည် လူတို့၏ စိတ်သိ၍ ကြောက်လန့်ထုန်လှုပ်ခြင်းနှင့် သနားဖွယ်တို့ကို ဖြစ်ပွား ဖေခွဲလည်း။

- ဤအကြောင်းများကြောင့် သူတို့သေပြီးနောက်၌ နတ် များအဖြစ်ဖြင့် သူတို့အား ပူဇော်ပသကြကုန်၏။
- သူတို့၏ တန်ခိုးကုဗ္ဗိပရိ နှင့် ကြောက်သောကြောင့် ပူဇော်ပသကြသည်မဟုတ်ကုန်။

ဆရာတော်၏အဘိဓမ္မိနိဒါန ၃၇-မင်းနတ်များမှာ တန်ခိုး ကုဗ္ဗိပရိရှိသောနတ်များ မဟုတ်ကြောင်း ပေါ်လွင် ထင်ရှား သည်။

ထိုပြင်တစ်ဝ...။

“ဘိက္ခုဓမ္မသေနဆရာတော်”၏ အဆုံးအမခဏ်မာလည်း များစွာပင် မှတ်သားတပ်လှပေသည်။

- တွင်းဘွင်းဆိုရာပါက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အချို့သည် မိမိယုံကြည်စိတ် ချည်သည့်အတိုင်းအတာအထိ လျှောက်နေသည်ကို သတ်မှတ်အကွဲကွဲ ကြောင့်မိုးတူင် လေကြစီးနေသကဲ့သို့ ရှိ၏။
- မတ်ဝန်းကျင် အပေါင်းအသင်း ရှိ နိပတ်ပူကြောင့် လမ်းများကြီးသို့သာ အစဉ်လိုက်နာကြ၏။ အခြား ယုံကြည်စိတ် ကင်းမဲ့နေကြ၏။
- မိဇ္ဇာယောင်ယောင်၊ ဘိုးတော်ယောင်ယောင်၊ ဆရာကြီးများ၏ အလိုလိုက် အကြိုက်ပေးမှုကို ပျူ့စွာ ကြိုဆိုနေကြ၏။ အစိမ်းနားချင်နေကြ၏။

- မျှော်လင့်ချက် မထားစိပ်မက်ကြီးအရဆိုပြီး တထစ်ချ စွဲလမ်းနေ၏။
- ဥုံ...ဪ...သောင်း စသော တသံများဖြင့်သာ နားဝင်ချိ နေကြ၏။
- ထို့ပြင် မိမိ၏ကျွမ်းကျင်မှုကို မယုံစားဘဲ၊ နတ်မိစ္ဆာများကို အားကိုးနေကြ၏။
- “ငါ့ဘာကြောင့် ခါတွေ့လို့ ယုံစားနေတာလဲ” ဟု မိမိ၏ ယုံကြည်မှုစိတ်ဓာတ်ကို ခြေခြေမြစ်မြစ် မခင်း စားဘဲ အပေါ်ယံအောင်းစားရေးအတွက်သာ အား စိုက်နေကြ၏။
- ယုံကြည်မှုမသွင်၊ မသာအများကြီးနှင့်သာ လမ်းလွဲ လိုက်နေကြပေသည်။

ကဲ...ဒီလောက်ဆို၊ လမ်းမှန်နှင့်လမ်းမှားကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ခွဲခြားစိတ်ဖြာ၍ ရှာဖွေသိမ်းပေါ်ပြီ။

မြတ်ဗုဒ္ဓညွှန်ပြသော မြတ်ဗုဒ္ဓ၏တပည့်သာဝက ဆရာတော် ကြီးများ၏ အဆုံးအမ ဩဝါဒကိုယည်၍ မိမိစေတနာ၊ ဉာဏ် နှင့် ဝီရိယတို့ကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ အားကိုးအားထားပြု ဗုဒ္ဓသာ သာ တစ်ဦးအနေဖြင့် မည်သူ့ကိုမျှ အားကိုးအားထားပြုစေ ပလိမ့်။

“ကျေးဇူးရှင် မင်းကုန်းတိပိဋကဓရ ဆရာတော်ကြီး” ၏ အောက်ပါ အဆုံးအမကို နှလုံးသားတွင် စွဲသင်စေ၍ ဦးခိုက် ကြည်ညိုကြည်ညိုပါလော့။

“မိမိကိုယ်ကို အားကိုးပြုနေတတ်သူသည် အရာရာ၌ လှုပ်လှုပ်သည်၊ စိတ်ဓာတ်အားခိုင်၍ လောကဓ ကို ခန့်ခိုင်စွမ်းရည် ရှိသည်။”

၆၆၂၆၆၆၆၆-၆/၉-၁၁၁၁
၆၆၆၆-၆/၉-၁၁၁၁

အရာနှင့် ဘယ်သူ၊ ဘယ်ရက်ဘာလည်း လာအတူပါ။ ထိုရက်မှ
အချိန်နှင့် နိုင်ငံခြား ဟူကပ်(စ်)အေသို့ ခရီးထွက်မည်ဖြစ်၍
တွေ့နိုင်ခွင့်မရှိပါဟု ကြော်ငြာမောင်းခတ်သူလည်းရှိသည်။

အရာနှင့် ဆယ့်ငါးမိနစ်တွေ့ရန် အချိန်ယူလိုက်ပါ။ ဆင့်
ကိစ္စတွေ့ထားလုံး ပြီးမြောက်သွားစေရမည်ဟု ပုရောဟိတ်ကြီး
မဟာသို့နှုတ် ကြော်ငြာမောင်းခတ်နေသူလည်းရှိသည်။

ပေခင် သင်တန်းဆင်း။

ပေခင်ဆရာများလည်းရှိသည်။

သင်တန်းတက်၊ သင်တန်းဆင်းသည်နှင့် ပေခင်ကယုဖြစ်။

ဝါထက်ပို၍တော့ မပြောပါရစေနှင့်တော့။

ထားပါ။

ကြော်ငြာခေတ်၊ ကြော်ငြာမောင်းခတ်သည်ကို မည်သို့မျှ
မဆိုဆိုပါ။

သို့အော်...

(ကိုး)

နောက်ဆက်ခံမည့် စာကြောင်းက ပေခင်။

ပညာထက် ဟိတ်ဟန်ထည်စင်မှုကိုပြု၍ ရိုက်စားလုပ်နေ
ကြသည့်ဦးရေမှာ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ပို၍ တိုးပွားလာနေ
သည်။

(ကိုယ်ဘာသာရေးကိစ္စနှင့် နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ သွားခရောက်ရ
စာ နိုင်ငံရပ်ခြားတိုင်းပြည်များတွင် ပေခင်၊ လက္ခဏာ တော
ပြောခဲ့သည်။ ပညာရှင်တစ်ဦးပြစ်လေဟန် နားလှည့်ပါးသူပင်
ကြော်ငြာရှေ့မောင်း ခတ်နေကြသည်။

၂၄၆ (၈) ကျော်ခြံသန်း

ထိုမျှဆိုလျှင် စာဖတ်သူများ သဘောပေါက်ပါလိမ့်မည်။

ရေခင်သည်လည်းကောင်း၊ သက္ကဏာဖတ် အထိတ်ပညာ
သည်လည်းကောင်း ဝိဇ္ဇာဝါဒ ဝေရဝါဒနှင့် ဆက်နွယ် ဆက်
စပ်၍ ရွှေ့လျော့လာခြင်းဟုတ်သည်ကိုမူ သတ်ပြုရမည် ဖြစ်
ပါသည်။

ဗြာဟ္မဏဝါဒနှင့်ဆက်နွယ်ဆက်စပ်၍ ရွှေ့လျော့လာခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ဤအကြောင်း ပိုမိုခိုင်လုံစေရန်နှင့် သူ့ရသထိန်တစ်သမီးသည်
ဗြာဟ္မဏဗေဒင်ကျမ်းစောင် နတ်သမီးဖြစ်ကြောင်း ပိုမိုခိုင်လုံ
စေရန် သူ့ရသထိန်ဆင်းမှ ကောက်နုတ်ချက်အချို့ကို ဦးစွာ
ဖော်ပြပါမည်။

သူ့ရသထိန်ကို ဟောမုဂ်ရသေကြီးနှင့် သမုဂ္ဂရာနတ်မိဖုရား
တို့မှ မွေးဖွားသည်ဟု ဣန္ဒဝေဒင်အဖွင့်ဖြစ်သော ဣန္ဒဝေဒဏ္ဍ
ကျမ်းမှာ လာဖို့သည်။

ပထမနေထိုင်ရာဌာနမှာ သမုဂ္ဂရာ

အရှ်အမှန်နှင့် မရှိမမှန် (၈) ၂၄၇

ဝုတိယ နေထိုင်ရာဌာနမှာ ဟိမဝန္တာတောင်မင်း၏တောင်
ထွဋ်ထစ်ရုံဖြစ်သော ကေလာသတောင်။

“သမုဂ္ဂရာ ဘန္တိဝါသံ၊ ယံသယာနေန၊ စာရိနိ၊
ပစ္စာ ကေယသေ ကေလာသ ပဗ္ဗတေ နိစ္စဝါသိနိ”
(ဣန္ဒဝေဒဏ္ဍကျမ်း)

- သူ့ရသထိန် သူ့ရသထိန် နတ်သမီးသည်
- သမုဂ္ဂရာ တောင်သမုဂ္ဂရာ၌ မွေးဖွား၏
- ဘန္တိဝါသံ ထိုသမုဂ္ဂရာ၌နေထိုင်၏
- ယံသယာနေန ဟင်္သာယာဥ်ဖြင့်
- စာရိနိ သွားလာတတ်၏
- ပစ္စာ နောင်အခါ၌
- ကေလာသေ ဖြူဖွေးတောက်ပသော
- ကေယသေ တောင်ထွဋ်၌
- ပဗ္ဗတေ အမြင့်ဆုံးသို့၏
- နိစ္စဝါသိနိ

သူရဏတီ၏ ယဝကြွင်းဖမ်းမှာ မဟာဗြဟ္မာ့ကဖြစ်
သည်။

ထိုအကြောင်းမှာ ထူရဝေဒင်၊ ယဉ္ဇဝေဒင်၊ သမဝေဒင်ကုန်း၊
ကြီးများ၌ပါရှိသည်။

- ဝိသန သီဝေါ မဟာဗြဟ္မာ
- ဧတေသံ ပါရိအရိကား
- လက္ခဗမီ ပါရိဇေဇီစ
- သရဏတီ ကမာ ခာယာ

(ဣဒုဝေဒဏ်ကုန်း)

“ဝိသန - ဝိသနနတ်မင်းသည်လည်းကောင်း၊ သီဝေါ-သီဝ
နတ်မင်းသည်လည်းကောင်း၊ မဟာဗြဟ္မာ- မဟာဗြဟ္မာ
နတ်မင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဧတေသံ-ဤနတ်မင်းသုံးပါး
တို့၏ပါရိအရိကား-အလုပ်အကျွေးနတ်ပိုများ၍ ဘိကမာ-
ကမ္ဘာ့အတိုင်း လက္ခဗမီ-လက္ခဗမီ နတ်သမီးသည်လည်း
လောင်း၊ ပါရိဇေဇီစ - ပါရိနတ်သမီးသည်လည်းကောင်း

သူရဏတီ-သူရဏတီနတ်သမီးသည်လည်းကောင်း၊ ထူသိ-
ဤသို့ မာတာ-သိအာပီကုန်၏။

ဟိန္ဒူဗြဟ္မာဏများက သူရဏတီကို ဗေဒင် လေးပုံနှင့်
သမဓ္မိက လက္ခဏာကုမ်းတို့ကို ပထမဆုံး ဖန်ဆင်းလူဟု ယူဆ
ကြသည်။

ဤအခွား မွှားအစ၊ မြင့်မိုရ်တောင်နှင့် သမုဂ္ဂ-ပုဂံလားစင်း
တည်ရှိပြီးအခါကအစ၍ သူရဏတီပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

အစ္စကန္တာအစ ယနေ့ထက်တိုင် ဆိုဘော့လည်း စဉ်းစား
ကျေးဇူးခေါ်ရင်ချိန်ရှိသည်ဟု မဆိုသာပါလား။

ပိဋကသိတော်နှင့်ပဆိုင်သော လောကီသရားရာ ဗေဒင်
ခေတ် နတ်သမီး သာ မြစ်ကြောင်း မှာလည်း ပိုင်လုံသွား
ပါပြီ။

ပိဋကသိတ္တယ၊ သမ္မုတ္တိ၊ ဟုတ်မဟုတ်၊ လူငယ်များစကား
ခေါ်စဉ်းစားကြပါဟု။

ဟိန္ဒူဝါဒအရ မဟာဗြဟ္မာဏဟူ၍ လောကကြီးကုန်းစု
လုံးကို ခိုင်ခံ့ဖန်ဆင်းသူဟုအားလုံးရှိသည်။

အနတ္တဝါဒီမဟုတ်သော အတ္တဝါဒီ

ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ဖီလာဆန့်ကျင်သည်။

မဟာဗြဟ္မာ၏ကြင်ဖော် သူရဏတီသည် ဘယ်သို့သျှင်
မြင့်မြတ်သော ပိဋကတ်သုံးပုံစောင့် မယ်တော်နတ်ထီး ဖြစ်နိုင်
ပါမည်နည်း။

ထို့ပြင်တစ်ဝ အလိုရှိလာပြန်သည်မှာ။

“မဟာဗြဟ္မာဏသည်။ သူရဏတီကို မြတ်နိုးလှန်းသော
ကြောင့် သူ၏ ဖန်ဆင်းနိုင်သည့် စွမ်းအား ပါဝါဘားလုံး
ကို သူရဏတီပေဒင်လေးပုံ လက္ခဏာကျမ်းများနှင့် စာပေ
မှန်သမျှကို ဖန်ဆင်းခဲ့သည်။”

ကဲ... ဖွင့်ဆိုရာမှာ ပဟု ဆိုရန်မှတစ်ပါး အခြားမရှိဟု

ယနေ့ ခေတ်လူငယ်များ၊ ဧဠိစား ဘေးခေါ် ချင်စိုနံ
ဝေဖန်ကြပါရန် စာရေးသူ၏ ထင်မြင်ယူဆချက်ကို စကားဦး
မသန်းလိုတော့ပါ။

ပေဒင်လေးပုံရှိရာတွင် ဟိန္ဒူဗြဟ္မာတို့က ပေဒင် သုံးပုံကို
သာ ယုံကြည်သည်။

“အာထဗ္ဗာဏပေဒင်” ကိုမူ မသင်ယူကြ။

အာထဗ္ဗာဏ ပေဒင်တွင် မကောင်းသော၊ ယုတ်ညံ့သော
အောက်လမ်း ပညာများ ပါရှိသောကြောင့်ဟု အဆိုရှိပါ
သည်။

သို့ဆိုသော် ပေဒင်အစ ဗြဟ္မာဏတို့ကဟုပင် ဆိုရပါ
တော့မည်။

(* * *)

ဗြဟ္မာဏပုဂ္ဂိုလ်များမှာ စီရင်ရေးသားအပ်သော ပေဒင်
ကျမ်းများနှင့် ရှင်တော်ဗုဒ္ဓဟောကြားတော်မူခဲ့သောပိဋကတ်
တော်များကို တစ်သားအည်း၊ တစ်တန်းတည်းထားလှောင် မိမိ
သည် မိစ္ဆာဘက်သား စည်းဘောင်ထဲ ခံလား။ သမ္မာဘက်
သား စည်းဘောင်ဘက်ကလားဟု ဆန်းစစ်ရာ ရှိလာမည်။

ပိဋကတ်နှင့် ပေးကျမ်းများသည် ပြဋ္ဌာန်းတစ်လုံး၊ သံ
ထစ်လမ်းသို့နယ် ခြားနားသည်။

တရားမျှတ မှန်ကန်သော ကမ္မဒိယာသဘာဝကို အခြေခံပြီး ယုံကြည်စွာဖြင့် သူတိုင်းကိစ္စာသော ခွင့်တော်ချွန်ကတည်း ဓမ္မနှင့်ကမ္မဒိယာမဟုတ် ဆန့်ကျင်လျက် တကွာကြီးပွားကြောင်း ကိုသာရှာသော ဗြဟ္မာ့စာတို့၏ ခေဒင်ကျမ်းများသည် လွန်စွာ မှ အရေးကြီးလှပေသည်။

ခေဒင်ကို ယုံကြည်လွှင့် မြတ်ဘုရား၏ဘုရားဓမ္မကို မယုံ ကြည်ရာကြောင်း "အဒင်ရာ၊ ဘုရားသောတော်" က ဤညီလွှင့် သတိပေးတော်မူခဲ့ပါသည်။

"ဘုရားဟောထက် ခေဒင်ကိုယုံလျှင်တော့ နမန္နာကျမ်း ကိုယုံလျှင်တော့ ပိုများပါတယ်။"

- တစ်နှစ်တစ်ခေါက်ထက်တို့ သင်္ကြန်အခါ ဗြဟ္မာ့မင်း ကြီး၏ ဦးခေါင်းပျတ်ကြီးကို တစ်ယောက်လက်က တစ်ယောက်ကမ်းနေသာ မြင်တယ် မဟုတ်လား။
- မြတ်စွာဘုရားက နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ကမ္မဇရပ်သွားခဲ့ပြီး ခေဒင်လွှင့် မီးတောက်သဖွယ် ပျောက်ကွယ်သွားတတ်၍ မဟာတယ်။

- ခေဒင်က ခေါင်းပျတ်ကြီးဟာ ခုထိမပုပ်သေးဘူး။ မြို့မာပြည်က ယုံကြည်နေသေးသမျှ ပုပ်မှာမဟုတ်ဘူး ကွယ်။
 - ခေဒင်က ရက်ရာစာနဲ့ပြသခါးကိုပစာနုထားသကဲ့သို့။
 - မြတ်စွာဘုရားကကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို ပစာနုထား သကဲ့သို့။
 - ခေဒင်က မဟာဘုတ်ကို အဓိကထားပြီး ထူဘယ်။
 - မြတ်စွာဘုရားက သမ္ပတ္တိခလေးပါးကို အဓိကထား ထူဘယ်။
 - ကံမဆန်ကျင့်ပါလား။
 - မြတ်စွာဘုရားနဲ့ ဆန့်ကျင်စာကိုယုံလျှင် ဘုရားတရားကို မယုံရာကုတောပေါ့။"
- "ဘုရားတောက" သဗ္ဗေကမ္မသကာသတ္တံ၊ သဗ္ဗသတ္တံ ဝိသဇ္ဇေထိ" တဲ့ ကံဘယ်မှာလဲကွယ်။ နဂါးခံတပ် ကုန်ရင် ပျက်စီးတတ်တယ်လို့လဲမပါ။ မသေ့လို့ ချ ရင် တစ်ယောက်နဲ့ပဲပြီးတတ်ဘူးလို့လဲမပါ။ အိမ်တိုင်ထူ

တာနုကွတ်မင်းကောင်းရင် ပျက်စီးထတ်တယ်လို့ထဲ မပါ၊
မင်္ဂလာဆောင်သာ ရက် မဒွေးမိလို့ ပျက်စီးတယ်
လို့ထဲမပါ။ မေ့မှား သောက၊ အင်းဝ၊ ရာဇာကျလို့
ပျက်စီးတာလဲမပါ။ တနင်္ဂနွေ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ
ဆိုတာတွေသာ ပညတ်သင်္ကေတအတွဲ၊ လူ့ဘုံကောင်း
အောင်ဆိုးအောင် မလုပ်နိုင်ပါဘူး။

ကုသိုလ်ကံကသာ ကောင်း အောင် လုပ် နိုင် တယ်။
ကုသိုလ်ဆိုရင် မြေဆိုးကင်းဆိုးလို့ကြောက်လန့်ပြီး
ကုသိုလ်ကံ ကို ဣစ္ဆာသယမဉ္ဇူမြားမို့ သဘောထား
ပြီးအားကိုးကြမ္မ "ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ" မဟုတ်လား။
"ဘုန်းကြီးတော့က" ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိတို့ ရှေ့ကချမ်းပေးလှူတော့
က နောက်ကလိုက်ဆိုကြရသယ်။ အဲဒါကြက်တုရှေး
သရဏဂုံ ကွယ် ၊ ဘုရား သရဏ ဂုံ မဟုတ်သေးဘူး။
ကြက်တုရှေး သရဏဂုံ ကွယ် ၊ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိကို
ကြက်တုရှေးကိုသင်ပေး။ ဆိုတော့ဆိုတတ်တယ်။ ဘုရား
ဂုဏ်တော်ကို သိပြီး အားထားရဲ့လား။ သိလဲမသိ။

အားလဲမထား အဲဒီလိုပေါ့ကွယ်။ ဘုန်းကြီးက စားရ
လို့ချမ်းပေး လှူတော့က နောက်ကလိုက်ဆို ဆိုသာဆို
တယ်။ ဘုရားဂုဏ်တော်တွေကို မသိကြ၊ အားလည်း
မထားကြ။

"အားထားတာကဘိုးဘိုးအောင်တို့၊ ဘိုးမင်းခေါင်
တို့၊ မင်းညီနောင်တို့၊ ဘိုးမင်းကျော်တို့၊ မင်းပဟာဂီရိ
တို့၊ ရေခဲပိုင်ဦးရှင်ကြီးတို့၊ ရေယာဉ်ကတော်တို့၊ မြင်းဖြူ
ရှင်တို့၊ ဥဂ-မင်းတို့၊ အဲဒါတွေကိုသာ အားထားကြ
မယ်။ ဒါကြောင့် ကြက်တုရှေးသရဏဂုံ ဆိုတာကွယ်။"

"ဘုရား ဂုဏ်တော် ကိုးပါးကို သေချာစွာ သိပြီး
ဗုဒ္ဓါမေသရဏံ ၊ အညံ့ဇဏီ" လို့ ဆိုတဲ့အတိုင်း ဂုဏ်
တော်ကိုးပါးမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမထားပါမှ ဂစ္ဆာမိ
မှာကွယ်။"

"ခုတော့ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိထဲမှာ ပိဗ္ဗာလိုလိုတော့
နတ်စိမ်းတွေပါ ရောဘျက်နေကြကွယ်။"

ဆရာတော်က ကရုဏာရှေ့ထား၍ မထောက်မညာ
ပြောခဲ့သလို မှတ်သားနာယူဖွယ်လည်း ကောင်းလှစွာ

၂၅၆ (၈) ကျော်မြသန်း

- ကိုးကွယ်ရာ သန့်ရှင်းရေးနှင့် အယူအမြင် စစ်ကြယ်ရေး အတွက် ဆရာတော်ကြီးများက ထပ်မံနာ.ဟောကြားခဲ့သလို၊ တရားနာသူများကလည်း နှလုံးသည်းပွတ်အိမ်တွင်း ထဲထဲဝင်ဝင် ကြီး စွဲထင်စေလျက် တကယ်တမ်း သဘောပေါက် လိုက်နာ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှသာ ဘဝဓန ရေး ရင်အေးစရာနှင့် ဆိုကြံမျှ လိမ့်မည် ဟုတည်း။

* * *

(တစ်ဆယ်)

ရှင်တော်ဗုဒ္ဓသည် နတ်၊ ဗေဒနှင့် အောက်လမ်းပညာများ ကို လုံးဝ လက်မခံကြောင်း ဗုဒ္ဓစာပေ ကျမ်းဂန်များတွင် လာ ရှိခဲ့ပါသည်။

သတ္တဝါဟူသည် မည်သူမျှပြင်၍ ပရကြောင်း၊ ဖန်တီးမှုမရှိ ပြောင်း၊ မိမိကံအလျောက်သာလျှင် ကျင့်လည်ရကြောင်းကို တိတိပပ လမ်းညွှန်မှုပြုခဲ့သည်။

၂၅၈ ၀ ကျော်မြသန်း

သိတန်သလောက် သိကြသော်လည်း လိုက်နာမှုအားလျော့
သောကြောင့် မရှိ မမှန်သမားများ စားပေ ကံစားလမ်းပွင့်နေ
ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကျောင်းပညာ (၀၇) အတန်းပညာတတ်သည်နှင့် ကိုယ်ပိုင်
တွေးခေါ်မှု ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်ခြင်းမှာ ကျွဲခြားသည်။

ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်၌ တွေးခေါ်မှု တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်မရှိဘဲ
ဉာဏ်ရည် ဉာဏ်သွေး အားနည်းသူများတွင် "အမျှော်နှင့်
အကြောက်တရား" လွမ်းတင်စမြဲရှိပေသည်။

- မိမိ မိမိသားစု၏ အနာဂတ်ဘဝ ရုပ်ပုံလွှာအတွက်
အကြားအမြင်၊ ဗေဒင်၊ လက္ခဏာ၊ နတ်ဝင်သည်တို့၏
အပြောနောက်သို့ ပါနေသူများမှာ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ရည်
အား ချီ တဲ့သူများဖြစ်ကြ၏။
- မိမိနှင့် မိမိသားစု၏ အနာဂတ်ဘဝ ရုပ်ပုံလွှာကို မိမိ
ကသာ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယဖြင့် ပုံဖော်နိုင်မည်သာဖြစ်၏။
- မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကမှ မန်တီးရှင်အဖြစ် ပုံဖော်၍မရပေ။
- နက်နက်တွေးလျှင် ရှေးနေ့ကြီး ထင်သာပါလိမ့်မည်။

ကျေးဇူးရှင် အရှင်ဉာဏ်ထရ သဲကုန်းဆရာတော်ကြီး၏
ညွှန်ပြပွင့်ဆို ဟောပြောလျက် တစ်ဆင့်သိကြားစေ သက်သေ
ညွှန်းလိုက်မူပါသည်။

ဘုန်းကြီးတို့ ပရိယတ်ဗေဒင် ဟူ၍တတ်သလား၊
တွက်ပေး၊ ဒီကနေ့ကမ္ပည်း ဟူ၍ကြံဖို့ ကိုယ်ဟာကိုယ်
တွက်ကြ၊ ချပြီနော်၊ဘုန်းကြီးတို့ ဗုဒ္ဓဗေဒင်က ဒီလိုတွက်
တာ ဟုတ်လား၊ မိမိတို့ကိုယ်ကို မှီခိုကြပါ၊ မိမိတို့ကိုယ်
ကို ကိုးကွယ်ကြမ။ မွေဆိုတဲ့စေတသိတ်တွေရှိ သဘော
တရားတွေကိုမှီခိုကြပါ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓကဒီလိုပြောထားတယ်၊
ဒီတော့ ဘုန်းကြီးတို့ပရိသတ် ဒီကနေ့ ဗေဒင်တွက်နည်း
တစ်ခုခုသွားပြီ။

စေတနာကို တွက်ကြည့်လိုက်၊ စေတနာထဲမှာ လောဘ၊
ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ တိရလသားတွေ ပူးပေါင်းတဲ့
အခါ သဘော ဝမ်းပေါက်ကြီးကို မီးမိသား ယိုတဲ့၊
အင်ဂျင်ကြီး မောင်းလို့ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊
နောက်ကတက်မကြီး ကယ်လိုပဲထိန်းထိန်း၊ စတီရီယိုရင်

၂၆၀ (၀) ကျော်ပြောင်း

ကိုင်ထဲလူ့ ဘယ်လောက် ကောင်းကောင်း ဖြစ်ပေလဲ၊ သဘောတရားကြီး မပေါက်ခေဋ္ဌး

သဘောတရားကောင်း၊ လောကီတည်ဆဲတာ စေတနာကို ဆိုလိုပါတယ်တဲ့။

စေတနာရှိသလောဟာ သဘောတရားကောင်းကြီးနှင့် တူကြောင်း သုံးကြီးတို့ပရိသတ် မှတ်လိုက်ပါတော့။

အဲဒီ စေတနာသည်ပင်လျှင် အပြစ်ပြောင်းလဲတဲ့ အခါ ကျတော့ "ကံ" ဖြစ်သွားပါမယ်။"

"စေတနာက ဟိုး မိုးကောင်းကောင်း နေထိုင်လည်း နက္ခတ်ထဲ ရှိတာလား၊ ကိုယ့်နည်းနားထဲရှိတာလား။"

"ကိုယ့်နည်းနားထဲမှာ မှီတာပါတည်း။"

"ဒီတော့ ကောင်းကင်ပေါ် သွားပြီး မတက်ခွင့်တော့ နေလနက္ခတ်တာရာသွားပြီး သော့ခိုမခိုးခွင့်တော့မလိတော့ဘူး၊ ငါ့စေတနာ ငါ့နည်းနားထဲရှိတယ်ဆိုတာကို ထက်ခံထားတဲ့ အချိန်ကစပြီးတော့ စေတနာကို စောင့်ကြည့်ကြပါ။ အာနိန္ဒာ စောင့်ကြည့်ရမယ်၊ သတိနဲ့စောင့်ကြည့်ကြပါ။ အဘိဓမ္မာထဲက စေတသိက်တစ်လုံးလားတယ်။"

အရှိတမုန်နှင့် မရှိမမုန် (၀) ၂၆၁

"သတိနဲ့စောင့်ကြည့်"

"ပညာနဲ့ စိစစ်"

"ဟုတ်လား၊ သတိကစောင့်ကြည့်တယ်၊ ပညာက စိစစ်တယ်၊ သတိ၊ ပညာနဲ့စောင့်ကြည့်လို့ရင် ငါ့ ကံ ဆိုးတယ်၊ ကံကောင်းတယ်ဆိုတာ ကိုကိုယ့်ဟာကိုယ် ကြည့်တုတ်လို့ ပေါက်မယ်။"

(* * *)

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ ဗောဓိ၊ ယတြာ၊ အတိတ်နိမိတ် အိပ်မက် တိတ္ထိ၊ လက္ခဏာဖတ် အဘတ်စသည်တို့ကို ယုံကြည်လျှင် ယင်း နောက်တူသလ မင်္ဂလာများသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တို့အတွက် ပမာနသွေးသော ကမ္မထက်ကထာ၊ သမ္မာပိဋကဏ္ဍတို့ ထက်ပင်ပိုမိုကောင်းစွာ အား အဆိုးများ အနှောင့်အယှက်များ သဖွယ်ရှိပါလိမ့်မည်။

ဗောဓိ၊ လက္ခဏာ၊ အိပ်မက်၊ တိတ္ထိလောကီတရားများ သည် ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏ အယူမဟုတ်သောကြောင့် အနိစ္စပစ္စယ် အပင်ကြောင်းကို....

“ကျေးဇူးတော်ရှင် နေထိုင်ရေးတာတို့ကို စံကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး”က ကရုဏာဖြင့် ဤသို့ ကြဝါဒချီးမြှင့် တော်မူခဲ့၏။

- ပြဿဓါး၊ ရက်ရာဇာ၊ ခြေခံနဂါး၊ လှည့်ဘိုဓွေးခြင်း၊ အင်္ဂုယထိုးခြင်း၊ အောင်လ၊ အောင်စကား (ကိုး) ပါသော စတိုးကိုမု မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ယူဆခြင်း။
- ကသက်ကိုတည်၊ ခုနစ်ခုထား၍ ဆေးကျခြင်း၊ လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့စသည်၌ ကျသောနေ့ကို တိုင်ထူ၍ ဆေးကျခြင်း၊ မည်သည့်သစ်ပင်ကို မပိက် ကောင်းဟူ၍ယူခြင်း။
- အိမ်ကိုခူးတက်၊ ဗျင်းနား၊ လင်းသနား၊ ပျားစွဲလျှင် မည်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆခြင်း။
- အိမ်ဆောက်ဆဲ၊ အိမ်ရှင်သေလျှင် မီးကျော်သည်ဟု ယူ၍ မည်လူမှမနေဝံ့ခြင်း၊ အိမ်ခိုက်သည်ကျောင်းခိုက် သည်ဟု ယူတတ်ခြင်းတို့သည်လည်း ကံ၊ ကံ၏အကျိုး ကို ယုံကြည်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ အယူမဟုတ်၍ ခွန်ပတ် တပ်ကုန်၏။

(* * *)

ထို့ပြင်တစ်ဝံ့ “အရှင်အဂ္ဂဉာဏ” (ချမ်းမြေ့ဆရာတော်)၏ အဆိုအမိန့်မှာလည်း အလေးအနက်ထား၍ မှတ်သားဆင်ခြင် အပ်ပေသည်။

- ကံယံ၌ အမြဲ ဆောင်ထားသင့်သည်မှာ လက်ဖွဲ့လည်း မဟုတ်၊ ဓာတ်လုံးလည်း မဟုတ်ပါ။
- ကုသိုလ်တရားသာဖြစ်လေသည်။
- အကုသိုလ်အလုပ်ပြုလုပ်နေသူအတွက် မည်သည့်အင်း၊ ထိုင်လက်ဖွဲ့အဆောင်ကမူ အပယ်လေးပေါးကို မရောက် အောင် ဟန်တားနိုင်မည် မဟုတ်လေ။
- ရွှေဖလားကို ငွေနားကွပ်ဘော့ ငွေနားကြောင်း အဆို စိတ်မယ်။
- ဗုဒ္ဓဘာသာတည်းဟူသော ရွှေဖလားကို အင်း၊ အိုင်၊ လက်ဖွဲ့များဖြင့် အနားမကွပ်သင့်ပါ။
- ခြင်္သေ့ဆီသည် သိင်္ဂီရွှေခွက်နှင့်သာ ထိုက်တန်၍ အုန်း မှတ်ခွက်နှင့် မထိုက်တန်ကြောင်း အဆိုရှိ၏။
- လေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာတည်းဟူသော ခြင်္သေ့ဆီသည် လူနတ်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော သုခ ရွှေခွက်တို့နှင့်သာ

၂၆၄ ၀ ကျော်ပြဿနာ

ထိုက်တန်၍ ပရပတာ ဥပ္ပာ လက်ဖွဲ့များနှင့် မထိတ်တန်ပါ။

- ဆင်သွား၍ လမ်းဖြတ်သားသည်ကို "ဖြုတ်" ဟု လမ်းထွင် ဖွယ်မလိုပြီ။

(* *)

ဗေဇင် လက္ခဏာဖော်ဆရာတို့ အဓိက ထားကြသည်မှာ မည်သည့် လူ့ဘောင်ဖွယ်များကို လုပ်ဆောင်သည်ဖြစ်ပါစေ ရက်ကောင်းရက်ခြတ် ချွေးချွေးလှုပ်လှုပ်စေရောင်း မေးခြင်းဖြစ်၏။

မြန်မာလူမျိုးတို့ အချို့စွဲဆောင်း ဆောင်ရက် ရွှောင်ရက်မှာ "ရက်ရာဇာ" နှင့် ပြဿနာ ဖြစ်သည်။

ပြဟောစာပေများတွင် စီရင်ရေးသားခဲ့သော ဗေဇကျမ်းများတွင် ရက်ရာဇာ၊ ပြဿနာကို အဓိကထား၍ ဖော်ညွှန်းကြသည်။

လုပ်စံရာရှိသည်ကို ရက်မရွေးနှင့်၊ အချိန်မဆွဲနှင့်၊ ကံ၊ ဉာဏ်မရှိစေမား ဟူ၍ အချိန်ရှိခိုက် လို့ လစိုက်လုပ်၊ ကိုယ့်အတွက်

အကျိုးပေးလိမ့်မည်ဟူသော ခေတ်အမြင် ခေတ်အတွေးလည်း ရှိသည်။

လုပ်စံရာရှိသည်ကို ရက်မရွေးနှင့်၊ အချိန်မဆွဲနှင့်။

ရက်တို့ အချိန်တို့ဆိုသည်မှာ ပညတ်။

ရက်ဟူသမျှ၊ အချိန်ဟူသမျှ ကောင်းသည်မှာ ပရပတ်။

"ရက်ရာဇာ" နှင့်ပတ်သက်၍ "ကျေးဇူးရှင်နုများဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်ဥာဏ" ပေးခဲ့သည့် အဆုံးအမ ဩဂါဗောဏ္ဍိယိုပါ။

"ရက်ရာဇာနေ့မှာ ငရုတ်သီးစားရင် မစပ်ဘူးလား"

"စပ်ပါတယ်ဘုရား"

"ရက်ရာဇာနေ့မှာ လုပ်သော အကုသိုလ်သည် မကောင်းကျိုးကို မပေဘဲ နေမလား"

"မနေပါဘုရား"

"ကံမကောင်းဘဲလူ ရက်ရာဇာနေ့မှာ အိပ်တိုင် ထူရင် ချမ်းသာပါလား"

"မချမ်းသာပါဘုရား"

"မောင်စိန်တို့ရွာမှာ အိမ်ခြံသယ်လောကံရှိအခါ"

"တစ်ရာကျော်ရှိပါတယ် ဘုရား"

၂၆၆ ၀ ကျော်မြသန်း

“အိမ်ခြံတစ်ရာမှာ ရက်မရွေးဘဲ ဆောက်တဲ့အိမ် ပါရဲလား”

“မပါပါဘုရား”

“ရက်ရွေးပြီးဆောက်တဲ့ အိမ်အိမ်တွေအားလုံးချမ်းသာကြသလား”

“ဆင်းရဲတဲ့အိမ်တွေသာ များပါတယ်ဘုရား”

“ဒီလိုဆိုရင် မျက်နှာမင်းတွေက ကောင်းကျိုး ပေးနိုင်သလား”

“မပေးနိုင်ပါဘူးဘုရား”

“ရက်မရွေးဘဲ မဂ်သာဆောင်တဲ့ ဝင်မယားရှိလား”

“မရှိပါဘုရား”

“လင်မယားတိုင်း မကွဲမကွာ ချမ်းသာတာချည်းပဲလား”

“ဟုတ်ပါဘုရား”

“ရက်ကောင်းတော့ အားကိုးရသာ အသကားပေါ့”

“မန်ပါဘုရား”

“အေး... ကုသိုလ်ကို အားကိုးမှ ဗုဒ္ဓသာသနာ့လှိုင်းဟန်ဆီနဲ့”

“မှန်ပါဘုရား”

(* * *)

အဋ္ဌိအမှန်နှင့် မဋ္ဌိမမှန် ၀ ၂၆၇

နိုဂျီးချုပ်အားဖြင့်....

- သမ္မာအာဇီဝဖြင့် စီးပွားရှာပါ။
- ရက်ခြည်း တစ်ဟုန်ထိုး ကြီးပွားတိုးတက်မှု မဖြစ်သည့် တိုင် စိတ်အားလက်အေး နေရမည်။ စားဝင်အိပ်ပျော်မည်။

မိစ္ဆာအာဇီဝဖြင့် ရှာဖွေခြင်းသည် အတက်မြန်သလို အပျက်လည်းမြန်မည်။

- ရင်တထိတ်ထိတ်၊ လဲတဖိုဖိုနှင့် စိတ်အေးချမ်းခြေမှုကို မရနိုင်။
- ဗုဒ္ဓအမွေကို ရင်ဝယ်ပိုက်၍ တရားဓမ္မနှင့် ဓမ္မလျော်ခြင်းသည်သာ တစ်သံသရာလုံးအတွက် ခိုင်မြဲသော အမွေဖြစ်လိမ့်မည်ပါဘုရား။

မိလောကီဆို သရသနာသန်စင်တည်တံ့ ရေးနှင့် သာသနာပပျောက်ရေး။

(တစ်နည်း)

အဋ္ဌိအမှန်နှင့် မဋ္ဌိမမှန် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် မဟုတ်သူတို့အတွက် အတိုင်းအတာတစ်ရပ်အထိ ခွဲခြား၊ စိတ်ဖြာ သုံးကျိပ်စေရန်မူ ရုနိုင်လောက်ပါပြီ။

၂၆၀ ၀ ကျွန်ုပ်တို့သုံး

ထိုထက်ပို၍ ပို၍ပို၍နှင့်ကြီး လဲထဲဝင်ဝင် ခွဲခြားစိတ်ဖြာ သုံးသပ် ဝေဖန်မှုပြုလိုသည့် ဆရာမင်းနှင့်(မော်ကွန်း)၏ "အယူ အမြင်နှင့် ကိုးကွယ်မှု ခေတ်ကြွယ် ဘုန်းရှင်းရေး။ ဆရာတော်ကြီး များ၏ ဩဝါဒတော်များ" စာအုပ်ကို လက်လက်ဖတ်ရုံကြပါ ဟု စေတနာကို လက်ဆင့်ကမ်းရင်း။

ကိုးကွယ်မှုခေတ်ကြွယ်သည့်စင်ရားသို့ခရီးရှုလက်...

နားကြပါဦးရီ။

မေတ္တာများစွာဖြင့်...

ခွင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

(ကျော်မြသန်း)

၂၆၀

257
251

125
50

625

25
25

625

42
24

66 = 12

18
8

158
15

173

628
28

274
56

734

624

BURMESE
CLASSIC
.com

မြန်မာ့
အလင်း
စာပေ